Watch and Pray (1989–1993): Edisyon sa Tagalog

Kevin L. Engle, Editor

© 1989–1993 Scriptural Perspectives, Inc., Cedar Hill, Texas. Kevin Engle, Editor. Isinalin sa Tagalog ng KEE Philippine Missions. Ang mga artikulo ng ibang manunulat ay nananatiling sa kanila; ang mga muling inilimbag ay may kanilang orihinal na paalala.

KEE Ministry Library · Faithful Men · Tagalog
kee-ministry-library.netlify.app

Mas Malawak na Larangan ng Paglilingkod (Taglagas 1989)

Mula sa Watch and Pray, Taglagas 1989 (Tomo 1, Blg. 1). Ni Donald Norbie.

Nangyari ito noong panahon ng mga Hukom sa Israel. May isang binatang taga-Bethlehem, isang Levita, na lumipat sa lupaing maburol ng Efraim sa pag-asang gaganda ang kaniyang kapalaran. Habang naglalakbay siya, napadaan siya sa bahay ni Mikas. May sariling dambana si Mikas sa bahay, kasama ang sarili niyang mga diyus-diyusan. Nang malaman niyang Levita ang binata, tuwang-tuwa siya. Ngayon ay magkakaroon na siya ng tunay na saserdote para sa kaniyang dambana, at tiyak na pagpapalain siya ng mga diyos. Pumayag ang Levita na maglingkod sa kaniya bilang saserdote. Paano nga ba niya tatanggihan ang ganoon kagandang alok? Nakipagkasundo sa kaniya si Mikas: sampung siklong pilak, damit at pagkain bawat taon. Sa wakas, may katiyakan na sa pananalapi ang Levita.

Pero ang lipi ni Dan ay lumilipat pahilaga, at napadaan sila sa bahay ni Mikas. Nabalitaan nila sa kanilang mga tiktik na may dambana si Mikas, kumpleto sa mga diyus-diyusan at may tunay pang Levita bilang saserdote. Anim na raang lalaking armado ang dumating sa bahay at hiningi ang dambana pati ang mga diyus-diyusan nito. Tumutol ang Levita: "Ano ang ginagawa ninyo?" (Mga Hukom 18:18 NKJ) Sumagot sila, "Tumahimik ka, takpan mo ng kamay ang iyong bibig, at sumama ka sa amin; maging ama at saserdote ka namin. Alin ang mabuti sa iyo, ang maging saserdote sa sambahayan ng isang tao,

o ang maging saserdote sa isang lipi at angkan sa Israel?" (Mga Hukom 18:19)

May katwiran, hindi ba? Narito ang pagkakataon para sa mas malawak na larangan ng ministeryong espirituwal, isang mas malaking kongregasyon. Tiyak na gugustuhin ng Diyos na gamitin niya nang lubos ang kaniyang mga kaloob. Mabibigyan niya ang mga taong ito ng pakiramdam ng katiyakang espirituwal, at siya mismo ay magkakaroon ng mas malaking katiyakan at kasaganaan sa materyal na bagay. Hindi ba gugustuhin ng Diyos na samantalahin niya ang pagkakataong ito?

Sa isip ng Levita, na pumurol na dahil sa pagsuway sa Salita ng Diyos, ito na ang pinakamagandang pagkakataon sa buong buhay niya. Mababasa natin, "At natuwa ang puso ng saserdote" (t. 20). Sumama siya sa mas malaki niyang kongregasyon at iniwan ang bahay ni Mikas.

Kamangha-manghang kuwento, hindi ba? Mapapaisip ka kung paanong ang isang Levita, isang tagapag-ingat ng Salita ng Diyos, ay napalayo nang ganoon sa katotohanan. Maraming aral dito. Tiyak na ipinapakita nito ang nakasisirang kapangyarihan ng pera at ang kahangalan ng pag-upa ng tao para maglingkod sa Diyos. Pero may isa pang aral na halata rin.

Nariyan ang mapang-akit na hila ng mas malaking kongregasyon, ng mas malaking iglesya. Sa mundo ng relihiyon, nag-a-apply ang mga ministro sa mas malalaki at mas magagandang iglesya. Nakalalasing na bagay ito, ang pagsasalita sa harap ng napakaraming tao.

Para sa ilang naglingkod sa Panginoon sa simpleng landas ng pananampalataya nang walang suweldo, napakakaakit-akit ng ganitong alok. Narito ang isang

malaking iglesya, isang ebanghelikal na iglesya na maraming tunay na Kristiyano. Tuwang-tuwa sila sa iyong pangangaral at pagtuturo. Mas maganda ito kaysa sa mga narinig nila dati. Lalapitan ka nila: "Halika at maging ministro ka namin. Bibigyan ka namin ng suweldong $40,000 bawat taon, isang parsonage na matitirhan mo at allowance para sa sasakyan. May walong daang miyembro kami rito na nangangailangan ng iyong pagtuturo at pangangaral. Sumama ka sa amin. Kailangan ka namin, kapatid."

Nagtatalo ang isip ng mangangaral. Iba ang ganitong paraan ng paggawa ng gawain ng Diyos sa itinuro at isinagawa niya sa loob ng ilang taon. Pero karamihan sa mga asembliya na pinangaralan niya ay maliliit lamang. Kung may kongregasyon siyang isandaang tao, mabuti na iyon. Sa malaking iglesyang ito, magagamit ang kaniyang kaloob sa mas malaking paraan…walong daang tao! Baka alang-alang sa pag-abot sa lahat ng mahal na taong ito ay dapat niyang isakripisyo ang kaniyang mga paninindigan at tanggapin ang posisyon. Tutal, baka medyo naging makitid nga siya sa ilan sa kaniyang mga paninindigan. Kaya pumayag siyang maging ministro nila, ang kanilang pastor.

Tama ba ang ginawa niya? Maraming taon na ang nakararaan, si G. Alfred Mace, isang mangangaral at guro na may kaloob, ay tinanong tungkol sa isang lalaking umalis sa paglilingkod kasama ng mga asembliya ng Bagong Tipan at naging pastor ng isang malaking iglesya. Nag-isip sandali si G. Mace, saka niya sinabi, "Hindi ako naniniwalang may kaloob ng sinumang tao na napakalaki para sa mga prinsipyo ng Diyos."

Tama si Alfred Mace. Pinahahalagahan ng Diyos ang pagsunod sa Kaniyang Salita. Kahit ang mabilisang pagbasa ng Biblia ay magdidiin sa katotohanang iyan. Walang kaloob ng sinumang tao na napakalaki para sa mga prinsipyo ng Diyos. Kapalaluan at kayabangan lamang ang magtutulak sa atin na maniwalang kailangan nating isantabi ang katotohanan para mapagpala ng ating "kaloob" ang isang malaking kongregasyon.

Malaki man o maliit ang mga tao, maging mga lingkod nawa ng Diyos ang mga mangangaral, na nakatali sa Kaniyang Salita.

Editoryal (Taglagas 1989)

Mula sa Watch and Pray, Taglagas 1989 (Tomo 1, Blg. 1). Ni Kevin Engle. Ang editoryal ding ito (kasama ang sinipi kay Boyd Nicholson) ay muling inilimbag sa pahina 2 ng labas ng Tagsibol 1990 (Tomo 2, Blg. 1).

Maligayang pagdating sa unang labas ng W&P. Ang samahan at ang babasahing ito ay matagal nang pinagpaplanuhan at ipinapanalangin ng ilang mahal na mga banal sa loob ng ilang taon.

Ang layunin ng samahan at ng babasahing ito ay itaguyod ang mga prinsipyo ng Bagong Tipan hanggang sa ika-21 siglo. Naniniwala kami na ang mga bagay na itinuturo ng Kasulatan ang mga prinsipyong dapat nating sundin, at ang mga katotohanang matatagpuan sa Kasulatan ang panukat sa lahat ng bagay.

Nais naming makita ang pagkakaisa ng magkakapatid, pero hindi kapalit ang katotohanan ng Biblia. Nais naming makitang isinasagawa ang pag-eebanghelyo, pero hindi tinatapakan ang iba pang mahahalagang katotohanan sa proseso. Walang turo ng Kasulatan na nakahihigit nang husto sa iba para mapahina o maitapon ang isa pa. Sinasabi ng II Timoteo 3:16 na "Ang lahat ng kasulatan ay kinasihan ng Dios at mapapakinabangan..." Sinasabi pa ng talatang 17, "Upang ang tao ng Dios ay maging sakdal, na lubos na pinagkalooban sa lahat ng mabuting gawa." Mahirap makita kung paano tayo susulong patungo sa kasakdalan kung hindi sakdal ang aklat. Nakikita natin ang mga pagtatalo tungkol sa pagiging walang mali (inerrancy), pagiging hindi nagkakamali (infallibility), pagiging angkop sa ngayon (applicability), at iba pang bagay.

Malinaw na ang kasalukuyang pagsalakay ay laban sa Kasulatan. Kung paniniwalaan natin ang ilan sa sinasabi sa atin, nautal daw ang Diyos, at kung totoo iyon, malaya na tayong isulat muli ang Kasulatan, at pumili lamang ng gusto natin.

Kapag may narinig kang nagdidiin na malaya tayong gawin ito o iyon sa isang talata, sa halip na isaalang-alang kung ano ang tahasang itinuturo nito, maghanda ka na para sa pinakamagandang maihahain ng bagong iskolarsip.

Nagpapasalamat kami sa Diyos para sa mga taong hindi naapektuhan ng kanilang malawak na karunungan ang kakayahan nilang maunawaan ang kasimplehan ng Kasulatan.

Kilalang-kilala tayo ng ating Diyos. Ibinigay Niya sa atin ang lahat ng kailangan para sa pananampalataya at kabanalan, at isang Kasulatang walang mali. Kung gayon, bakit may nakikita tayong umaasa sa iba para sa makadiyos na payo at karunungan, gayong tinalikuran na ng mga ito ang paniniwalang walang mali ang Kasulatan? Ang tamang tanong ay hindi kung ano ang mali rito o roon, kundi kung ano ang tama rito. Kung kaduda-duda ito, tungkulin nating kumilos sa mga bagay na tiyak tayo. Makatitiyak tayo na matatagpuan natin sa Kasulatan ang mga sagot sa mga tanong sa paligid natin, personal man, pampamilya, pampulitika, o tungkol sa buhay ng asembliya. Makatitiyak tayo sa isang bagay na ito: hindi nautal, hindi nauutal, at hindi mauutal ang Diyos. Hindi Niya kailangang ayusin muna ang Kaniyang mga isip gaya natin. Gaano tayo dapat magpasalamat na hindi pabago-bagong Diyos ang ating pinaglilingkuran. Gaano tayo dapat magpasalamat para sa pundasyong

mayroon tayo sa Kasulatan. Napakarami nating dapat ipagpasalamat.

Kevin Engle

Mga Pananalitang Dapat Tandaan (Taglagas 1989)

Mula sa Watch and Pray, Taglagas 1989 (Tomo 1, Blg. 1). Ni Boyd Nicholson.

"Ang pagkakampi-kampi ang sugat na nagpapahina sa mga asembliya mula pa noong pinakaunang panahon, maging sa Corinto. Ang legalismo na humihingi ng pagsunod sa isang hanay ng mga patakarang gawa ng tao bilang batayan ng pagtanggap, hiwalay sa pagiging espirituwal, ay nagpapanatili sa pagkaalipin sa maraming magagandang mga banal; samantalang ang Liberalismo na pumapalit sa awtoridad ng Salita sa pamamagitan ng mga pakanang gawa ng tao, mga taong kontrolado ng pera at mga organisasyon, ay hindi tuwirang humihiwa at naghahati sa mga asembliya mula sa isang baybayin hanggang sa kabila, at dumudurog sa maraming puso."

—Boyd Nicholson

Jesus, Thy Blood and Righteousness (Hesus, ang Iyong Dugo at Katuwiran) (Taglagas 1989)

Mula sa Watch and Pray, Taglagas 1989 (Tomo 1, Blg. 1). Ni Zinzendorf (1700-1760). Walang nakalimbag na pamagat; ang unang linya ang ginamit na pamagat.

"Hesus, ang Iyong dugo't katuwiran,

Ang aking ganda't damit ng karangalan;

Sa gitna ng nag-aapoy na sanlibutan, suot ko ito,

May galak kong itataas ang aking ulo.

Ang walang dungis na balabal na ito'y di nagbabago,

Kahit ang nasirang kalikasan ay tumanda't lumubog;

Walang panahong makapagbabago sa maluwalhating kulay nito,

Ang balabal ni Kristo ay laging bago.

Pagbangon ko mula sa alabok ng kamatayan

Upang angkinin ang aking tahanan sa kalangitan;

Ito pa rin ang tangi kong samo—

Si Hesus ay nabuhay, at namatay para sa akin!

Panginoon, naniniwala ako, kahit ang makasalana'y higit pa

Sa buhangin sa dalampasigan ng dagat,

Nagbayad Ka ng pantubos para sa lahat,

Para sa lahat ay ganap na pagtubos ang Iyong ginawa.

O! Ibigay Mo sa lahat ng Iyong lingkod, Panginoon,

Ang kapangyarihang ipahayag ang Iyong salitang puno ng biyaya,

Upang ang lahat ng tatakbo sa Iyong mga sugat,

Ay makasumpong ng buhay na walang hanggan sa Iyo."

—Zinzendorf (1700-1760)

Balitang Mapakikinabangan… Mga Mungkahing Iniharap sa Stewards Foundation (Taglagas 1989)

Mula sa Watch and Pray, Taglagas 1989 (Tomo 1, Blg. 1). Putol-putol sa scan ang listahan ng mga stock sa dulo; ilang pangalan ng kompanya ang binuo mula sa mga pirasong nahati sa magkakaibang kolum (Warner Communications, Ocean Drilling & Expl., R.R. Donnelly & Sons, Minnesota Mining & Mfg.), at ang "Affiliated Public" ay ibinigay kung paano ito mababasa.

Noong Setyembre 1988, iniharap ang mga sumusunod na mungkahi sa taunang pulong ng mga miyembro ng Stewards/Interest sa Chicago:

1. Na magkaroon ng wastong kinatawan sa Board ng Stewards mula sa mga sumusunod na bahagi ng bansa: hilagang-silangan, timog-silangan, hilagang-kanluran, gitnang-timog, at timog-kanluran.

2. Na baguhin ang bylaws para hingin na ang taunang pulong ng Stewards Foundation ay ganapin nang sunud-sunod sa iba't ibang rehiyon ng bansa (na nakalista sa #1).

3. Na baguhin ang bylaws para hingin na ang taunang pulong ng Stewards Foundation ay ganapin tuwing Sabado't Linggo, para makadalo ang mga delegadong hindi makaalis sa trabaho, sa halip na bumoto pa sila sa pamamagitan ng proxy.

4. Na baguhin ang bylaws para hingin na padalhan ng kopya ng charter at bylaws ng Stewards Foundation ang bawat miyembrong asembliya. Dagdag pa rito, kapag

may mga pagbabago sa bylaws, ipadala ang bagong bersiyon na may tala kung paano ito naiiba sa dating mga patakaran.

5. Na baguhin ang bylaws para hingin na taun-taong ipadala sa bawat miyembrong asembliya ang isang financial statement na buong naglalahad ng lahat ng pondo at ari-arian ng Stewards Foundation, pati ng mga subsidiary o kaugnay na organisasyon nito.

6. Na baguhin ang bylaws para hingin na hindi maaaring maglingkod ang mga miyembro ng Board nang higit sa dalawang magkasunod na termino.

Sa anim na mungkahi, ang ikalawa at ikatlo lamang ang inaksiyunan. Ang pulong ng mga miyembro sa Setyembre 1989 ay gaganapin sa Littleton, Colorado sa isang Sabado't Linggo, sa Setyembre 30.

Sa minutes na ipinamigay ng Stewards/Interest, tatlo sa mga mungkahing iniharap sa pulong noong 1988 ang hindi isinama sa talaan: ang ikauna, ikaapat, at ikalima.

Dapat ding mapansin mula sa pulong noong 1988 na 178 miyembrong asembliya ang hindi dumalo at hindi rin nagbalik ng kanilang mga proxy.

Ang mga sumusunod na mungkahi ay ihaharap sa pulong ng Stewards/Interest sa Setyembre 30 na gaganapin sa Littleton, Colorado.

1. Buksan ang pagiging miyembro ng Interest Ministries sa mga nasa mailing list nito. Sa kasalukuyan, ang mga miyembro lamang ng Board ng Stewards Foundation ang mga miyembro ng Interest Ministries, Inc.

2. Bumuo ng isang inihahalal na Board para sa Interest Ministries na may kinatawan mula sa buong bansa.

3. Itigil ang paniningil ng interes sa mga asembliya sa kanilang mga utang. May sapat na pondo sa mga account ng Stewards para masakop ito. Dagdag pa rito, may hawak itong humigit-kumulang 27 milyong dolyar na halaga ng mga stock at bond.

4. Patawarin ang mga utang ng maliliit na asembliya at/o ng mga asembliyang nahihirapan sa pananalapi.

5. Buwagin ang Stewards Ministries Inc., na binubuo ng perang galing sa pagbebenta ng mga ospital ($27,788,763 noong 6-30-88). Ang tanging mga miyembro nito ay ang Board of Directors ng Stewards Foundation lamang. Ang Executive Committee ng Stewards Foundation ang may kontrol sa pondong ito, pati sa perang ipinautang sa mga asembliya at ini-invest. ($31,165,869.00 noong 6-30-89).

6. Hingin na gawing available sa mga miyembro, kapag hiniling, ang detalyadong pagsusuri ng mga suweldo, annuity, at benepisyo ng mga empleyado at ng Executive Committee.

7. Hikayatin ang pagtanggap sa apat na mungkahing iniharap noong nakaraang taon, na magbibigay-daan sa mas malaking pananagutan at representasyon ng Stewards Foundation sa mga nagbibigay nito at sa mga miyembrong asembliya.

Isang Huling Paalala:

Kamakailan ay binago ang bylaws para limitahan ang mungkahi mula sa mga indibidwal, maliban kung ito ay naaprubahan nang nakasulat 30 araw bago ang pulong ng mga miyembro at inaprubahan ng Board, o inaprubahan ng 1/4 ng mga miyembro at isinumite 15 araw bago ang pulong.

Dahil sa mga bagay na ito, maraming nag-aalalang kapatid mula sa iba't ibang bahagi ng bansa ang humiling ng mas malaking pananagutan at representasyon.

Ang ilan sa mga stock na hawak ng Stewards Ministries, isang subsidiary na korporasyon ng Stewards Foundation, ay ang mga sumusunod:

- Armstrong World Ind. Inc.
- Brenco Inc.
- Schlumberger Ltd.
- Timken Co.
- Cellular Communications Inc.
- Prime Motor Inns Inc.
- Affiliated Public
- McGraw Hill Inc.
- Mead Co.
- Time Inc.
- ARCO Chemical
- American Cyanamid Co.
- Monsanto Co.
- Vista Chemical
- Colgate Palmolive
- IMC Fertilizer Group Co.
- Pfizer Inc.
- Schering Plough Corp.
- Warner Lambert Co.

- Amoco Corp.
- Ashland Oil Co.
- Atlantic Richfield Co.
- Halliburton Co.
- Helmerich & Payne Inc.
- Pennzoil Co.
- Phillips Pet. Co.
- Dresser Inds. Inc.
- Autodesk Inc.
- Computer Assoc. Int. Inc.
- Ecolab Inc.
- Egghead Inc.
- Mentor Graphics Corp.
- Microsoft Corp.
- Oracle Sys. Inc.
- Policy Mgmt. Sys. Corp.
- Sei Corp.
- Sun Inc.
- Boeing Co.
- Ford Motor Co. Del.
- Rohr Industries
- Trinity Inc.
- Bell Atlantic Corp.
- Contel Cellular

- Diversified Energies Inc.
- MCI Communications Corp.
- McCaw Cellular Communications Inc.
- Metro Mobile Class A
- Metro Mobile Class B
- Nynex Corp.
- Pacific Telesis Group
- Tenneco Inc-USA
- US West Newvector Group Inc.
- Vanguard Cellular Sys. Inc.
- Gap Inc.
- Hasbro Inc.
- Home Depot Inc.
- Wal Mart Stores Inc.
- Lin Broadcasting Corp.
- MCA Inc.
- Western Telecommunications Inc.
- Indiana National Corp.
- Danaher Corp.
- Warner Communications Inc.
- Toys R Us Inc.
- Ocean Drilling & Expl. Co.
- Boise Cascade Corp.
- R.R. Donnelly & Sons

- International Paper
- Minnesota Mining & Mfg. Co.
- Tribune Co.
- Air Prods. & Chems. Inc.
- PPG Inds. Inc.
- Bristol Myers Co.
- Johnson & Johnson
- St. Jude Medical Inc.
- Syntex Corp.
- Royal Dutch Pet. Co.
- International Business Machines
- Unisys Corp.
- AMP Inc.
- Cooper Inds. Inc.
- General Electric
- Motorola Inc.
- United Technologies Corp.
- Burlington Northern Inc.
- FPL Group Inc.
- Northern Sts. Pwr. Co., Minn.
- Southern Co.
- USX
- McDonalds Corp.
- Rite Aid Corp.

- Norwest Corp.
- Student Ln. Marketing Assn.

Layunin ng S.P.I.: Pahayag ng Layunin ng Scriptural Perspectives, Inc. (Taglagas 1989)

Mula sa Watch and Pray, Taglagas 1989 (Tomo 1, Blg. 1).

Ang mga sumusunod na paksa, at iba pang irerekomenda paminsan-minsan, ay tatalakayin sa babasahing ito:

1. Ang pagiging sentro ni Kristo sa mga pagtitipon at sa buhay ng mga mananampalataya

2. Ang pagiging walang mali ng Kasulatan

3. Ang kaugaliang paggamit sa mga organisasyong tumalikod na sa paninindigang walang mali ang Kasulatan

4. Ang kaayusan ng Iglesya sa Bagong Tipan, lalo na ang konsepto ng pagkasaserdote ng lahat ng mananampalataya at ng maramihang pangangasiwa laban sa paghahati ng klero at layko

5. Ang pagsasarili ng lokal na iglesya

6. Ang pagsasagawa ng pagsamba sa lokal na iglesya, lalo na ang mga gawaing karismatiko, ang papel ng mga lalaki at ng mga babae, at ang pagsambang nakaayos na nang patiuna o pinangungunahan, at hindi kusang-loob, sa Hapunan ng Panginoon

7. Ang panghihingi ng pondo ng mga manggagawa at ng mga organisasyon ng mga mananampalataya

8. Ang "pag-eebanghelyo" ayon sa kahulugan nito sa Kasulatan

9. Ang pagsusuri at pagtukoy sa mga paglihis sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan ng mga para-church na organisasyon

10. Ang paggamit ng mga consultant at ng mga sinanay sa conflict management o resolution para magpayo sa mga asembliya

Maghahanap kami ng mga manunulat na matibay sa Biblia para sa mga artikulo sa babasahing "Watch & Pray," at pagpapasyahan kung aling mga artikulo ang tatanggapin para ilathala sa pamamagitan ng desisyon ng isang lupon ng Scriptural Perspectives, Inc., na tatawaging "Editorial Board."

Sa madaling salita: Sisikapin ng Watch & Pray na talakayin ang mga paksang ikinababahala ng mga Kristiyanong nagnanais sumunod sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan sa pagtitipon, na marami sa mga ito ay pinahihina at tuluyang itinatapon para lamang masundan ang "gumagana," nang walang sapat na pagsasaalang-alang sa sinasabi ng Biblia tungkol sa bagay na iyon. Gaya ng nakita natin sa mga nakaraang taon, hindi "iyon" ang gumagana, kundi ang Diyos.

Thy Sorrows, LORD (Ang Iyong mga Dalamhati, PANGINOON) (Taglagas 1989)

Mula sa Watch and Pray, Taglagas 1989 (Tomo 1, Blg. 1). Ni J. M. Jones. Walang nakalimbag na pamagat; ang unang linya ang ginamit na pamagat. Nakalimbag sa itaas ng himno ang linya ng himig.

Himig — 'Tis Past the Dark and Gloomy Night. 8.6.8.6

Ang Iyong mga dalamhati, PANGINOON, ang hirap at luha,

Ang Iyong mga pighati't sakit ay lumipas na,

Ang putong na kaluwalhatian ng mga taong iyon

Ay makikita rin namin sa wakas.

Sa nakatagong mana noon,

Kakain kaming may pagkamangha,

Ang kuwento ng biyayang may kapangyarihan

Ay paulit-ulit naming babasahin.

Ang mga salita't gawa ng pag-ibig na Banal,

Ang landas na nilakaran ng Iyong mga paa,

Ay laging magniningning sa maningning na kaluwalhatian

Sa harap ng Trono ng Diyos.

At sa aming naghihintay na paningin noon

Ang landas na iyon ay Iyong ihahayag,

Ipaliliwanag ang mga lihim ng Iyong pag-ibig

Na dito'y itinatago ng pag-ibig.
O madaliin Mo ang walang hanggang tagsibol na iyon
Kung kailan makikita namin ang Iyong mukha,
At sa walang katapusang mga panahon ay aawit:
Lahat ay dahil sa biyayang may kapangyarihan.
—J. M. Jones

Mga Talata ng Kasulatan na Nakalimbag sa Labas na Ito (Taglagas 1989)

Mula sa Watch and Pray, Taglagas 1989 (Tomo 1, Blg. 1). Walang nakalimbag na pamagat; ito ang mga talata ng Kasulatan at ang maikling paalala na nakalagay sa mga kahon sa paligid ng mga pahina ng labas na ito (pahina 1, pahina 2 at likod na pahina), na tinipon dito para walang mawala.

"Na ako'y may lubos na pagkakatiwala sa bagay na ito, na ang nagsimula sa inyo ng mabuting gawa ay lulubusin hanggang sa araw ni Jesucristo." —Filipos 1:6

"Magsikap kayo ng buong kagayakan ng Dios, upang kayo'y makatagal laban sa mga lalang ng diablo. Sapagka't ang ating pakikibaka ay hindi laban sa laman at dugo, kundi laban sa mga pamunuan, laban sa mga kapangyarihan, laban sa espiritung kasamaan sa mga dakong kaitaasan." —Efeso 6:11,12

"Nguni't kung makita ng bantay ang tabak na dumarating, at hindi humihip ng pakakak, at ang bayan ay hindi napagbabalaan; at ang tabak ay dumating, at kumuha ng sinomang tao sa kanila, siya'y napapawi sa kaniyang kasamaan; nguni't ang kaniyang dugo ay aking sisiyasatin sa kamay ng bantay." —Ezekiel 33:6,7

"Pupurihin ninyo ang pangalan ng Panginoon ninyong Dios, na gumawa na kagilagilalas sa inyo..." —Joel 2:26

PAKIPASA ANG BABASAHING ITO SA IBA KAPAG NABASA MO NA. MATUTULUNGAN MO ANG

PAGTATAGUYOD NG MGA PRINSIPYO NG BAGONG TIPAN.

Huwag Kang Tumanggap ng Kahoy na Nickel (Tagsibol 1990)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol 1990 (Tomo 2, Blg. 1). Ni Carl T. Knott.

Ganiyan ang sinasabi noong unang panahon, nang may mga taong talagang gumagawa ng kahoy na kamukha ng nickel (limang sentimong barya sa Amerika) para ipasa bilang pekeng pera; kaya nagkaroon ng kasabihang ito, na ngayon, kung ginagamit pa man, ay nangangahulugan lamang ng: "huwag kang magpaloko." Kailangan nating tandaan ito sa espirituwal na larangan din, dahil mula't sapul ay paraan na ni Satanas ang gumawa ng mga peke ng tunay na pananampalataya at mga peke ng tunay na mga lingkod ng Panginoon. Sinabi ng ating Panginoong Hesus na siya ay "sinungaling, at ama ng kasinungalingan," at iyan mismo ang peke, pera man o tao o doktrina; ito ay kasinungalingan na nagkukunwaring tunay. Ngayon ay kailangan natin ang pangaral na "subukin ang lahat ng mga bagay; ingatan ang mabuti" (I Tes. 5:21), habang si Satanas, sa kaniyang pagpupumilit na manira, ay lalo pang nagiging tuso, at habang ang karamihan sa nagpapakilalang Kristiyano ay nagiging mas mahina sa pagkilatis at mas madaling madala, dahil sa lumalaking diin sa kasiyahan at sa pagkawala ng interes at kakayahan sa personal na pag-aaral ng Biblia. Mag-ingat! Puwede kang malinlang! Oo, mga simpleng tao na tulad natin sa mga simpleng asembliya ng Bagong Tipan na nagpaparangal kay Kristo, puwede tayong malinlang kung hindi tayo mag-iingat.

Isipin mo na lang kung paano binabanggit ng Biblia ang mga huwad na bagay:

- Mga huwad na diyos: Isaias 44:9-20

- Mga huwad na Kristo: Mat. 24:23-24; 1 Juan 2:18

- Mga huwad na Apostol: 2 Cor. 11:13; Apoc. 2:2

- Mga huwad na Propeta: Deut. 13:1-5; Isa. 8:19-20, 30:10; Jer. 23:9-40; Ezek. 13:16-23; Mat. 7:15; 24:11,24; 2 Pedro 2:1-3; 1 Juan 4:1, Apoc. 2:20

- Mga huwad na Ebanghelista: Gawa 15:1; 2 Cor. 11:4; Gal. 1:6-9

- Mga huwad na Manggagawa: Mat. 7:21-23; 2 Cor. 11:13-15;

- Mga huwad na Guro: 1 Tim. 4:1-5; 6:3-5; 2 Pedro 2:1; Judas 4; Apoc. 2:14-15

- Mga huwad na Pastor: Ezek. 34:1-10

- Mga huwad na Matanda: Gawa 20:30

- Mga huwad na Kapatid: 2 Cor. 11:26; Gal. 2:4

- Huwad na Doktrina: Roma 16:17; Efe. 4:14; 2 Tim. 4:3-4; 2 Juan 9-10

- Huwad na Pagpapahayag ng pananampalataya: Mat. 7:21-23; Tito 1:16; 1 Juan 2:3-6; 4:20

Habang papalapit tayo sa katapusan ng panahon at lalong dumarami ang kasamaan, nakikita rin nating dumarating sa atin nang may kasariwaan at kapangyarihan ang makahulang salita ni Apostol Pablo, sapagkat binalaan niya tayo nang sumulat siya kay Timoteo: "Datapuwa't maliwanag na sinasabi ng Espiritu, na sa mga huling panahon ay may ilang magsisitalikod sa pananampalataya, na mangakikinig sa

mga espiritung mapagdaya at sa mga aral ng mga demonio" (1 Tim. 4:1), at muli, "Datapuwa't talastasin mo ito, na sa mga huling araw ay darating ang mga panahong mapanganib. Sapagka't ang mga tao ay magiging maibigin sa kanilang sarili, maibigin sa salapi, mapagmapuri, palalo, mapagtungayaw...na may anyo ng kabanalan, datapuwa't tinanggihan ang kapangyarihan niyaon: lumayo ka rin naman sa mga ito" (2 Tim. 3:1-5), at muli, "darating ang panahon na hindi nila titiisin ang magaling na aral; kundi, palibhasa'y makati ang kanilang mga tainga, ay magsisipagbunton sila sa kanilang sarili ng mga guro ayon sa kanilang sariling mga masamang pita; at ihihiwalay ang kanilang mga tainga sa katotohanan, at magsisibaling sa mga katha" (2 Tim. 4:3-4). Mabibigat na babala ang mga ito.

Pero ang problema, karamihan sa atin ay parang hindi nag-iisip na puwedeng mangyari ang ganoong bagay sa ATING asembliya, at dahil mismo roon ay PUWEDE itong mangyari, sapagkat (1) hindi tayo tulad ng mga taga-Berea na sumisiyasat ng mga Kasulatan araw-araw kung tunay nga ang mga bagay na iyon (Gawa 17:11), at (2) nahulog tayo sa ideya ng "pagiging bukas sa lahat" sa halip na sundin ang pangaral ng mga apostol na "SUBUKIN ang lahat ng mga bagay," at "ingatan ang MABUTI." Iyan ang pamantayan ng Diyos. Ano ang sa iyo? Pinag-aaralan mo ba ang iyong Biblia araw-araw? Sinusubok mo ba ang lahat ng bagay? Alam mo ba KUNG BAKIT ka naniniwalang totoo ang mga bagay? Kaya mo bang magbigay ng paliwanag mula sa Kasulatan, o isa ka ba sa mga nagsasabing, "Sa iglesya namin, ganito ang ginagawa," o "Sabi ng mangangaral ay ganito-ganito," o maingat ka bang sumusubaybay, nagsusulat ng tala, lumalapit at nagtatanong, umuuwi at

hinahanap ang mga reperensiya sa Biblia at pinag-aaralan ang mga ito, at ALAM mo kung ano ang mabuti at kaya ALAM mo kung ano ang dapat ingatan? Ang panahon natin ay puno ng panlilinlang at ng mababaw na pangangatwiran na gumagamit ng mga salitang orthodox nang hindi lumalalim nang higit pa sa mismong mga salita.

Huwag kang madaling makuntento, mahal na mananampalataya. Huwag kang tumanggap ng kahoy na nickel!

Walang Pagkakapare-pareho? (Tagsibol 1990)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol 1990 (Tomo 2, Blg. 1). Ni Donald L. Norbie.

May isang popular na pananaw ngayon na nagpipilit na napakalaki ng pagkakaiba-iba ng mga asembliya sa Bagong Tipan sa paraan ng kanilang pagkilos. Isang kamakailang pahayag sa "INTEREST" ang nagsasabi: "Ikinababahala iyan ng mga nagnanais na magkakapareho ang lahat ng asembliya. Pero kung walang pagkakapare-pareho noong panahon ng mga apostol, hindi makatotohanang asahan ito ngayon." (INTEREST, Enero 1990, p.2)

Totoo, may ilang pagkakaiba sa oras ng mga pulong at sa maliliit na detalye, pero mayroon bang ganoon kalawak na pagkakaiba-iba gaya ng nakikita natin sa Sangkakristiyanuhan ngayon? Ang ipinahihiwatig yata ay walang huwarang susundin, walang gabay sa direksiyon. Kung gayon, kikilos ba ang mga iglesya sa paraang praktikal lamang, at bawat isa ay may sariling daan? Sa batayang ito, walang tama o maling paraan ng pagkilos bilang iglesya. Anuman ang mukhang gumagana para sa iyo, iyon ang tama.

Ngayon, ang mga iglesya ay may iba't ibang balangkas ng pamumuno. Makikita ba natin ang ganitong pagkakaiba-iba sa Kasulatan? Ang sagot ay "Hindi." Ang pamumuno ay laging nasa maramihang matatanda. Binanggit ang matatanda na nangunguna sa gawain sa Jerusalem (Mga Gawa 11:30). Nang maitatag ang mga iglesya, masigasig sina Pablo at Bernabe sa paghirang

ng matatanda sa bawat iglesya (Mga Gawa 14:23). Kalaunan ay isinugo ni Pablo si Tito para humirang ng matatanda sa bawat bayan sa Creta (Tito 1:5). Maingat niyang inilahad ang mga katangiang kailangan para sa katungkulang ito (1 Tim. 3:1-7). Binanggit din ang mga diakono na tumutulong sa matatanda sa kanilang gawain. Hinirang sila ayon sa pangangailangan (Mga Gawa 6:1-6; Fil. 1:1).

Kailanman ay hindi natin nakikita ang mga apostol na humihirang ng iisang tao para maging obispo o pastor ng isang asembliya. Ang kaugaliang ito na laganap na laganap sa Sangkakristiyanuhan ay lubos na banyaga sa Kasulatan. Magkakapareho ang mga iglesya sa Bagong Tipan sa uri ng kanilang kaayusan. Sa mga iglesyang iyon, binigyan ng kalayaan ang espirituwal na kaloob na umunlad at kumilos (I Cor. 14:26). Hindi ito itinuturing ni Pablo na opsiyon lamang, kundi utos ng Diyos (I Cor. 14:37). Ang isang mahigpit na sistemang pang-klero, na nagrereserba ng pangangaral at pagtuturo ng Salita para lamang sa isang piling uri, ang klero, ay pagpigil sa Banal na Espiritu.

Opsiyon lamang ba ang pagpipira-piraso ng tinapay, na ipagdiriwang minsan bawat tatlong buwan o minsan sa isang taon? Mahalagang bahagi ito ng lingguhang gawain ng unang iglesya mula Pentecostes pa (Mga Gawa 2:42; 20:7; 1 Cor. 11). Ang mga asembliya na nagsisikap sumunod sa halimbawa ng turo ng apostol ay may lingguhang Pagpipira-piraso ng Tinapay na bukas para sa kusang-loob na pagsamba. Pinapatay ng ritwal ang espirituwal na pagsamba.

Itinuring bang puwedeng pag-usapan ang papel ng mga babae? Idinidiin ni Pablo na kailangan ang pamumuno

ng mga lalaki, samantalang ang papel ng mga babae sa mga pulong ng buong iglesya ay tahimik na pag-aaral (1 Cor. 14:34,35; 1 Tim. 2:11,12). Ang turong ito, na hindi popular ngayon, ay iginigiit ni Pablo na utos ng Panginoon. At sinasabi niyang ito ang pangkalahatang kaugalian ng mga iglesya, "gaya sa lahat ng mga iglesia ng mga banal" (I Cor. 14:33). Mukhang hindi nagbigay si Pablo ng puwang para sa pagkakaiba-iba sa bagay na ito.

"Isang partikular na halimbawa ng kaguluhang nagmula sa pagpapabaya sa kaayusan sa pagkontrol ng mga kaloob ay ang pagsasalita ng mga babae sa mga asembliya. Ang kaugaliang ito, gaya ng pagharap nang walang talukbong (1 Cor. 11: 3-16), ay hinahatulan niya sa batayang ipinagbawal niya ito sa lahat ng asembliya ng mga Kristiyano." (The Epistles of St. Paul to the Corinthians ni Arthur P. Stanley, p. 275)

Huwaran ba para sa ngayon ang papel ng full-time na manggagawa sa Bagong Tipan? Ang kanila ay isang landas ng pananampalataya na walang pamamalimos o panghihingi. Ang mga Kristiyanong may malasakit ay nagbigay ng mga kaloob para tustusan sila, at kung kailangan, nagtatrabaho sila gamit ang sarili nilang mga kamay para tustusan ang sarili (Mga Gawa 20:33-35). Sinabi ni Pablo, "Tularan ninyo ako" (I Cor. 11:1). May mas mabuti pa bang huwaran para sa mangangaral ngayon?

Noong panahon ng Bagong Tipan, puwede kang pumunta mula sa isang dulo ng Imperyo ng Roma hanggang sa kabilang dulo at maging panatag na parang nasa sariling tahanan sa mga iglesya. Nag-iiba ang oras ng mga pulong, ang mga instrumentong ginagamit, at

iba pang maliliit na bagay, pero iisa ang pangunahing balangkas. Ngayon, puwede pa ring dumalaw ang isang tao sa mga asembliya sa buong mundo at maging panatag na panatag na parang nasa sariling tahanan. Magkakahawig ang balangkas ng mga pagsasamahan. Mabisang gumagana ang mga prinsipyong ito sa bawat kultura.

Para sa tunay na pagsasamahan, kailangang may pagkakahawig sa balangkas. Ang isang Kristiyano mula sa isang konserbatibong iglesyang Protestante ay talagang hindi magiging panatag sa ritwal at karangyaan ng isang iglesyang Romano Katoliko. Ang isang hindi karismatiko ay hindi mapakali sa isang iglesya kung saan karaniwan ang pagsasalita ng "mga wika" at ang pagiging "slain in the spirit" (pagbagsak sa espiritu).

Nagbibigay nga ang Bagong Tipan ng mga gabay na susundin ng mga iglesya. Inangkin ng mga apostol ang banal na awtoridad para sa kanilang turo, "ang utos ng Panginoon." Sa halip na madala ng presyon ng mundo, kailangang maging Iglesya ang Iglesya, ang lugar kung saan ang Diyos ang may kapangyarihan, at ang Kaniyang Salita ang may awtoridad. Kailangang marinig ngayon ang turo ng apostol gaya noong unang siglo. Magbangon nawa ang Diyos ng mga mangangaral at guro na tapat na magpapahayag ng Salitang iyon.

Masikap Mong Sinunod ang Aking Aral (Tagsibol 1990)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol 1990 (Tomo 2, Blg. 1). Ni Donald L. Norbie.

Sa mga huling sulat ni Pablo kay Timoteo, labis siyang nababahala na ang aral na itinuro niya at ng iba pang mga apostol ay maingatan at maipasa nang tapat. Idinidiin ng talata sa itaas (II Tim. 3:10) ang kahalagahan nito. Tapat na tinuruan ni Pablo si Timoteo. Maingat na nakinig si Timoteo, minasdan ang buhay ni Pablo at naunawaan ang mensahe. Hinubog ng aral na iyon ang kaniyang buhay at nakilala ito sa pagsunod. Ang huling pakiusap ni Pablo kay Timoteo ay panatilihing dalisay ang aral na iyon: "Ipangaral mo ang salita; magpumilit ka sa panahong maginhawa, at sa panahong hindi maginhawa; sumansala ka, sumaway ka, mangaral ka na may buong pagpapahinuhod at aral. Sapagka't darating ang panahon na hindi nila titiisin ang magaling na aral..." (II Tim. 4:2,3 NKJ)

Maraming aral na matututuhan sa kasaysayan ng Iglesya. Kapansin-pansin kung paanong maraming kilusan ang nagsisimula sa matinding diin sa kadalisayan ng Ebanghelyo at sa pagsunod sa Salita ng Diyos. Idinidiin ang Salita ng Diyos sa buong awtoridad at kapangyarihan nito. Ang panawagan ay panawagan sa pagpapasakop at pagsunod sa Hari. Ang Kaniyang Salita ang pinakamataas na awtoridad. Kaya malaki ang diin sa pangangaral at pagtuturo ng Salita. Iginagalang ito bilang may awtoridad.

Mabilis kumilos ang diyablo para pahinain ang ganoong kilusan. Para magawa ito, kailangan niyang pahinain ang awtoridad ng Salita ng Diyos. Nagsisimulang pumasok sa mga iglesya ang maling aral, at maging ang mga tunay na Kristiyano ay nagsisimulang makipagkompromiso. Mayroon pa ring "mga bulaang apostol, mga magdarayang manggagawa" (II Cor. 11:13). Sisirain ni Satanas ang Ebanghelyo kung kaya niya, o kung hindi ay pagmumukhain itong maliit na bagay. Unti-unting gumuguho ang pagkakasi at awtoridad ng Salita ng Diyos.

Idinidiin ang edukasyon, at nagsisimulang mag-aral ang mga lider sa ilang seminaryo at sa ilalim ng ilang tao na unti-unting sumisira sa kanilang tiwala sa Salita ng Diyos. Baka hindi raw si Moises ang sumulat ng Pentateuco. Baka hindi raw makasaysayan ang Genesis 1-11, kundi mitolohiya lamang. Baka nagkamali raw si Pablo sa ilan sa kaniyang turo: halimbawa, sa matibay niyang paninindigan tungkol sa papel ng mga babae. Baka wala raw tiyak na balangkas para sa iglesya; kailangang tuklasin ng bawat henerasyon ang sarili nitong paraan.

Puwedeng humaba pa nang humaba ang listahan. Pero sasabihin mo, "Hindi ito kailanman mangyayari sa aming mga iglesya!" Huwag kang masyadong nakatitiyak. Ang Methodist Church sa bansang ito ay dating kilala sa pagiging matibay sa pag-eebanghelyo at pundamental sa pagtuturo nito ng Biblia. Nakuha ng mga liberal ang kontrol sa kanilang mga lathalain at seminaryo, at inakay nila ang denominasyon sa liberalismo. Totoo, may ilang konserbatibo pang natitira sa Methodist Church, pero nagpupumilit silang mabuhay. Ganoon din ang naranasan ng Northern Baptist Churches sa kanilang

kasaysayan. At puwede pang banggitin ang iba pang denominasyon.

Maniniwala ka ba na ang ilan sa mga agos ding ito ay umaagos ngayon sa mga asembliya ng Brethren? Ang ilan sa aming pinakamatatalinong kabataang lalaki ay bumalik mula sa ilang seminaryo na ibang-iba na ang mga ideya. At tahimik at mabisa nilang ipinapalaganap ang mga ideyang ito. Ano ang ilan sa mga ideyang ito?

Sinasalakay ang konsepto ng pagkakasi at awtoridad. Isang kilalang guro ang nagdududa kung makasaysayan ang Genesis. May ilang commended na manggagawa na nagtuturo sa mga seminaryo ang nagpapaliwanag para mawalan ng bisa ang turo ni Pablo tungkol sa papel ng mga babae. Sa isang debate sa pagitan ng isa sa kanila at ng isang taga-denominasyon, ang Kristiyanong taga-denominasyon pa ang nagtatanggol sa posisyon ni Pablo. Sa isang kamakailang aklat, sinasalakay ng isang commended na manggagawa ang posisyon ni Pablo tungkol sa mga babae, samantalang ipinagtatanggol naman ito ng mga mananampalatayang taga-denominasyon. Hinihikayat din ang isang propesyonal na klero, na may suweldo at kontrata.

Nararamdaman na ngayon ang impluwensiyang ito sa pamamagitan ng isang kilalang magasin ng mga asembliya sa bansang ito. Tumatanggi itong maglimbag ng anumang konserbatibong turo tungkol sa papel ng mga babae sa asembliya. Pero ang isang lalaking hayagang naninindigan na dapat maging matatanda at lider ang mga babae sa isang asembliya ay may regular na kolum doon.

Tumatanggi itong manindigan laban sa pag-upa at pagtanggal sa mga manggagawa, at tahasan pang

hinihikayat ang mga asembliya na umupa ng isang mangangaral para maging residenteng manggagawa nila. Ang mamuhay sa pananampalataya at umasa sa Panginoon na Siya ang magtutustos sa pamamagitan ng Kaniyang bayan ay itinuturing nang makalumang konsepto. Ibang-iba na ang lahat kumpara noong ilang taon pa lamang ang nakararaan!

Malaki ang kakulangan sa pagkilatis sa doktrina. Ngayon ay may mga lalaking ipinagkakatiwala (commended) sa gawain ng Panginoon para maglingkod sa iba't ibang misyon, maging sa mga karismatiko, at para magturo sa iba't ibang seminaryo. Bakit ipagkakatiwala ang isang tao sa isang gawain kung ito naman ay posisyong may suweldo sa isang seminaryo? Para na ring ipinagkatiwala mo ang mga lalaki para magturo sa isang Christian college. Dapat ba nating ipagkatiwala ang isang lalaki para magsanay ng mga klerigo para sa iba't ibang iglesya? May paninindigan pa ba tayo tungkol sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan para sa mga iglesya?

Dati, ang katotohanan ng doktrina ang nagbubuklod sa mga asembliya. Lahat ay may magkakaparehong paniniwala tungkol sa kung paano dapat kumilos ang iglesya. May maliliit na pagkakaiba, pero malaki ang pagkakaisa. Ngayon, nagkakawatak-watak ang kilusan dahil sa mga gurong wala talagang paninindigan tungkol sa katotohanan para sa iglesya.

Ang ugnayan natin bilang mga asembliya ay isang napakarupok na tali. Espirituwal ito at nakakabit sa katotohanan. Hindi ito katapatan sa isang organisasyon. Huwag mong sabihing, "Palalampasin ng pag-ibig ang mga bagay na ito." Si Juan, na sumulat nang napakarami

tungkol sa pag-ibig, ay nagsabi rin, "At ito ang pagibig, na tayo'y magsilakad ayon sa kaniyang mga utos." (II Juan 6) Panahon na para bumalik sa Salita, sa seryosong pagpapaliwanag nito, at sa pagpapahayag ng katotohanan nito. Ang pakitunguhan nang pabaya ang Salita ng Diyos ay pakitunguhan nang pabaya ang Diyos. Pinararangalan natin Siya kapag pinararangalan natin ang Kaniyang Salita.

Editoryal (Tagsibol 1990)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol 1990 (Tomo 2, Blg. 1). Ni Phil Guikema. Nakalimbag sa pahina 2 sa ilalim ng masthead na "Vol. 2:1, 1990." Sa pahina ring iyon ay muling inilimbag ang editoryal ni Kevin Engle na "Maligayang pagdating sa unang labas" at ang "Mga Pananalitang Dapat Tandaan" ni Boyd Nicholson mula sa Taglagas 1989; nakalagay ang mga iyon kasama ng labas ng Taglagas 1989 at hindi na inulit dito. Putol sa scan ang lagda sa dulo ("Phil Guikem").

May ilang katotohanan ng Bagong Tipan tungkol sa pagtitipon ng mga mananampalataya na binabalewala sa mga huling araw na ito. Ang Salita ng Diyos ay hindi opinyon ng tao, kundi pahayag ng Diyos. Nagpasalamat si Pablo "… sa Dios na walang patid, na nang inyong tanggapin ang salita ng Dios na inyong narinig sa amin, ay inyong tinanggap hindi gaya ng salita ng mga tao, kundi gaya ng tunay na salita ng Dios…" (Tes. 2:13)

Bagaman inaamin ng marami na isinagawa ng unang iglesya ang itinuro ni Pablo, tinatanggihan nila ang turong iyon para sa ating panahon at kultura. Halimbawa, ang turo ni Pablo tungkol sa papel ng mga babae ay hindi para sa iisang lungsod o rehiyon lamang. Ang mga katulad na tagubiling ibinigay sa Corinto ay ibinigay rin kay Timoteo na nakatira noon sa Efeso. Hindi nagbigay si Pablo ng mga dahilang pangkultura para sa kaniyang mga tagubilin; sa halip, itinuro niya ang mga katotohanang ito mula sa balangkas ng Biblia, gamit ang Kasulatan bilang batayan ng mga gabay na ibinigay.

Kung gayon, ano ang dapat nating saloobin sa mga tumatanggi sa mga katotohanan ng Bagong Tipan tungkol sa kung paano tayo dapat magtipon? Tinalakay ni Pablo ang ganitong sitwasyon sa I Corinto 11:16: "Datapuwa't kung ang sinoman ay ibig makipagtalo, ay walang kaugaliang gayon tayo, ni ang mga iglesia ng Dios." Hindi makikipagtalo si Pablo tungkol sa mga katotohanang ito; ituturo lamang niya ang mga ito. Sinasabi ng II Timoteo 2:24, "At ang alipin ng Panginoon ay hindi dapat makipagaway, kundi maging malumanay sa lahat, mahusay magturo, mapagpigil." Ang nakikinig ang sa huli ay may pananagutan sa mga katotohanan ng Salita ng Diyos na naituro sa kaniya.

Kung gayon, puwedeng itanong, "Bakit pa dadalo sa taunang pulong ng Stewards Foundation?" Una, dahil hinihiling sa bawat miyembrong asembliya na dumalo o magpadala ng proxy. Ikalawa, para ipahayag ang pagkadismaya sa kakulangan ng balanseng turo tungkol sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan sa pagtitipon ng mga mananampalataya sa magasing "Interest." Ikatlo, para panagutin ang Stewards Foundation sa pananalapi. Sa huli, sa Panginoon sila mananagot, dahil pera ito ng Panginoon, hindi kanila. Pero mananagot din sila sa mga asembliya ng mga mananampalataya na sinisikap nilang paglingkuran. Ang Stewards Foundation ang nagpopondo sa Interest Ministries, kaya may pananagutan ito sa isinasagawa at itinuturo sa organisasyong iyon. Hindi namin nais makipagtalo tungkol sa mga katotohanan ng Kasulatan; nais lamang naming makitang itinuturo at ipinapahayag ang mga katotohanang ito ng isang magasin na dapat sanang sumasalamin sa mga katotohanang ito, at kaya

sumasalamin din sa mga asembliya ng bayan ng Panginoon.

Maaaring hindi popular ang katotohanan ng Salita ng Diyos o hindi "uso." Maaari pa ngang maging hadlang ang katotohanan ng Salita ng Diyos sa pag-akit ng maraming tao (Juan 6:60, 66). Maaaring maparatangan ang isang tao na "exclusive" o "makaluma" (traditionalist) dahil hindi siya bukas na tumanggap ng mga pagbabagong lumilihis sa Kasulatan. Pero hindi nito napipigilan ang mananampalatayang nagnanais na "lumakad sa katotohanan" (1 Juan 3).

—Phil Guikema

Maliliit na Grupong Pagsasamahan: Ipapalit Ba Natin Ito sa Pulong-Panalanginan? (Tagsibol 1990)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol 1990 (Tomo 2, Blg. 1). Ni Carl Knott.

Maraming masasabing pabor sa maliliit na pagtitipon ng mga mananampalataya. Mas madaling hawakan ang mga ito, hindi ba? Marahil ito ang dahilan kung bakit, nang pakainin ng Panginoon ang napakaraming tao, iniutos Niyang paupuin sila nang grupu-grupo, tiglilimampu at tig-iisandaan. Tiyak na mas madaling makilala ang lahat at maramdamang kabahagi ka sa isang maliit na grupo. Mas personal ang kapaligiran dahil dito, at mas malamang na mabigyan ng personal na atensiyon ang bawat isa. Ang pag-aaral ng Salita ng Diyos ay maaaring gawin sa mas personal na paraan, at ang panalangin ay maaaring maging mas malapit sa puso kung minsan sa maliliit na grupo ng mga Kristiyano. At mula sa pananaw ng pagpapastol, mas mahirap para sa mga problema at pagkakamali na "magtago sa gitna ng karamihan" sa isang maliit na pagtitipon kaysa sa malaki. Sa ganitong paraan, mas mauunawaan din natin nang kaunti ang talinghaga ng butil ng mustasa na lumaki nang hindi pangkaraniwan hanggang sa maging malaking punongkahoy, kung saan sa mga sanga nito ay nakadapo ang lahat ng ibon sa himpapawid. Kapag mas malaki ang kongregasyon, mas madali para sa mga "ibon" na makahanap ng matutuluyan doon. Isa pang kalamangan ng maliliit na grupo ay puwede silang magtipon sa halos kahit anong bahay at sa medyo murang halaga, kaya mas direktang

naibubuhos ang kanilang pondo sa gawain ng ebanghelyo at mas kaunti sa mga gusali at kagamitan. Sa kabilang banda, ang malalaking kongregasyon ay kadalasang nangangailangan ng espesyal at mamahaling pasilidad na malaki ang gastos sa pagmimintina. Kaya dapat nating kilalanin na mabuti ang pagnanais na magtipon sa maliliit na grupo, at malamang na ang mga "nangangaral" ng maliliit na grupong pagsasamahan ay may pinakamabuting intensiyon.

Kaya marami ngang masasabi pabor sa maliliit na grupo, pero kapag sinasabi kong maliliit na grupo, ang iniisip ko ay maliliit na asembliya laban sa malalaki: maliliit na asembliya na may mga limampu hanggang isandaang tao. Ang punto rito ay may mga kalamangan ang pagkakaroon ng maliit na asembliya at ang HINDI pagpapabayang lumaki ito nang husto nang hindi "humihiwalay ang isang kumpol" o nagpapadala ng isang grupo para magtanim ng bagong asembliya. Bilang isang taong gumugol ng medyo mahabang panahon sa piling at sa paligid ng ilang tagapagtaguyod ng ideya ng "maliit na grupong pagsasamahan," kailangan kong sabihin na isa sa mga problema sa ideya ng "maliliit na grupong pagsasamahan" ay madalas na hindi maliliit na asembliya ang iniisip ng mga tagapagtaguyod nito, kundi isang taktika sa pamamahala para mapanatiling malaki ang malalaking iglesya; at lalo na, iniharap ang ideya ng "maliit na grupong pagsasamahan" bilang paraan para alisin ang pulong-panalanginan ng asembliya. Dahil dito, kailangan nating tumutol, hindi sa prinsipyo ng maliliit na pagtitipon (asembliya) ng mga mananampalataya, kundi sa ideya na para mapanibago ang isang asembliya, kailangang alisin na ang makaluma at nakababagot na

pulong-panalanginan sa kalagitnaan ng linggo! Mainam ang maliliit na asembliya, pero ang maliliit na grupong pagsasamahan...ipapalit ba natin ito sa pulong-panalanginan?

UNA sa lahat, isipin na sa unang Kristiyanismo ay nakikita nating sama-samang nagtitipon ang buong asembliya sa iisang lugar para sa apat na gawaing binanggit sa Mga Gawa 2:42. Mukhang hindi nila itinuring na mas mataas ang isa kaysa sa iba, kundi itinuring nilang pantay-pantay ang halaga ng apat at isinagawa nang may parehong regularidad. Lahat ay mga pulong ng iglesya, isang ideyang tila nakalimutan na ng ilan ngayon sa kanilang pagkahumaling sa pagpapasya kung "Ano ba ang pulong ng iglesya?" Walang halimbawa sa Kasulatan na ang pulong ng iglesya ay pinaliit hanggang sa Hapunan ng Panginoon lamang. Kaya ang mga pulong-panalanginan ay pulong din ng asembliya, gaya ng mga pulong para sa pagsamba at pagtuturo. Tandaan na sa parehong pangangatwiran na inaalis mo ang isa bilang pulong ng iglesya, puwede mo ring alisin ang iba!

IKALAWA, isipin na sinabing ang maliliit na grupong ito ay pangunahing para sa pagsasamahan, "koinonia," na dapat palaguin sa iglesya. Sa isang banda, para na rin itong pag-amin na ang malalaking asembliya ay hindi malusog na kapaligiran para sa pagsasamahan. Kaya, sa halip na gumawa ng maliliit na grupong pagsasamahan, bakit hindi gumawa ng mas maliliit na asembliya, na hindi hinahayaang lumaki nang higit sa mga isandaang tao, o hatiin ang malalaking asembliya sa mas maliliit na asembliya sa iba't ibang lugar sa halip na sa "maliliit na grupong pagsasamahan"? Kung kaya mong magkaroon ng maliit na grupong pagsasamahan, malamang kaya mo

ring magkaroon ng maliit na asembliya, iyon ay kung may handang umalis sa malaki at maging parang pioneer. Ang ideya ng pananatiling sama-sama sa iisang grupo at paggawa ng pangalan para sa sarili ay nagmula pa sa tore ng Babel. Ang mga mahilig maging malaki ay maaaring hindi tumanggap sa ganitong mga ideya, pero ang mga naghahanap ng malusog na buhay-asembliya ay malamang na makitang tiyak na sulit itong subukan! At saka, sinasabi nga ng Biblia na mahalaga ang pagsasamahan, pero itinuturo rin nito na ang bawat banal ay dapat maging mapagpatuloy sa bisita, na isa pang sagot sa problemang "paano magkakaroon ng pagsasamahan."

IKATLO, sinabing ang maliliit na grupong pagsasamahan ay magandang paraan para magkaroon ng palakaibigan at impormal na kapaligiran na mapagdadalhan mo ng mga hindi pa ligtas. Kung iyon talaga ang layunin, bakit nakikita nating ipinapalit ang maliliit na grupong pagsasamahan sa pulong-panalanginan? Magkaibang-magkaiba ang dalawang gawaing iyon. Kung gayon, kung pag-eebanghelyo talaga ang layunin, bakit hindi panatilihin ang pulong-panalanginan (kung saan sama-sama nating maipapanalangin ang mga hindi pa ligtas!) at hayaan ang mga indibidwal na may kaibigang hindi pa ligtas na imbitahan sila sa sarili nilang bahay sa ibang mga oras. Iyon ang tunay na impormal at palakaibigang kapaligiran! Tandaan na ang maliit na asembliya na nagtitipon sa isang bahay ay nagbibigay rin ng katulad na kapaligiran, na hindi kayang ibigay ng mas malaking asembliya.

IKAAPAT, tandaan na iba ang teorya at iba ang praktika, at ang praktika sa maraming maliliit na grupong pagsasamahan ay bawasan ang panalangin, idugtong

lamang ito sa dulo kapag kaunti na lang ang natitirang oras, o kaya'y isang tao na lamang ang magtatapos sa panalangin. Kung ito ang ipinapalit sa pulong-panalanginan ng asembliya, ito ay nakalulungkot at mahinang kapalit. Mapapaisip ka tuloy kung ilang tao kaya ang darating sa maliit na grupong pagsasamahan kung para sa panalangin lamang ito?

IKALIMA, totoo na ang ilan sa mga grupong ito ay humihinto tuwing tag-araw at tuwing pista opisyal, na siyempre ay hindi ginagawa ng isang asembliya. Kaya hindi dapat ituring na pulong ng asembliya ang ganitong mga pulong, kung hindi ay kailangan nilang aminin na walang pulong-panalanginan ang kanilang asembliya sa loob ng mga 1/4 ng taon. Mahirap magbanggit ng panahon sa taon kung kailan hindi mahalaga ang sama-samang panalangin. Pero siyempre, hindi kilala ng mga apostol ang kulturang Kanluranin na nakatuon sa bakasyon. Hindi pa ganoon kalaganap ang hedonismo noon.

IKAANIM, sasabihin sa iyo ng karamihan sa mga grupong ito na HINDI sila pulong ng iglesya. Kawili-wiling patotoo ito na ibinibigay nila tungkol sa kanilang sarili. Sa ilang kaso, pinag-isipan itong mabuti na may layuning magkaroon ng pulong kung saan makapagsasalita ang mga babae: nangunguna sa mga lalaki sa pamamagitan ng pagsasalita -- nagtuturo, nagbabahagi ng kanilang pananaw, nagtatanong (minsan nakikipagtalo pa nga!), at nangunguna rin sa grupo sa panalangin. Kita mo, dahil ang ilang asembliya ay naging labis na abala sa kung ano ang pulong ng iglesya, nakahanap sila ng butas - ideklara itong HINDI pulong ng iglesya, hindi dahil hindi ito pulong ng iglesya sa prinsipyo, kundi dahil ayaw nilang maging ganoon ito.

Aba, kawili-wiling pangyayari ito, dahil kung hindi ito pulong ng iglesya, hindi mo dapat subukang ipalit ito sa isang pulong ng iglesya gaya ng pulong-panalanginan!

IKAPITO, sa ilang kaso ay alam na hindi lahat ng matatanda ng asembliya ay dumadalo man lang sa maliliit na grupong pagsasamahan na ito, at hindi rin lahat ng iba pang nasa pagsasamahan. Bagaman hinihikayat ang mga tao na pumunta, hindi ipinipilit ang pagdalo at pakikibahagi gaya ng sa isang pulong ng iglesya. Kung gayon, paano masasabi ng isang maliit na grupong pagsasamahan na kaya nitong palitan ang sama-samang panalangin na, ayon sa nakikita natin sa Mga Gawa 2:42, ay pinagtuunan ng mga Kristiyano nang walang humpay?

IKAWALO, kung titigil tayo at pag-iisipan, ano ba ang mas kailangan ng karamihan sa mga asembliya, isa pang pulong ng pagtuturo at Bible study, o mas maraming panalangin? Ilang Bible study ba sa asembliya ang talagang kailangan bukod sa ibinibigay ng matatanda at ng iba pang mga guro tuwing Linggo, at gaano pa karaming panalangin ang kailangan natin? Ang espirituwal na kapangyarihang nawala dahil sa paghinto ng sama-samang panalangin ay hindi na kailanman mababawi sa pagdaragdag ng isa pang Bible study o oras ng pagsasamahan.

IKASIYAM, totoo na maraming puna ang ibinabato sa pulong-panalanginan, at maraming halimbawa ang binabanggit ng mga pulong na matamlay, patay, at walang buhay na, ayon sa nagkukuwento, ay "sayang lang sa oras." Dahil dito, iminumungkahi nila ang maliliit na grupong pagsasamahan bilang paraan para magkaroon ng kaunti pang "body life" (buhay ng

katawan) sa asembliya. Totoong problema ang matamlay na pulong-panalanginan, na dapat ikabahala ng lahat ng matatanda at idulog sa Panginoon para mabago ang sitwasyon. Pero mali ang solusyon sa kasong ito, dahil hindi nito tinutugunan ang problema. Ang problema ay hindi ang pulong-panalanginan mismo; ibig sabihin, hindi problema na maling ideya ang sama-samang panalangin o isang paraan lamang na puwedeng palitan. Ang problema sa karamihan ng kaso ay ang paraan ng pagpapatakbo sa pulong na iyon. Nang hindi naghahangad na maging labis na mapamuna sa mga kapatid na may tapat na motibo, ang paggamit sa pulong-panalanginan para sa 1/2 oras na Bible study o sermon, na susundan ng sampung minutong pagpapaliwanag ng mga kahilingan sa panalangin na pumapasok sa mga detalyeng hindi na kailangan, at susundan ng labinlimang minutong panalangin kung saan ang parehong mga kapatid ay nananalangin nang napakahaba para sa parehong mga bagay sa parehong pagkakasunod-sunod bawat linggo, ay hindi nakapupukaw ng gaanong interes sa panalangin, ni ng gaanong panalangin. Ang pulong-panalanginan, sa palagay ko, ay tinitipon para MANALANGIN. Ang mga kapatid na nangangasiwa sa bawat asembliya ang magpapasya kung paano pinakamainam na magagamit ang pagkakataon para sa sama-samang panalangin, pero isang solusyong gumagana sa problema ay, sa halip na buwagin ang pulong-panalanginan, alisin ang Bible study o sermon dito, at ilaan ito hangga't maaari sa panalangin, marahil na may kasamang mga himno at koro sa pagitan. Hayaang magtipon ang buong asembliya para manalangin, gaya ng pagtitipon nito sa ibang pagkakataon para lamang sa pagtuturo at para lamang sa pagsamba. Hikayatin ang lahat ng lalaki na

makibahagi sa pananalangin nang malakas, at ang mga nakatatandang kapatid ay maaaring maging lalong maingat na maghintay nang kaunti sa mga nakababata at hikayatin silang manalangin. Paalalahanan ang mga kapatid na babae na manalangin kasabay ng mga kapatid na lalaking nangunguna, at pumasok sa diwa ng panalangin, hindi lamang makinig sa iba. Hayaang magsalitan ang iba't ibang kapatid na lalaki sa pag-aayos ng pulong-panalanginan at sa paghaharap ng mga kahilingan at paksa para sa panalangin sa paraang laging nagbabago at kawili-wili, para walang makahula ng isang "routine." Kung puwede akong muling magsalita mula sa karanasan, nakasama na ako sa ilang asembliya kung saan isinagawa namin ito, at ang pulong-panalanginan ay laging isa sa pinakadinadaluhang pulong ng iglesya, na mga 90% o higit pa ng asembliya ang naroroon. Hindi na namin nakitang kailangan pa ang maliliit na grupong pagsasamahan. Subukan mo muna bago mo punahin!

IKASAMPU, at panghuli, dapat tayong maging makatotohanan at kilalanin na ang mga nagtataguyod ng maliliit na grupong pagsasamahan sa mga artikulo sa magasin at sa mga seminar tungkol sa "church growth" ay madalas na nag-uulat lamang ng kanilang mga tagumpay at hindi ng kanilang mga kabiguan. Dapat ding banggitin na ang ganitong mga grupo ay umuubos ng isa pang gabi sa linggo, at dahil dito ay halos imposible nang magkaroon ng pulong-panalanginan. Hindi pa napatunayan ng karanasan na nakagagawa sila ng mga alagad na tapat sa pangako, mga tagapagdala ng kaluluwa kay Kristo, o mga mabisa at maalab na mandirigma sa panalangin. Madalas silang kumikilos nang walang layuning mas tiyak pa kaysa sa bilang ng

dumadalo o sa pagbibigay ng isang kawili-wiling gawain para mapanatili ang mga tao sa iglesya. Sa isang banda, pinahihirap pa nila na magkaroon ng oras para sa personal na gawain, sa isa-isang pagdidisipulo, o sa pagdalaw, na lahat ay tiyak na kailangan. Kaduda-duda kung gaano karami ang nagagawa ng ganitong mga grupo pagdating sa tunay, nasusukat, at espirituwal na pag-unlad sa buhay ng mga tao. Sa katunayan, ang mas mabisang paraan para mapabuti ang "body life" ay magkaroon ng masiglang pulong-panalanginan ng asembliya, at bukod dito ay ituon ang pansin sa pagpapatuloy sa bisita, sa pagdalaw ng pastol, at sa personal na pagdidisipulo. Ang ilang maliliit na grupong pagsasamahan ay talagang namatay dahil sa kawalan ng interes, at duda ako na marami ang mabubuhay nang walang malakas na promosyon mula sa mga lider, na isang bagay na puwede sana nilang gawin para sa pulong-panalanginan!

Tiyak na hindi ito pagtatangkang ipagtanggol ang isang walang silbing tradisyon, kundi isang pangaral na huwag ituring na mas mababa ang halaga ng sama-samang panalangin ng asembliya kaysa sa kaniyang sama-samang pag-aaral o pagsamba. Lahat ng ito ay mga pulong ng iglesya at lahat ay pantay na mahalaga para sa buhay ng asembliya. Kaya, kung "hindi gumagana" ang pulong-panalanginan, dapat nating akuin ang sisi sa halip na tawaging "lipas na" ang konsepto ng pulong-panalanginan. Buhayin natin muli ang pulong-panalanginan nang may buong sigla na gustong ibuhos ng iba sa maliliit na grupong pagsasamahan, sa halip na palitan ito, na para na ring pagbibigay dito ng maagang libing. At paano naman ang maliliit na grupo? Aba, kung talagang ganoon kalaki ang

interes sa mga ito, bakit hindi piliin ang maliliit at masisiglang asembliya, dahil sa mga ito ay walang maiiwang malungkot o napapabayaan, at sa ganitong maliliit na grupo ay maaaring magkaroon ng maraming pagsasamahan!

Editoryal: Ang Huwarang Asembliya o ang Pinakabagong Modelo? (Tagsibol 1990)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol 1990 (Tomo 2, Blg. 1). Ni Kevin Engle.

Ang Oakdale Community Church (OCC) sa Carol Stream, Illinois ay itinuturing ng ilan na isang modelong asembliya sa hinaharap. Ginaya ito sa Willow Creek Community Church (WCC) sa South Barrington, Illinois, na itinuturing ng marami na modelong iglesya at kasalukuyang kinokopya ng mga kongregasyon sa buong bansa. May malaking presyon sa ilang grupo na tumungo sa modelong ito.

Ayaw naming isipin ninyo na sinasalakay namin ang tapat na paninindigan ng kapwa mananampalataya, pero nais naming malaman mo, mambabasa, ang direksiyong gustong tahakin ng ilan para sa mga asembliya.

Tingnan natin ang pinagmulan ng WCC at subukang unawain kung bakit napakaraming kongregasyon ng iba't ibang denominasyon sa buong bansa ang nagsisikap na kopyahin ito. Titingnan din natin ang OCC, na itinatag ng editor ng magasing INTEREST.

Isang pahayag sa magasing INTEREST noong nakaraang taon ng direktor ng kanilang consulting program ang nagsasabi: "Ang pinakamabilis lumagong ebanghelikal na iglesya sa bansa (at ang ikalawang pinakamalaki) ay ang Willow Creek Community Church sa South Barrington, Illinois (Tingnan ang magasing TIME, Marso 6, 1989, p. 60). Gumagamit sila ng maikling drama

tuwing Linggo para pukawin ang mga tanong, tulungang makaugnay ang mga tao sa tema ng umaga, at ihanda ang naghahanap (seeker) para sa mensahe ng mangangaral mula sa Salita ng Diyos" (INTEREST, Hulyo/Agosto 1989, p. 19).

Isang manunulat para sa isang lokal na pahayagan sa lugar ng Chicago ang naglarawan ng kaniyang mga napansin sa isa sa mga pulong: "Bawat serbisyo ay may maikling dula na naglalarawan ng tema ng sermon. Nang ang mensahe ni Hybels [Pastor ng WCC] ay tungkol sa 'Ang Hiwaga ng Hindi Nasasagot na Panalangin,' ang dula ay tungkol sa isang asawang lalaki na nagsasabi sa kaniyang asawa na hindi na matutuloy ang pag-ampon na inayos nila, dahil nagpasya ang ina na alagaan na lang ang sanggol. 'Galit ako sa Diyos,' sigaw ng babae, mga salitang bihirang marinig sa isang iglesya. 'Kanino ba ako nananalangin? Wala na akong natitirang pananampalataya.'

"At nang ang mensahe ay tungkol sa sekswal na pagnanasa, ang dula ay tungkol sa isang batang mag-asawa na naipit sa isang pagtatalo ni Dr. Ruth at ng 'Church Lady' ng Saturday Night Live, na ginampanan ng isang lalaking nakadamit-babae at may suot na pormal na sombrero.

"Ang musika at ang drama, kahit gaano pa kasopistikado at nakaaaliw, ay naghahanda lamang sa mga nakikinig para sa mensahe, na itinuturing ni Hybels na pinakamahalagang paraan ng pag-abot kay 'Unchurched Harry' (ang karaniwang taong hindi nagsisimba)."

Nagpatuloy ang manunulat: "Sa isang kamakailang sermon, isinama niya ang kongregasyon sa isang 'pamamasyal sa isang kalyeng ang pangalan ay Desire

(Pagnanasa)': 'Isipin ninyo kung gaano kabagot ang buhay kung walang sekswalidad,' sabi niya. 'Walang country-western na musika, walang swimsuit edition ng SPORTS ILLUSTRATED, at mawawalan ng trabaho si Madonna.'"

Nagpatuloy ang reporter tungkol sa WCC: "Isa pang kapansin-pansing katangian ng Willow Creek ay nasa mga posisyon ng kapangyarihan ang mga babae. Tatlo sa walong matatanda ng iglesya ay babae.

"'Labing-isang taong gulang ang anak kong babae, at napakaganda para sa kaniya na makakita ng mga babaeng huwaran sa iglesya,' sabi ni Hybels. 'Mahalaga sa akin na malaman niyang puwedeng magkaroon ng lugar para sa kaniya sa pamumuno ng iglesya balang araw, saanman'" (sa pahintulot ng DAILY HERALD, Arlington Heights, IL, Mayo 18, 1988).

Kamakailan ay pumirma si Pastor Hybels sa isang dokumentong may pamagat na "Men, Women & Biblical Equality" (Mga Lalaki, mga Babae at Pagkakapantay-pantay ayon sa Biblia), kasama sina F. F. Bruce, Gordon Fee (na ang asawa ay isang matanda sa kanilang asembliya sa Vancouver, BC), Naomi Cole (asawa ni Donald Cole, dating editor ng magasing INTEREST), Peter Davids (na kapwa isang "commended na manggagawa ng Brethren" at isang inordenang paring Anglican), Stuart Briscoe, Walter Liefeld (manunulat ng kolum na "Viewpoint" sa magasing INTEREST), Ruth Tucker (na kasamang sumulat ni Liefeld ng aklat na may pamagat na "Daughters of the Church") at marami pang kilalang lider na ebanghelikal. Inilalarawan ng dokumentong ito ang mga lalaki at mga babae na halos magkapareho ang papel sa lipunan, sa iglesya, at sa

pamilya (tingnan ang CHRISTIANITY TODAY, Abril 9, 1990). Sinisikap nitong ipakita na makalalahok ang mga lalaki at mga babae sa bawat bahagi ng lokal na iglesya. Ganito ang isang pahayag tungkol sa pamilya: "Sa tahanang Kristiyano, ang asawang lalaki at asawang babae ay dapat magpaubaya sa isa't isa sa pagsisikap na matupad ang mga kagustuhan, hangarin, at mithiin ng isa't isa. Walang asawang dapat magsikap na mangibabaw sa isa, kundi bawat isa ay dapat kumilos bilang lingkod ng isa, na sa kababaang-loob ay itinuturing ang isa na mas mabuti kaysa sa sarili. Kung magkaroon ng hindi pagkakasundo sa pagpapasya, dapat silang humanap ng solusyon sa pamamagitan ng mga paraang biblikal ng paglutas ng hidwaan, sa halip na ipilit ng isang asawa ang desisyon sa isa."

Sinasabi pa ng dokumento: "Sa iglesya, ang mga espirituwal na kaloob ng mga babae at mga lalaki ay dapat kilalanin, paunlarin at gamitin sa mga ministeryo ng paglilingkod at pagtuturo sa lahat ng antas ng pakikibahagi: bilang mga lider ng maliliit na grupo, mga tagapayo, mga facilitator, mga administrador, mga usher, mga tagapamahagi ng komunyon, at mga miyembro ng board; at sa pangangalagang pastoral, pagtuturo, pangangaral, at pagsamba. Sa paggawa nito, pararangalan ng iglesya ang Diyos bilang pinagmumulan ng mga espirituwal na kaloob. Matutupad din ng iglesya ang utos ng Diyos tungkol sa pagiging katiwala nang hindi nagdurusa ang Kaharian ng Diyos ng nakapanghihilakbot na kawalan na nangyayari kapag ang kalahati ng mga miyembro ng iglesya ay hindi isinasama sa mga posisyon ng pananagutan."

Ang "pastor-teacher" ng OCC ay nakalista sa mga babasahin ng WCC bilang isa sa mga kalahok sa isang

seminar na ginanap noong Hunyo ng mga pastor na matagumpay na nakakopya sa WCC. Si Bill Conard, ang editor ng magasing INTEREST, ang nagtatag ng OCC sa kaniyang bahay, at si Bruce McNicol, ang presidente ng Interest Ministries, ay isa sa limang matatanda roon (at dumalo sa pulong ng mga miyembro ng Stewards noong 1989 bilang delegadong kumakatawan sa OCC). Kaya mahalagang maunawaan ang huwarang itinatatag. Malawak ang mambabasa ng magasing INTEREST, at ang sangay na nagpopondo sa Interest Ministries, ang Stewards Foundation, ay may malaking kayamanang pinansiyal.

Isang lokal na mamamahayag mula sa isang pahayagan sa Carol Stream ang naglarawan ng kaniyang pagdalaw sa OCC: "Nang pumasok kami sa auditorium ng Glenbard North High School isang Linggo kamakailan, naalala namin ang ayos ng entablado ng Prairie Home Companion. Ilang loudspeaker ang nakapuwesto sa entablado. Gumagapang ang mga kable nito sa entablado papunta sa mga de-kuryenteng instrumento. Ang buong serbisyo ay parang nasa nightclub o teatro. Ang espesyal na musika ay isang sikat na kanta sa MTV, na sinabayan ng tatlong backup singer.

"Makamundo ang tagpuan pero espirituwal ang mensahe. Ang pastor, si Ron Clarkson, ay nagsalita tungkol sa 'The Communication Connection' (Ang Ugnayan ng Komunikasyon). Bahagi ang sermong ito ng isang serye na may pamagat na 'Recharging Your Marriage' (Pagpapasigla sa Inyong Pag-aasawa).

"Nagbigay si Clarkson ng masigla at praktikal na mensahe na puno ng mga mungkahi para sa mga asawang babae at lalaki kung paano mapabubuti ang

kanilang pakikitungo sa isa't isa. Gumamit siya ng mga halimbawa mula sa sarili niyang pag-aasawa at mula sa mga pamilya sa telebisyon habang palakad-lakad siya sa entablado. Sabi ni Bill [Conard], mga 200 oras ng paghahanda ang napupunta sa bawat serbisyo tuwing Linggo ng umaga. Tatlumpu hanggang 40 oras ang inilalaan sa pagpapraktis ng musika. Ang kahusayan (excellence) ay isang mahalagang salita sa OCC. Ang mga bisita sa OCC ay tumatanggap ng tawag sa telepono mula sa isang miyembro ng staff sa hapon din ng Linggong iyon. Ang mga interesadong sumapi sa iglesya ay iniimbitahang dumalo sa isang membership workshop para matuto pa tungkol sa OCC at para ma-interview ng mga lider ng iglesya."

Nagpatuloy ang manunulat: "Ang Oakdale Community Church ay Plymouth Brethren. Ayon kay Bill [Conard], bawat iglesya ay kailangang may matatanda, lingguhang serbisyo ng komunyon, isang klerong hindi nakatakda (non-stated), at isang pahayag ng doktrina. Ang mga iglesya ng Plymouth Brethren ay hindi pinahihintulutang magkaroon ng opisyal na ugnayan sa anumang ibang grupo ng mga iglesya" (sa pahintulot ng The DAILY JOURNAL, Carol Stream, IL, Mayo 12, 1990).

Ayon sa bulletin ng OCC, ang komunyon ay ginaganap lamang nang dalawang beses sa isang buwan, tuwing una at ikatlong Miyerkoles, at mukhang may ilang titulo ng klero: isang "Pastor/Teacher," isang "Pastor of Creative Communications," isang "Pastoral Ministries Director," at isang "Youth Pastor." Gaya ng karamihan sa mga pagsasamahan, may pahayag ng doktrina at mayroon ding matatanda.

Personal akong dumalaw sa OCC at sang-ayon ako sa pahayag ng reporter ng DAILY JOURNAL na "nagpasya ang mga lider ng OCC na gagawin ang lahat ng posible para isaalang-alang ang hindi mananampalataya." Ganito ang nakasulat sa bulletin: "ang aming serbisyo sa umaga ay idinisenyo para iharap ang pananampalatayang Kristiyano sa panimulang antas..." Naroon ang drama, gaya ng sa WCC. Nang Linggong iyon, ang pamagat nito ay "The Return of Sam Spud, Private Eye" (Ang Pagbabalik ni Sam Spud, Pribadong Imbestigador). Hinahanap ni Sam ang isang taong nagpaparangal sa ama at ina, na tugma sa paksa ng sermon nang umagang iyon. Hindi na kailangan ang nakabukas na Biblia, kahit para sa pastor/teacher, dahil nakalimbag na ang mga talata sa isang handout. Ang mensahe ay bahagi ng isang serye na may pamagat na "Living a G-Rated Life in an X-Rated World" (Pamumuhay nang Pang-G-Rated sa Isang Mundong X-Rated), kung saan paulit-ulit na ibinabalik ng pastor ang mga nakikinig sa balangkas. Sa pagtatapos ng serbisyo, isa pang espesyal na awit ang inawit, na sinabayan ng mga gitara, de-kuryenteng piyano, at tambol, at ipinasa ang supot ng handog sa mga mananampalataya at hindi mananampalataya.

Iba-iba ang naging pagtanggap sa konsepto ng WCC bilang pamantayan ng iglesya, o ng OCC bilang pamantayan ng asembliya (dahil ito ang pinili ng mga pinakamataas na tao sa Interest Ministries). Bagaman may ilang masigasig na tumatanggap sa huwaran ng OCC, ang iba naman ay nagpahayag ng malubhang pagkabahala.

Halimbawa, si Dan Smith, ang presidente ng Emmaus Bible College, ay sumagot sa isang tanungan noong

Abril 7 ng taong ito sa Duncanville, Texas: "Maraming bagay sa kasalukuyang mga teorya (ng church growth) na hindi namin sinasang-ayunan bilang institusyon at ng aming faculty." Itinuro pa niya na "ang ugnayan namin sa Interest ay sa pangangasiwa ng isang bahagi ng isa sa aming mga degree program," at sinabing sa ngayon ay iisang estudyante lamang ang naka-enroll sa programa. (Ang paglayong ito ng Emmaus sa Interest Ministries ay mas detalyadong ipinaliwanag sa isang kamakailang labas ng EMMAUS TODAY.) Nagpatuloy si Smith: "Lahat ng tanong na ito ay nauugnay sa pag-aakalang nakatali kami sa kanilang (ng Interest Ministries) programang pinansiyal, at sa kanilang pagpaplano, at sa pagpili nila sa Willowcreek bilang modelo at lahat ng iyon... Hindi, wala talaga kami roon. Wala kaming ugnayang pang-organisasyon, wala kaming ugnayang pinansiyal sa programa ng pagtatanim ng iglesya, at wala kaming sinumang sabik sa modelo ng iglesya na mukhang gusto ng mga taga-Interest sa Willowcreek."

Iniharap ito para sa inyong kaalaman at pagsasaalang-alang. Bawat lokal na iglesya ay malaya at nagsasarili, at maaaring gawin ang inaakala nitong nararapat sa harap ng Panginoon.

Malinaw na itinataguyod ang modelong ito sa kasalukuyan, at mahalagang maunawaan nang kaunti ang tungkol dito.

KEVIN ENGLE

Interest Ministries (Tagsibol 1990)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol 1990 (Vol. 2, No. 1). Ni Stephen Hulshizer (sipi); ang panimula ay may lagdang "—Ed." (Kevin Engle). Isang siping nakakahon, may markang FROM "MILK & HONEY" (MULA SA "MILK & HONEY"). Nahati-hati sa mga hanay sa scan ang mga mungkahing may numero, kaya ibinalik namin sa tamang pagkakasunod, (1) hanggang (9). Ang buong artikulong pinagkunan nito ay kasunod bilang susunod na bahagi.

Ang sumusunod ay sipi mula sa artikulong pinamagatang "Conditions and Trends in the Assemblies" (Mga Kalagayan at Takbo sa mga Asembliya) ni Stephen Hulshizer, na makukuha kapag hiniling, kasama ng buwanang pahayagang "Milk & Honey," mula sa:

SPREAD THE WORD

2721 Oberlin Drive

York, PA 17404

Ang Spread the Word, Inc. ay nagpapadala rin ng pondo sa mga manggagawa at nagbibigay ng resibo. Huwag po kayong mag-atubiling gamitin ang ministeryong ito.

Tinatalakay ng artikulo ang mga takbo ng panahon, mga katawagan, ang papel ng klero, ang mga "intellectual gymnastics" (pagpipilipit ng isip), mga programa sa pagtatayo ng iglesya, ang pandong sa ulo ng mga babae, ang Hapunan ng Panginoon, at iba pang mahahalagang paksa na hindi tahimik ang Kasulatan, pero ipinapakita

ng gawi sa maraming lugar kung gaano na tayo kalayo sa gabay na nasa Kasulatan.

—Ed.

CONSULTING TEAM (ANG MGA CONSULTANT). Matapos kong basahin ang ulat ng isang consultant ng IM (Interest Ministries) para sa isang asembliya, labis akong nababahala sa gawaing ito. Gumastos ang asembliya nang mahigit $1,500 para magsagawa ang consultant ng IM ng survey at magbigay ng mga mungkahi. Ang karamihan sa mga mungkahi ay alinman sa sentido komun lang, o mga bagay na maglalayo sa asembliya sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan at magtutulak dito para maging isang "Community o Bible Church."

Ang sumusunod ay ilan sa mga mungkahing nasa ulat, at malamang na ibibigay rin sa alinmang asembliyang gagamit ng consultant ng IM. Dahil limitado ang espasyo, kaunti o walang komentaryo ang kasama ng mga ito. (Nasa loob ng panaklong ang mga komento ng sumulat.)

- (1) Ang lahat ng prinsipyo ng asembliya sa Bagong Tipan ay nasa ilalim ng prinsipyo ng "paglago." (Sa palagay ng consultant, ang paglago sa bilang, kung gayon, ang namamahalang prinsipyo ng asembliya sa Bagong Tipan.)

- (2) Pag-isipang palitan ang pangalan ng asembliya mula sa "Chapel" tungo sa "Church."

- (3) Linawin ang paninindigan tungkol sa papel ng mga babae sa asembliya.

- (4) Ipaubaya na sa bawat isa ang mga bagay gaya ng "pandong sa ulo."

- (5) Baguhin ang badyet para masuportahan ang isang full-time na manggagawa.

- (6) Mangolekta ng handog sa Family Bible Hour, pero ipaliwanag na walang obligasyong magbigay.

- (7) Ianunsiyo nang isang linggo nang maaga ang paksa para sa Hapunan ng Panginoon.

- (8) Magdaos ng Congregational meeting (pulong ng buong kongregasyon) tuwing ikatlong buwan. Gumamit ng musikang "upbeat" (masigla). Panatilihing "upbeat" ang pulong. Pumili ng chairman na matatag pero "palangiti."

- (9) Bumuo ng maliliit na grupo ng pagsasamahan. "Walang halimbawa sa Biblia ng prayer meeting tuwing Miyerkoles ng gabi sa gusali ng iglesya. Batay sa gawi noong unang siglo, ang pananalangin at pagsasamahan ay ginagawa sa bahay-bahay." (Paalala: Nagtitipon nga ang asembliya sa mga bahay, pero hindi ito hinati-hati sa ilang bahay. [1 Corinto 11:18])

Sa 18 pahinang ulat ng consultant, iisang pahina lang ang may mga talata ng Kasulatan, at lahat ng iyon ay tungkol sa iisang paksa.

GUARANTEED SUPPORT (GARANTISADONG SUPORTA). Nagpasimula ang IM ng isang programa kung saan ang isang "church planter" (tagapagtayo ng iglesya) na itinagubilin ng kaniyang asembliya ay babayaran ng IM ng takdang halaga buwan-buwan, basta't pumayag ang nagtagubiling asembliya na tapatan ito. ($500 bawat buwan sa unang taon, $400 bawat buwan sa ikalawang taon, at $300 bawat buwan sa ikatlong taon.) Bilang isa ring "commended worker" (manggagawang itinagubilin ng asembliya), ang

ikinababahala ko ay hindi lang na hindi ayon sa Biblia ang ganitong kaayusan, at aagawin nito sa manggagawa ang kagalakang makita ang Panginoon na nagkakaloob sa Kaniyang paraan (1 Hari 17:4, 9), kundi tiyak din na marami sa mga manggagawa sa programang ito ang makararamdam na may utang na loob sila sa IM. Maaari ring magresulta ito sa malakas na impluwensiya ng IM sa alinmang bagong asembliyang maitatayo.

CLERGY AND TITLES (KLERO AT MGA TITULO). Kumukuha na ng mga "Pastor" ang mga asembliya. Pagtanggi ito sa mga prinsipyo ng asembliya sa Bagong Tipan at pagbalik mismo sa sistemang klerikal na iniwan ng mga naunang kapatid. Ganito mismo ang nangyari sa Israel nang bigyan sila ng Dios ng Hari. Ibinibigay nito sa mga tao ang gusto nila, pero hindi ito ang Plano ng Dios. (Mga Gawa 20:17)

Ang mga lalaki sa mga samahang kinikilalang kabilang sa mga asembliya ay gumagamit na ng mga titulong pang-klero. Hindi lang ito labag sa Kasulatan (Awit 111:9), kundi isa pang hakbang ito patungo sa ekklesiastikong istruktura ng mga denominasyon.

Mga Kalagayan at Takbo sa mga Asembliya (Tagsibol 1990)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol 1990 (Vol. 2, No. 1). Ni Steve Hulshizer. Muling inilimbag mula sa "Milk & Honey" (Spread the Word, York, PA), na may petsang 12/89 sa dulo. May sarili itong mga numero ng pahina sa scan, kaya baka isa itong reprint na ipinadala kasama ng isyung ito at hindi mismong mga pahina ng newsletter. Ang dalawang pull-quote na umuulit ng mga pangungusap mula sa katawan ng artikulo (at isang talatang dalawang beses nailimbag) ay isang beses lang namin isinama.

Hindi nila malalaman, o makikita man, hanggang sa kami ay pumasok sa gitna nila, at patayin sila, at patigilin ang gawain. —Nehemias 4:11

Marami ang nababahala sa mga kalagayan at sa takbo ng mga "asembliya" ngayon. Maraming asembliya ang mahina ang kalagayang espirituwal, habang ang iba naman ay lumalayo sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan sa pagtatangkang lumaki. Sa dalawang kasong ito, palihim na nakapasok ang kaaway. Ang espirituwal na kalagayan ng ilang asembliya ay dahan-dahang humina hanggang sa halos isasara na nila ang kanilang pinto. Ang ibang asembliya naman, sa kagustuhang lumago, ay unti-unting dumudulas palayo sa mga prinsipyo ng Biblia, at baka magtaka na lang sila balang araw kung paano sila napalayo nang ganoon sa mga prinsipyo ng Kasulatan tungkol sa pagtitipon. (Mateo 13:31-32)

Ngayon, gaya noong panahon ni Nehemias, kailangan ang mga manggagawa at ang mga bantay. (Nehemias

4:16) Malaki ang pangangailangan sa mga manggagawa; hindi lang mga full-time na manggagawa, kundi mga banal na handang maglingkod sa kanilang lokal na asembliya. Malaki rin ang pangangailangan sa mga bantay; ang mga banal na gising at may espirituwal na pagkilala. Mga taong gustong makakita ng paglago, pero maingat din sa anumang paglayo sa mga prinsipyo ng Kasulatan. (Filipos 1:9)

Tingnan natin sandali ang ilan sa mga kalagayan at takbo sa mga asembliya at sa mga kaugnay na ministeryo ngayon.

Mga Kalagayan

1. Pangangasiwa. Hindi nagagawa ang gawain ng pangangasiwa. Kapag walang gumaganang pangangasiwa, maaanod ang lokal na asembliya, at sa huli ay mamamatay, o maaagaw ng mga may ibang paniniwala. Ngayon na ang panahon para humakbang pasulong ang mga lalaking kuwalipikado at magiliw na pangunahan ang asembliya sa pamamagitan ng paglilingkod dito. (1 Pedro 5:3) Mahirap na gawain ito, pero kailangan at may gantimpala. (1 Pedro 5:4) Hindi ito panawagan na ibagsak ang kasalukuyang pangangasiwa, kundi panawagan sa mga lalaking kuwalipikado at inaakay ng Banal na Espiritu na gawin ang gawain. Ang asembliyang nasa ganitong kalagayan ay dapat mag-aral nang may panalangin sa Mga Gawa 20:17-38, 1 Timoteo 3:1-7, Tito 1:5-9, at 1 Pedro 5:1-4.

2. Ministeryo. Ang "everyman ministry" (ministeryo ng Salita ng Dios na bukas sa lahat ng lalaki) ay humantong sa kakulangan sa espirituwal na pagkain sa maraming asembliya. Hindi nito binibigyang-katwiran ang paglipat sa "one man ministry" (ministeryo ng iisang tao), pero

ang ibig sabihin nito ay dapat nating gamitin ang mga may kaloob para pakainin ang bayan ng Panginoon. (Roma 12:6-8) Ang mga may kaloob sa pagtuturo ng Salita ay dapat bigyan ng pagkakataong gamitin ang kanilang kaloob. Hindi labag sa Kasulatan na bigyan ang isang kapatid na may kaloob ng ilang linggo para palalimin ang isang paksa o ituro ang isang aklat. Kung kailangan, mag-imbita ng mga mahuhusay na kapatid mula sa ibang kalapit na asembliya para tumulong. Bigyan ng pagkakataon ang mga kabataang lalaking may kaloob na mapaunlad ito sa pamamagitan ng pagbabahagi sa isang Linggo ng gabi, o sa pagbubukas ng Bible study sa kalagitnaan ng linggo.

3. Personal na Pagpapatotoo. Kailangang muling magkaroon ng sigla sa pagpapatotoo sa mga taong inilalapit sa atin ng Panginoon. Kailangang turuan at palakasin ang loob ng mga banal tungkol sa mga paraan ng pagbabahagi ng Ebanghelyo. Ang prayer meeting sa kalagitnaan ng linggo ay dapat maging panahon ng pananalangin para sa katapangang maghasik ng binhi, at para sa naihasik noong nakaraang linggo. (Mga Gawa 4:29; 9:29)

4. Pagtanggap at Pagpapatuloy sa Bahay. Madalas, pinababayaan na lang ang mga bisita na mag-isa. Ang pagiging mapagpatuloy ay isang nawalang ministeryo. (Roma 12:13) Kailangan nating tumigil sa pagiging makasarili hanggang sa puntong hindi na natin napapansin ang ibang pumapasok. Kailangang bukas ang ating mga tahanan sa mga dayuhan at sa mga banal. Isang mabuting gabay sa pag-aaral tungkol dito ang Using Your Home For Christ (Gamitin ang Iyong Tahanan para kay Cristo) ni Alex Strauch, makukuha sa

Lewis & Roth Publishers, P.O. Box 569, Littleton, CO 80160.

5. Pag-awit. Ang pagpapanguna sa kahit sino sa pag-awit ay humantong sa mahinang pag-awit sa maraming asembliya. Ang mga may kakayahang manguna sa pag-awit ang dapat gumawa nito, at gawin nang buong puso. Ang pag-awit ay dapat may kagalakan ng Panginoon sa ating mga puso. (Efeso 5:19) Madalas, umaawit lang tayo para punan ang oras bago magsalita ang mangangaral. Kailangan nating maunawaan na ang mabuting pag-awit ay naghahanda sa mangangaral na mangaral at sa mga nakikinig na makinig.

6. Kawalang-Pakialam. Hindi lahat ng problema ay kasalanan ng mga namumuno o ng ministeryo; marami sa mga problema ay dahil sa kawalang-pakialam ng mga banal. Madalas, kahit ano at lahat ng bagay ay inuuna kaysa sa asembliya. Para sa marami, ang pagdalo sa asembliya ay isa lang sa maraming pagpipilian. Para sa tapat na tao o pamilya, ito lang ang pagpipilian, maliban siyempre kung may emergency. (Hebreo 10:25) Hindi naman talaga ito mahirap gawin kung ibibigay natin dito ang tamang priyoridad. Inibig ni Cristo ang Iglesya at ibinigay Niya ang Kaniyang sarili para dito. Hindi ba dapat ganoon din tayo?

7. Pagsamba. Sa ilang asembliya, iilang lalaki lang ang kayang manguna sa asembliya sa pagsamba. Ang iba ay hindi handa dahil hindi sila naglaan ng panahon sa buong linggo kasama ang Panginoon at ang Kaniyang Salita. Hindi puwedeng basta "i-on" ang pagsamba pagdating ng Linggo ng umaga. Ang kawalang-pakialam na nabanggit sa itaas ay makikita sa kakulangan ng pagsambang iniaalay sa Hapunan ng Panginoon. (Juan

4:23) May ilan na walang ideya kung ano ang pagsamba at pinuputol ang daloy ng pagsamba sa pagsisingit ng pagtuturo o pangangaral na hindi nagtuturo sa isip ng asembliya kay Cristo at sa Kaniyang gawa. Napakarami ang nag-iisip na wala silang kaloob para manguna sa asembliya sa pagsamba. Hindi kaloob ang kailangan para manguna sa asembliya sa pagsamba; pusong umaapaw kay Cristo ang kailangan. Kailangan ng pagtuturo tungkol sa pagsamba sa lokal na asembliya, at kailangang bumalik ang mga lalaki at babae sa pagiging abala kay Cristo at sa Kaniyang Salita sa buong linggo. Dapat ding sumasamba ang mga babae, at malaki ang maitutulong nila sa diwa ng pulong ng pagsamba. Gayunman, bagaman dapat silang sumasamba, hindi sila dapat manguna sa asembliya sa pampubliko at naririnig na pagsamba. (1 Corinto 14:34)

Matapos kong sabihin ang mga alalahaning ito, lubos kong alam na ang isang asembliya ay puwedeng may mabuting pamumuno, mga mangangaral na may kaloob, tapat na pagpapatotoo, magandang pag-awit, mga banal na tapat sa paglilingkod, pagsambang nagpaparangal kay Cristo, at gayunman ay hindi pa rin lumago. Maraming bagay ang may kinalaman sa paglago ng isang asembliya, at walang iisang pormula para magtagumpay. Madalas, nakapanghihina ng loob at mahirap ang gawain. Gayunman, ang pinakamahalaga ay hindi kung gaano kalaki ang isang asembliya, kundi kung tapat ito sa Kaniyang Salita at sa Kaniyang gawain. (Kawikaan 20:6) Dapat gawin ang gawain ayon sa Kasulatan (1 Samuel 15:22), na kinikilalang ang paglago ay mula sa Panginoon. (Awit 127:1; 1 Corinto 3:6)

Alam ng karamihan ang mga problema; gayunman, ang lunas ay hindi ang hakbang na ginagawa ngayon sa

maraming asembliya. Ang problema ay wala sa mga prinsipyo ng Kasulatan tungkol sa pagtitipon, kundi nasa ating ugaling gaya ng Laodicea pagdating sa mga espirituwal na bagay sa pangkalahatan. Pagsisisi ang kailangan dito, hindi ang pagbabago ng mga prinsipyo at gawing itinuturo ng Kasulatan. (1 Samuel 15:22)

Mga Takbo

Habang alam ng karamihan ang mga problema, hindi naman alam ng marami ang mga lunas na itinataguyod ngayon. Tumatanggap ako ng mga sulat mula sa iba't ibang panig ng bansa at may pagkakataon din akong maglingkod sa maraming asembliya, at sa totoo lang, nagugulat ako na marami sa mga banal ang walang kaalam-alam sa nangyayari sa mga asembliya ngayon sa ilalim ng mga bandilang "Growth and Renewal" (Paglago at Pagpapanibago), ang "Progressive Movement" (Kilusang Progresibo), ang "S.E.E.D." at iba pa. (Isaias 56:10) Sa ilang kaso, saka lang nalaman ng mga tao ang mga takbong ito kung kailan huli na ang lahat. Kung paanong kailangan ang mga manggagawa, kailangan din ang mga bantay. (Ezekiel 33:6)

Sa pag-asang makapagbigay ng kaalaman, at kahit baka ako tawaging "negatibo," o paratangang nagbubutas sa ilalim ng bangka, gusto kong sabihin nang maikli ang mga ikinababahala ko tungkol sa mga paraan at gawing itinataguyod ng ilang ministeryong kaugnay ng asembliya, at tinatanggap na ng maraming asembliya. Dapat malaman ito ng mga banal at ng matatanda para magkaroon sila ng pagkakataong pag-isipan ang mga ito, at makagawa ng "informed decisions" (desisyong may sapat na kaalaman) tungkol dito. Totoo ito anuman ang direksiyong tahakin nila sa huli.

1. Mga kapatid na nababahala. Maraming makadios at may kaloob na kapatid sa mga asembliya ang lubos na nababahala sa kalagayan ng mga asembliya ngayon, pero labis din silang nababahala sa direksiyong tinatahak ng mga asembliya at mga kaugnay na ministeryo para itama ang sitwasyon. Hindi sila mga lalaking nakatunganga lang sa loob ng mga taon, o nakaupo lang ngayon nang walang ginagawa. Ibinuhos nila ang kanilang buhay sa paglilingkod sa Kaniya, at ginamit sila nang lubos ng Panginoon. Ang ilan ay mga bihasang misyonero, ang iba ay mga commended worker at ebanghelistang naglilingkod sa sariling bansa. Sila ay naging, o kasalukuyang aktibo, sa pangangasiwa ng kanilang lokal na asembliya. Ang ilan ay nagturo sa Emmaus at ang iba ay nagtapos doon. Ang ganitong mga makadios na lalaki mula sa lahat ng edad ay personal na nagsabi sa akin na lubos silang nababahala sa itinataguyod at tinatanggap sa mga asembliya at mga kaugnay na ministeryo ngayon. Kung nababahala ang mga makadios, may kaloob, at bihasang kapatid, nababahala rin ako. (1 Timoteo 3:14)

2. Interest Ministries (IM). Lumitaw ang IM bilang punong-tanggapan ng "Brethren Movement" (Kilusang Brethren). Bagaman orihinal itong itinatag bilang organisasyong maglilingkod sa mga asembliya sa pamamagitan ng paglalathala ng "Letters of Interest" mula sa mga commended worker, tinanggap na ito ngayon ng marami bilang punong-tanggapan ng "Brethren Movement," at halos walang ginawa ang IM para pigilan ito. Ang unang ikinababahala, siyempre, ay ang katotohanang walang makalupang "punong-tanggapan" ang mga "asembliya." (Efeso 1:22) Ikalawa, ginagamit ng organisasyon ang mga babasahin, mga

seminar, mga consultant, at ang mga pondong hawak nito para itaguyod ang programang "Growth and Renewal." Lubhang nakababahala na karamihan sa mga banal sa mga asembliya ay hindi man lang alam kung ano ang itinataguyod ng programa.

"Growth & Renewal." Dapat papurihan ang mga kapatid na nagpasimula ng kilusang ito dahil sa kanilang malasakit. Pero bagaman tama ang mga una nilang alalahanin tungkol sa kalagayan ng mga asembliya, ang ikinababahala ko ay inuuna na ngayon ng kilusang ito ang "paglago" kaysa sa mga prinsipyo ng Biblia. Kung magpapatuloy ang programa sa kasalukuyan nitong landas, buburahin nito ang mga prinsipyo at gawi ng Bagong Tipan na pinanindigan ng mga asembliya sa nakaraang isang siglo, at ang mga asembliya ay basta na lang magiging mga "Bible Church," at sa maraming kaso ay may klero na at iba pang gawing katangian ng mga denominasyon.

Marami ring hindi kaugnay ng IM ang gumagamit sa kilusan bilang pagkakataon para ipilit ang kanilang mga pananaw sa mga asembliya. Marami sa kanila ang nagsasalita tungkol sa "kapayapaan," "pagkakaisa," at "kompromiso," pero sila mismo ay hindi titigil hangga't hindi naitatatag ang kanilang mga pilosopiya at prinsipyo. Sa maraming kaso, umaabot pa ito sa paghahati ng asembliya.

Ang "Consulting Team" ng IM. Matapos kong basahin ang ulat ng isang consultant ng IM para sa isang asembliya, labis akong nababahala sa gawaing ito. Gumastos ang asembliya nang mahigit $1,500 para magsagawa ang consultant ng IM ng survey at magbigay ng mga mungkahi. Ang karamihan sa mga mungkahi ay

alinman sa sentido komun lang, o mga bagay na maglalayo sa asembliya sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan, at magtutulak dito para maging isang "Community o Bible Church."

Ang sumusunod ay ilan sa mga mungkahing nasa ulat, at malamang na ibibigay rin sa alinmang asembliyang gagamit ng consultant ng IM. Dahil limitado ang espasyo, kaunti o walang komentaryo ang kasama ng mga ito. (Nasa loob ng panaklong ang mga komento ng sumulat.)

- (1) Ang lahat ng prinsipyo ng asembliya sa Bagong Tipan ay nasa ilalim ng prinsipyo ng "paglago." (Sa palagay ng consultant, ang paglago sa bilang, kung gayon, ang namamahalang prinsipyo ng asembliya sa Bagong Tipan.)

- (2) Pag-isipang palitan ang pangalan ng asembliya mula sa "Chapel" tungo sa "Church."

- (3) Linawin ang paninindigan tungkol sa papel ng mga babae sa asembliya.

- (4) Ipaubaya na sa bawat isa ang mga bagay, gaya ng "pandong sa ulo."

- (5) Baguhin ang badyet para masuportahan ang isang full-time na manggagawa.

- (6) Mangolekta ng handog sa Family Bible Hour, pero ipaliwanag na walang obligasyong magbigay.

- (7) Ianunsiyo nang isang linggo nang maaga ang paksa para sa Hapunan ng Panginoon.

- (8) Magdaos ng Congregational meeting (pulong ng buong kongregasyon) tuwing ikatlong buwan. Gumamit ng musikang "upbeat" (masigla). Panatilihing "upbeat"

ang pulong. Pumili ng chairman na matatag pero "palangiti."

- (9) Bumuo ng maliliit na grupo ng pagsasamahan. "Walang halimbawa sa Biblia ng prayer meeting tuwing Miyerkoles ng gabi sa gusali ng iglesya. Batay sa gawi noong unang siglo, ang pananalangin at pagsasamahan ay ginagawa sa bahay-bahay." (Paalala: Nagtitipon nga ang asembliya sa mga bahay, pero hindi ito hinati-hati sa ilang bahay. [1 Corinto 11:18])

Sa 18 pahinang ulat ng consultant, iisang pahina lang ang may mga talata ng Kasulatan, at lahat ng iyon ay tungkol sa iisang paksa.

Garantisadong Suporta. Nagpasimula ang IM ng isang programa kung saan ang isang "church planter" (tagapagtayo ng iglesya) na itinagubilin ng kaniyang asembliya ay babayaran ng IM ng takdang halaga buwan-buwan, basta't pumayag ang nagtagubiling asembliya na tapatan ito. ($500 bawat buwan sa unang taon, $400/buwan sa ikalawang taon, at $300/buwan sa ikatlong taon.) Bilang isa ring commended worker, ang ikinababahala ko ay hindi lang na hindi ayon sa Biblia ang ganitong kaayusan, at aagawin nito sa manggagawa ang kagalakang makita ang Panginoon na nagkakaloob sa Kaniyang paraan (1 Hari 17:4, 9), kundi tiyak din na marami sa mga manggagawa sa programang ito ang makararamdam na may utang na loob sila sa IM. Maaari ring magresulta ito sa malakas na impluwensiya ng IM sa alinmang bagong asembliyang maitatayo.

Programang Masters Degree. Nakipagsanib ang Emmaus Bible College (EBC) sa IM sa paglikha ng isang Masters Degree program sa Church Planting (Pagtatayo

ng Iglesya). Isang ikinababahala ang pagbibigay-diin sa mga "degree." Lumilikha ito ng mga "mayroon" at "wala," na tiyak na nag-aambag sa pagkilala sa isang klero. Mabuti ang pag-aaral ng Salita, pero ang mga espirituwal na kaloob ay walang dalang titulo sa dulo ng pangalan. (Mateo 23:8) Isa pang ikinababahala ang pagkakalantad ng mga estudyante sa EBC sa mga prinsipyo at gawing itinataguyod ng kilusang "Growth & Renewal."

3. Pagkilala. Tila kulang ang pagkilala ng mga ministeryong kaugnay ng asembliya kung kanino nila inilalantad ang mga kabataan at manggagawa ng asembliya, at kung paano nila sila inilalantad. (Filipos 1:9) Nangangamba ako na ang mga sumusunod na halimbawa ay palatandaan ng takbo sa mga ito at sa iba pang ministeryong kaugnay ng asembliya, kaya isa pa itong dahilan ng pagkabahala.

Nagpadala ang IM ng mga church planter sa isang seminar sa Church Growth (Paglago ng Iglesya) kahit alam nilang si C. P. Wagner ay isa sa mga tagapagturo. Kilalang-kilala si Wagner sa kaniyang pamumuno sa kilusang "Signs and Wonders" (Mga Tanda at Kababalaghan). Naniniwala siyang may kaloob siya ng "pagpapahaba ng binti." Itinuro niya ang The Miraculous and Church Growth (Ang Himala at ang Paglago ng Iglesya) sa Fuller Seminary. Ang kaniyang pilosopiya sa paglago ng iglesya ay, "Anumang umuubra, gawin mo!" Ito ba ang pilosopiya ng IM? Kung ilalantad ng IM ang mga manggagawa mula sa mga asembliya sa isang taong may ganitong mga paniniwala, kanino pa kaya nila sila ilalantad? (Dapat basahin tungkol sa Signs & Wonders Movement—Bibliotheca Sacra, Ene-Mar 1988, p. 57-82.)

Mga Katawagan sa Emmaus Bible College (EBC). Inimbitahan ang isang "Pastor" ng isang lokal na Bible Church para magsalita sa chapel ng mga estudyante ng EBC. Personal kong nakilala ang kapatid na nagsalita, at tiyak akong napakahusay ng kaniyang ministeryo, pero ang patuloy na pagtawag sa kaniya ng mga guro at mga estudyante na "Pastor" pagkalipas ng ilang araw, sa karaniwang usapan at sa mga klase, ay ibang usapan na. (Mateo 23:8) Ang ikinababahala ay maraming magulang at asembliya ang nagpapadala ng mga estudyante sa Emmaus dahil sa paniniwalang itinuturo, itinataguyod, at isinasagawa roon ang mga natatanging katangian ng asembliya. Sinisira lang ng ganitong gawain ang itinuturo at isinasagawa sa sariling asembliya tungkol sa katotohanan ng iglesya. Nagbibigay rin ito ng impresyon sa mga estudyante na siguradong ayon sa Kasulatan ang mga katawagang ito dahil malayang ginagamit ng mga guro ng EBC. Kapag natanggap na ang katawagan, hindi na magtatagal at matatanggap na rin ang doktrinang kaakibat nito. (Mateo 10:16)

4. Klero at mga Titulo. Kumukuha na ng mga "Pastor" ang mga asembliya. Pagtanggi ito sa mga prinsipyo ng asembliya sa Bagong Tipan at pagbalik mismo sa sistemang klerikal na iniwan ng mga naunang kapatid. Ganito mismo ang nangyari sa Israel nang bigyan sila ng Dios ng hari. Ibinibigay nito sa mga tao ang gusto nila, pero hindi ito ang plano ng Dios. (Mga Gawa 20:17)

Ang mga lalaki sa mga samahang kinikilalang kabilang sa mga asembliya ay gumagamit na ng mga titulong pang-klero. Hindi lang ito labag sa Kasulatan (Awit 111:9), kundi isa pang hakbang ito patungo sa ekklesiastikong istruktura ng mga denominasyon.

5. Ang Papel ng Babae sa Asembliya. Walang duda na nakapasok na sa Iglesya ang kilusang "Women's Liberation" (Pagpapalaya sa Kababaihan), at ngayon ay sa mga asembliya na. Narito ang ilan sa mga paraan kung paano ito lumitaw.

Mga intellectual gymnastics (pagpipilipit ng isip). Pinipilipit ng isip ang Kasulatan para bigyang-katwiran ang pagtatapon sa mga gawi ng asembliya sa Bagong Tipan. Halimbawa, napagpasyahan ng isang asembliya na malaya ang mga babae na makibahagi nang naririnig sa lahat ng pulong ng asembliya. Bahagi ng kanilang katwiran na, batay sa probabilidad at iba pang teorya ng tao, ang 1 Corinto 14:34-35 ay hindi bahagi ng orihinal na teksto. Gayunman, ang totoo ay nasa lahat ng umiiral na manuskrito ang mga talatang ito.

Isa pang katwiran ay na inaalis ng Galacia 3:28 ang lahat ng pagkakaiba ng lalaki at babae. Kung totoo ito, na hindi naman, ang susunod ay mga babaeng matatanda sa iglesya. Hindi napaghihiwalay ang posisyon ng bawat isa kay Cristo at ang papel ng bawat isa sa sama-samang katawan ni Cristo. Halimbawa, ang mga nananalangin sa Hapunan ng Panginoon ay hindi lang ginagawa iyon bilang isang indibidwal; pinangungunahan at ginagabayan nila ang asembliya. Hindi dapat ipagkamali ang pagkasaserdote ng bawat isa sa pangunguna sa buong asembliya sa pampublikong pagsamba.

Pampublikong Pakikibahagi ng mga Babae. Sa ilang kaso, puwede pa ngang umabot ito sa pagsasalita mula sa pulpito sa harap ng asembliya. Tuwirang salungat ito sa mga talata ng Kasulatan gaya ng 1 Timoteo 2:11-14 at 1 Corinto 14:34-35. May nagtuturo na ang

pananahimik na binabanggit sa huling talata ay may kondisyon lang; hindi dapat magtanong o humatol ang isang babae sa mga propeta, na ang isa ay maaaring ang kaniyang asawa. Ipinupunto nila na ang mga nagsasalita ng wika at ang mga propeta ay kapwa pinatahimik nang may kondisyon (1 Corinto 14:28, 30), kaya ang pagbabawal ni Pablo sa mga babae ay dapat ding may kondisyon, at hindi lubusang pananahimik. Una, pansinin na ang talata ay tungkol sa pag-aaral ng mga babae, hindi sa paghatol. Ikalawa, ang katotohanang may kondisyon ang ibang pagbabawal ay hindi batayan para ipagpalagay na may kondisyon din ang pagbabawal sa mga babae. Ikatlo, ang utos na manahimik sa mga nagsasalita ng wika at sa mga propeta ay ibinigay matapos na silang bigyan ng pahintulot na magsalita (talatang 27, 29); gayunman, wala saanman sa teksto na binigyan ng pahintulot ang mga babae na magsalita sa simula pa lang. Kaya hindi sinusuportahan ng pagkakabuo ng teksto ang konklusyong ito.

Pandong sa Ulo. Itinuturing ang pandong sa ulo na "bahagi lang ng kultura" at hadlang sa paglago, kaya basta na lang itong isinasantabi bilang hindi kailangan. Hindi lang ito iniwan, kundi iniwan pa nang may ugaling "sa wakas, malaya na!" (Colosas 3:23) Marami ang gustong tawagin itong "pangkultura," pero kasabay nito ay magagalit sila nang husto kung mananalangin ang isang kapatid na lalaki nang may suot na sombrero. Maiiwasan ang lahat ng larong ito ng isip sa simpleng pagtatanong ng ilang tanong. "Mali ba para sa isang kapatid na babae na may pandong kapag nakikibahagi sa mga espirituwal na gawain?" Ang sagot ay "Hindi." "Posible bang mali ang isang kapatid na babae kung wala siyang pandong sa mga ganoong pagkakataon?"

Ang sagot ay "Oo." Sa dalawang pagpipiliang ito, alin ang pipiliin ng isang kapatid na babaeng gustong magbigay-lugod sa Panginoon?

6. Ang Hapunan ng Panginoon. Sa isang asembliya, inilipat ang Hapunan ng Panginoon sa isang karaniwang araw ng linggo para magbigay-daan sa ibang mga gawain. Sa ibang asembliya, napakaliit na porsiyento ng mga mananampalatayang dumadalo sa Family Bible Hour ang dumadalo sa Hapunan ng Panginoon. (1 Corinto 11:26; 16:2; Mga Gawa 2:42; 20:7) Maraming banal ang mas handa at mas kayang dumalo sa mga salu-salong potluck kaysa sa Hapunan ng Panginoon.

7. Kaakit-akit at Propesyonal na mga Serbisyo. Ginagaya na ng mga asembliya ang malalaking iglesya para lumaki ang bilang. Ito ang sinipi mula sa isang promotional na sulat na ipinadala ng isang asembliya sa kanilang komunidad: "Ang aming mga serbisyo tuwing Linggo ay masigla, kasiya-siya, at nakapagbibigay-inspirasyon, punong-puno ng pag-awit ng papuri, mga musical presentation, drama, ..." Ito ang mga pamamaraan ng Madison Avenue (ang mundo ng advertising) na inilapat sa asembliya. Ibinebenta ang asembliya at ang programa nito na parang cereal, o ang lokal na sinehan. Tiyak na tinanggap na nila ang pilosopiya ng marketing na, "ibenta ang sagitsit, hindi ang steak." Mabuting tandaan nila na "kung ano ang ipinanghikayat mo sa kanila, iyon din ang kinahikayatan nila." (1 Corinto 2:4-5) Dapat din silang maghanda na magkaroon ng mas kaakit-akit na programa sa susunod na taon, dahil sa panahong iyon ay nakasanayan na ang kasalukuyang programa at baka magsimulang umalis ang mga tao para sa mas kaakit-akit na programa sa ibang lugar.

Pangwakas na Pananalita

Mga kapatid, dapat tayong mabahala sa mga kalagayan at mga takbo sa mga asembliya ngayon. Kung nababahala ka sa kalagayan ng iyong lokal na asembliya, ipanalangin mo ang paggawa ng Panginoon, at italaga mo ang iyong sarili sa pagpapalakas nito ayon sa Kasulatan. (1 Timoteo 4:15) Maging manggagawa ka!

Kung nababahala ka sa mga kasalukuyang takbo, buong tapang pero magiliw mong italaga ang iyong sarili na manindigan para sa mga prinsipyo ng Biblia, anuman ang maging kapalit. (Jeremias 6:17; 1 Timoteo 4:16) Ipanalangin ang pagkilalang kailangan para mapaghiwalay ang karunungan ng tao at ang ayon sa Kasulatan. Maging bantay ka!

Sa pagtatapos ng maikling pagtalakay na ito sa mga kalagayan at takbo sa mga asembliya ngayon, pakitandaan po ang sumusunod. "Hindi binibigyang-katwiran ng mahinang kalagayan ang paggamit ng mga lunas na labag sa Kasulatan, pero hindi rin binibigyang-katwiran ng kawalan ng mga lunas na labag sa Kasulatan ang pananatili ng mahinang kalagayan." Huwag lang palakpakan ang bahagi ng papel na ito na nagkataong gusto mo, kundi tiyaking pag-isipan ang bahaging maaaring tumutukoy sa tunay na kalagayan ng iyong asembliya, o sa takbong sinusundan nito.

May matututuhan tayo sa mga sulat sa mga iglesya sa Efeso at Tiatira. (Apocalipsis 2) Tama ang mga gawa at doktrina ng Efeso, pero nawala ang pag-ibig nito kay Cristo. (2:4) May pag-ibig at tamang mga gawa ang Tiatira, pero pinahintulutan nilang masira ang kanilang doktrina. (2:20) Balanse ang susi. Dapat may pag-ibig kay Cristo at pagpapagal sa pag-ibig ang ating mga

asembliya, habang pinanghahawakan din ang tamang doktrina.

Makukuha ang mga kopya mula sa: Spread The Word, 2721 Oberlin Drive, York, PA 17404

Steve Hulshizer

(12/89)

"Paiba-iba" (Tagsibol 1990)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol 1990 (Vol. 2, No. 1). Ni Donald L. Norbie. Inilagay sa Tagsibol 1990 dahil nasa gitna ito ng mga pahina ng isyung ito sa dalawang scan at pareho ang istilo ng pahina; walang petsang nakalimbag dito. Ibinigay ang mga reperensiya ng Kasulatan gaya ng pagkakalimbag (1 Corinto 15:8, 2 Timoteo 2:2 nang dalawang beses, 1 Pedro 4:1), bagaman ang ilan ay mukhang pagkakamali sa paglilimbag (marahil 1 Corinto 14:8, 2 Timoteo 4:2, 1 Pedro 4:11).

Sabi ng isang diakono, tungkol sa matatanda sa kanilang iglesya, "Nagkakaisa sila sa pagbibigay ng pamumunong paiba-iba at walang paninindigan. Takot silang manindigan sa anumang usapin dahil baka mawalan ng isang pamilya ang asembliya."

Pamumunong paiba-iba at walang paninindigan—iyan ba ang gusto ng Dios? Iyan ba ang tunay na pamumuno? Dapat bang mamuno ang matatanda, gaya ng maraming pulitiko, sa pamamagitan ng pagkuha ng survey para malaman kung ano ang gusto ng nakararami? Hindi ba't ang pastol ang dapat magtakda ng bilis ng kawan at magbigay dito ng direksiyon?

"Sapagka't kung ang pakakak ay magbigay ng tunog na hindi tiyak, sino ang hahanda sa pakikibaka?" (1 Corinto 15:8) Napakaraming matatanda sa iglesya ang pabago-bago ang paninindigan. Ang resulta ay isang kawang paikot-ikot sa kalituhan.

Ang mga nangangaral at nagtuturo, "Ipangaral ang Salita" (2 Timoteo 2:2). Sila'y "sumaway, magsaway,

mangaral, na may buong pagpapahinuhod at pagtuturo" (2 Timoteo 2:2). Matapos pag-aralan ang Salita at matuklasan ang itinuturo nito, ipahayag nila ito nang walang takot at may awtoridad. "Kung ang sinuman ay nagsasalita, ay magsalita siya na gaya ng mga salita ng Dios" (1 Pedro 4:1). Alisin ang pangangaral na paiba-iba at walang paninindigan!

Hayaang makumbinsi ang matatanda sa mga katotohanan ng Salita ng Dios para sa lokal na iglesya, at hayaang ipahayag nila at isagawa nang tapat ang mga prinsipyong ito. Bigyan nila ang kawan ng malinaw na larawan kung ano dapat ang isang iglesya at akayin sila patungo roon.

Tanggihan ang pabago-bagong mga ideya ng tao na naglilihis sa iyo mula sa iyong layunin. Huwag magpatalo sa panggigipit ng isang mundong ang tinitingnan lang ay kung ano ang umuubra. Dumarating at nawawala ang mga teorya tungkol sa paglago ng iglesya.

Akayin ang kawan sa isang pangarap na abutin ang iba, sa pananabik na makitang naliligtas ang mga kaluluwa at naitatayo ang mga bagong iglesya. Bigyan sila ng malawak na pananaw sa gawain ng Dios sa buong mundo. Panatilihin silang may balita tungkol sa misyon sa ibang bansa. "Ang bukid ay ang sanlibutan."

Dapat gumugol ng maraming panahon ang matatanda sa Salita at sa panalangin. Ang Salita ang magpapaalab sa kaluluwa at magbibigay ng paninindigan, at magpapatibay sa gulugod. Kaya alisin ang pamumunong paiba-iba at walang paninindigan! Nawa'y magbangon ang Dios ng malalakas na lalaking may paninindigan

para mamuno sa Kaniyang bayan, mga lalaking nagsasalita ng katotohanan sa pag-ibig.

Purihin Naman Natin ang mga Asembliya (Tagsibol/Tag-araw 1991)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol/Tag-araw 1991 (Vol. 3, No. 1). Ni William MacDonald. Gulo-gulo ang mga hanay sa scan; ang pagkakasunod ng mga talata rito ay sumusunod sa daloy ng artikulo (Hesselgrave, saka si Ironside, saka si Darby). Hindi na isinama ang isang pull quote na umuulit ng unang talata.

Makatwirang pagdudahan kung may iba pang samahang Kristiyano na dumaranas ng ganito karaming pagpuna sa sarili gaya ng mga asembliya. Para silang sundalong binabaril ang sarili niyang binti, at walang kamalay-malay sa kaaway na nag-aabang sa labas. Para tayong nakatira sa "range" (malawak na pastulan) kung saan, hindi gaya ng sinasabi sa awit, "seldom is heard an encouraging word" (bihirang marinig ang salitang nagpapalakas ng loob). At lalong bihira ang salita ng pagpapahalaga. Bakit ang mga kritikong nagkaroon ng mayamang pamana sa mga asembliya ay bumabaling ngayon at kinakagat ang kamay na nagpakain sa kanila? Bakit hindi nila binabalanse ng pasasalamat ang kanilang paghahanap ng mali?

Si David J. Hesselgrave, isang misyonero at manunulat, ay nagmula sa kilusang Pentecostal. Kalaunan ay lumipat siya ng iglesya, pero may sapat siyang kagandahang-asal para magpahayag sa publiko ng pasasalamat sa naging kahulugan sa kaniya ng samahang Pentecostal. Isinulat niya:

"Bagaman hindi na ako kaanib ng denominasyong iyon ngayon, sa loob ng maraming taon ay itinuring ko ang

ilan sa pinakatapat kong kapamilya at mga kaibigan na kabilang sa samahang iyon ng kilusang Pentecostal. At masaya akong gawin iyon. Sapagkat kahit nagbago na ang aking kinaaaniban, may utang pa rin ako sa aking pagpapalaking Pentecostal na hindi kailanman lubusang mababayaran."

Noong mga unang taon ng kaniyang buhay Kristiyano, si Dr. Ironside ay kasama ng Salvation Army. Kalaunan ay umalis siya para makisama sa mga asembliya. Sinabi sa akin na sa buong panahon ng kaniyang ministeryo, nagdadala siya ng Bibliang may pulang balat na pabalat —pula una sa lahat dahil sa dugo ni Cristo, pero pula rin para sa Salvation Army.

Pagkatapos, siyempre, naging pastor siya ng Moody Church, pero sa lahat ng pagkakataong nakasama ko siya, hindi ko siya narinig na nagsalita ng kahit isang salitang hindi tapat laban sa mga asembliya. Lagi niya akong pinalalakas ang loob na magpatuloy sa pakikisama sa kanila.

Hindi naman sa wala nang maipupuna sa ating mga samahan. Hindi naman sa hindi natin lubhang kailangan ng muling pagbabagong-buhay. Siyempre, kailangan natin. Pero hindi ba tayo makaririnig ng kahit isang salita ng pagpapahalaga sa napakalaking ambag ng mga asembliya sa kilusang ebanghelikal, lalo na sa larangan ng mga babasahin?

May naglarawan sa mga unang Kristiyano bilang isang kawang nagsisiksikan na ang tanging krimen ay si Cristo. Kapag naiisip ko ang mga bugbog mula sa loob na tinatanggap ngayon ng maraming Kristiyano sa asembliya, naiisip ko silang isang kawang nagsisiksikan

na ang tanging krimen ay ang pagsisikap na manatiling kasinglapit hangga't maaari sa Kasulatan.

Hindi lang ang mga asembliya sa kasalukuyan. Umaabot ang mga pag-atake hanggang sa mga unang namuno sa asembliya. Ang pinakamatalim na pagpuna ay ibinabato kay John Nelson Darby. Marami sa mga naglulunsad ng mga pag-atake ay kasabay na may maningning na papuri para sa isang mas makabagong iskolar ng asembliya na itinanggi ang pagiging walang-mali ng Kasulatan. Walang sinumang nagparatang kailanman kay Darby ng ganoon! Alam niya na kung may mali ang Biblia, hindi ito kinasihan ng Dios.

Totoo, hindi tayo sumasang-ayon sa lahat ng itinuro ni Darby. Pero hindi ba siya karapat-dapat saluduhan sa kaniyang mga nagawa? Naglakad siya nang ilang buwan sa kabundukan ng Wicklow sa Ireland at nakita niyang daan-daang Romano Katoliko ang naakay kay Cristo. Pagkatapos ay lumipat siya sa Europa at naglingkod nang dalawampu't anim na taon nang hindi man lang inaalis ang laman ng kaniyang maleta. Madalas siyang nabubuhay nang ilang araw sa acorns (bunga ng puno ng oak) at gatas lang. Naitatayo ang mga asembliyang ayon sa Bagong Tipan saanman siya pumunta; tunay siyang church planter. Isang araw, nakaupo siya sa isang murang paupahang bahay sa Italya, nakasapo ang baba sa kaniyang mga kamay, at umawit, "Jesus, I my cross have taken, all to leave and follow Thee" (Jesus, pinasan ko na ang aking krus, para iwan ang lahat at sumunod sa Iyo). Totoo iyon.

Isinalin ni Darby ang Biblia sa Ingles, Pranses, at Aleman. Ang isa lang sa mga salin na iyon ay karaniwang itinuturing nang gawain ng buong buhay. Ang

mga natipon niyang sulatin ay umaabot sa tatlumpu't apat na tomo. Ang kaniyang Synopsis of the Books of the Bible (Buod ng mga Aklat ng Biblia) ay ginamit nang malayo pa sa labas ng mga asembliya. At kahit ang ilan sa pinakamatinding kritiko niya ay umaawit ng kaniyang mga himno—mga awit ng espirituwal na lalim at pagsamba. Ang buong mundong ebanghelikal ay may utang sa kaniya dahil sa napakalaki niyang ambag sa pagpapanumbalik ng katotohanang dispensasyonal, ng katotohanan tungkol sa iglesya ng Bagong Tipan, ng pag-agaw bago ang kapighatian (pre-tribulation rapture), at ng pagbabalik ni Cristo bago ang sanlibong taon (pre-millennial).

Hindi ba karapat-dapat ang ganoong tao sa paminsan-minsang mabait na salita, kasabay ng paninirang ibinubunton sa kaniya?

Panahon na para paalisin ang mga tagagiba at tawagin ang mga tagapagtayo. Panahon na para balansehin ang pagpuna ng pagpapahalaga at pasasalamat. Panahon na para iwasan ang kahihiyan ng kasabihang, "Kung hindi mo kayang gawin, punahin mo na lang." Dapat nating tandaang lahat ang mga salita ni Spurgeon: "Pinakamainam dumating ang paninisi kasunod ng papuri."

Isang Bukas na Liham sa Stewards Foundation (Tagsibol/Tag-araw 1991)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol/Tag-araw 1991 (Vol. 3, No. 1). Ni Ted Dippy (Dr. Theodore Dippy). Inilagay sa isyung ito dahil sa dalawang scan ay nasa pahina 2 ito, sa mismong itaas ng masthead ng Vol. 3:1 (1991), at isinulat ito pagkatapos ng members meeting noong 1990, kaya hindi ito maaaring nasa isyu ng Tagsibol 1990. Ibinalik sa loob ng square brackets ang ilang letrang nawala sa simula ng mga linya. Hindi na isinama ang isang pull quote na umuulit ng isang pangungusap ng liham. Ang mga exhibit na "A" hanggang "D" na binanggit sa liham ay wala sa scan.

Ang sumusunod na liham ay ipinadala ni Dr. Theodore Dippy noong Agosto 30, 1990. Marami sa mga usaping tinalakay sa pulong noong 1990 ang hindi kasama sa mga alalahaning ito, dahil walang access sa mga rekord ng pananalapi para sa panahong nagtapos noong Hunyo 30, 1990. Inilimbag ang liham nang buo.

Sa mga kapatid sa Board of Trustees ng Steward's Foundation:

Bumabati sa pinagpalang Pangalan ng ating Panginoon. Muli kaming lumalapit na may ilang mungkahi na sa aming paniniwala ay magpapabuti sa ugnayan ng mga asembliya sa buong bansa at ng Steward's Foundation.

Pangunahin sa mga ito ang pangangailangang ihiwalay ninyo ang inyong sarili sa Interest Ministries, Inc. Ang organisasyong iyon, sa pamamagitan ng programa nito sa pagsasanay at pagsuporta sa mga "church planter" at ng gawain nitong "consultant," ay naging daan (tuwiran

man o hindi tuwiran) sa paghahati ng mahigit sampung asembliyang alam namin at sa paglalagay sa panganib ng marami pang iba.

Dahil kayo ang pangunahin nilang pinagkukunan ng pondo at kayo lang ang kanilang mga miyembro, at dahil ang ilan sa mga miyembro ng inyong executive committee ay may uri ng opisyal na tungkulin para sa Interest Ministries (tingnan ang exhibit "A"), may pananagutan din kayo, gaya ng sinabi ni Elias, sa "pagbagabag sa Israel."

Kung hihilingin ninyo sa kanila na bumuo ng sarili nilang corporate membership mula sa mga asembliya, at hindi na kabilang sa membership na iyon ang mga miyembro ng board ng Steward's, malaki ang maitutulong nito sa pag-aayos ng ugnayan ninyo sa kanila. [Ma]babawasan din nito ang maraming pagpunang itinutuon sa board ng Steward's, dahil sa ngayon, kayo lang ang daan o ahensiya para malapitan ang board ng Interest Ministries.

Ikalawa, kailangan ninyong bigyan ng higit na pansin ang mga gawi ng Steward's Ministries sa pamumuhunan. Tila hindi ito tugma sa doktrinal na paninindigan at mga layunin ng Steward's Foundation, Inc. at halos kawalan na ng pananagutan sa harap ng Panginoon bilang mga katiwala ng Kaniyang salapi ang paghawak (noong Hunyo 1989) ng 2000 shares ng stock ng Time-Warner Communications na nagkakahalaga ng $120,750.00—isang korporasyong kumokontrol sa MTV, Madonna, 2 Live Crew, HBO at Cinemax (tingnan ang mga exhibit "B" at "C").

Ikatlo, patuloy naming hinihingi ang impormasyon tungkol sa sahod at iba pang kabayaran mula sa

Steward's at Interest Ministries, lalo na para sa mga manager at opisyal ng korporasyon. Bagaman ipinangako sa amin ang access sa impormasyong iyon sa corporate meeting noong nakaraang taon sa Denver, tumanggi si John McCallum na ipadala sa amin sa koreo ang impormasyong iyon o ipakita ito sa Wheaton, sa punong-tanggapan ng Steward's. Gusto naming malaman kung siya o ang iba pang empleyado ng Steward's ay binabayaran din ng Interest Ministries o ng Steward's Ministries; at kung gayon, magkano ang mga sahod at kabayaran o benepisyong kasangkot?

Panghuli, gusto naming makita na bumuo ang board ng Steward's ng mas tiyak at marahil mas mahigpit na mga alituntunin tungkol sa kapangyarihan ng executive committee na magpautang o mamigay ng salapi ng Panginoon sa mga manggagawa at mga iglesya na, ayon sa pagkakasunod, halos hindi sumusunod sa mga prinsipyo ng pagkakaayos ng iglesya sa Bagong Tipan o kahawig lang nito.

Sa tingin namin, ang bagong by-laws ng Steward's ay nagbibigay ng napakalaking awtoridad sa executive committee sa pamamahagi ng pondo, ibig sabihin, mga transaksiyong mula $10,000.00 hanggang $50,000.00 para sa operating o capital expenditures, at mga pautang sa mga asembliya mula $50,000.00 hanggang $500,000.00 (exhibit "D"). Sino ang nagpapasya sa mga gastos na capital o operating na mas mababa sa $10,000.00 at mga pautang na mas mababa sa $50,000.00?

Salamat nang maaga sa inyong pagsasaalang-alang at sa pagkakataong talakayin ang mga bagay na ito sa panahon o pagkatapos ng ating membership meeting.

Sumasainyo sa ating Pinagpalang Panginoon,

Ted Dippy

Ano ang Isang Darbyite? (1990–1991)

Mula sa Watch and Pray, Hindi tiyak — huling bahagi ng 1990 o Tagsibol/Tag-araw 1991 (Vol. 3, No. 1). Ni Donald L. Norbie. Hindi tiyak ang isyu. Sa dalawang scan, ang pahinang ito ay kasunod ng mga pahina ng Tagsibol 1990 at bago mismo ang Bukas na Liham noong Agosto 30, 1990 at ang masthead ng Vol. 3:1, 1991. May dala itong logong "WP" na ginamit mula 1991, at bagay ito sa tabi ng pagtatanggol ni William MacDonald kay Darby sa isyu ng Tagsibol/Tag-araw 1991. Ang Bukas na Liham na kasunod nito ay inilagay sa 1991-spring-summer-v3n1. Dapat kumpirmahin ni Kevin kung saang isyu ito kabilang (malamang ay Tagsibol/Tag-araw 1991).

Matagal nang nangaral si Santiago, "Gayon ang inyong pagsasalita, at gayon ang inyong paggawa, na gaya ng mga taong hahatulan sa pamamagitan ng kautusan ng kalayaan" (Santiago 2:12). Hahatulan ng Panginoon ang buhay ng mga mananampalataya, at kasama rito ang kanilang mga salita. Mag-ingat ka, mahal na Kristiyano, sa iyong mga salita at sa paraan ng pagsasalita mo tungkol sa ibang Kristiyano.

Ngayon, tila gustong-gusto ng ilan na paratangan ang iba bilang mga Darbyite. Naging mapanlait na itong katawagan, isang paraan ng paninirang-puri sa kapuwa.

Kaya ano ang isang Darbyite? Si John Nelson Darby (1800-1882) ay isang lalaking may mataas na pinag-aralan na naging kilalang guro ng Biblia sa Inglatera. Malawak ang kaniyang paglalakbay, madalas siyang nagsasalita, at napakarami niyang isinulat. Marunong siya ng Griyego at Hebreo at isinalin niya ang Kasulatan sa Ingles, Aleman, at Pranses. Sumulat din siya ng ilang

magagandang himno. Napakatalino niya at may tunay siyang pag-ibig sa Panginoon.

Isa si Darby sa ilang kilalang kapatid sa Inglatera at Ireland na nagnanais ng muling pagbabalik ng mga iglesya sa kasimplehan ng Bagong Tipan. Nakalulungkot na nagkaroon ng pagkakahati, at si Darby ay naging isa sa mga nagtatag ng isang exclusive na sangay ng mga asembliya. Sa pamamagitan ng kaniyang pagpapagal, kumalat ang mga ito sa Europa at Hilagang Amerika.

Ano ang ilan sa mga ideya ng kawili-wili at kontrobersiyal na lalaking ito? Una sa lahat, naniniwala siyang wasak na ang iglesya at hindi na ito maibabalik para gumana gaya noong panahon ng Bagong Tipan. Ang mga Apostol lang ang makapagtatalaga ng matatanda. Kaya, ayon sa kaniya, walang iglesya ngayon ang dapat magkaroon ng matatanda. Ang mga lalaki sa ganitong mga grupo ay kumikilos bilang isang katawan, na maaaring may isang lalaking nangingibabaw sa gawain. Ang mga naniniwalang dapat may matatanda ang mga iglesya ay hindi mga Darbyite. Sina Muller, Chapman at Groves ay kabilang sa mga naunang kapatid na sumalungat kay Darby rito.

Naniniwala rin si Darby sa isang kompederasyon ng mga asembliya. Ang mga kabilang lang sa samahang iyon ang puwedeng makibahagi sa pagpipira-piraso ng tinapay (ang Hapunan ng Panginoon) sa kanilang mga iglesya. Ang mga tumatanggap sa lahat ng tunay na mananampalataya sa hapag ng Panginoon ay hindi sumusunod sa tradisyon ni Darby.

Isinaayos at ipinalaganap din ni G. Darby ang isang matibay na dispensasyonal na pananaw sa Kasulatan. Kasabay nito, masigasig siyang mag-aaral ng hula at

itinuro niya ang pag-agaw sa Iglesya bago ang kapighatian (pre-tribulation rapture). Ang turong ito ay ibinuod at pinasikat sa Scofield Bible. Muli, marami sa mga naunang kapatid ang hindi sumang-ayon kay Darby sa kaniyang mga pananaw.

Mahigit 100 taon nang kasama ng Panginoon si John Nelson Darby. Sa ngayon, makatitiyak tayo na ganap nang tama ang lahat ng kaniyang teolohiya, gaya ng magiging atin balang araw!

Ang mga Kristiyano ng iba't ibang paniniwala ay humahawak sa lahat, sa ilan, o sa kaunti sa kaniyang mga pananaw. Napakakaunti sa mga lalaking tinatawag na Darbyite ngayon ang tatanggap sa lahat ng kaniyang ideya. Si Darby ay isang Kristiyanong umiibig sa Panginoon, isang makadios na tao. Bakit siraan ang kaniyang pangalan ngayon kahit hindi sang-ayon ang isang tao sa ilan sa kaniyang teolohiya?

At mag-ingat tayo laban sa paninirang-puri sa mga mananampalataya. Mas mabuting isa-isahin ang mga tiyak na pagkakaiba sa doktrina kaysa magparatang ng pagkakasala dahil lang sa pagkakaugnay. Kayang sirain ng dila ang magandang pangalan ng isang kapatid. "Mga minamahal, mag-ibigan tayo sa isa't isa" (1 Juan 4:7).

Isang Bagong Pangalang Nakasulat (Tagsibol/Tag-araw 1992)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol/Tag-araw 1992 (Vol. 4, No. 1). Ni R.E. Harlow. Muling inilimbag nang may pahintulot mula sa "A Call To Simplicity" (Isang Panawagan sa Kasimplehan), Everyday Publications Inc. Gulo-gulo ang mga hanay sa pahina 1 sa scan; ang pagkakasunod ng mga talata rito ay sumusunod sa daloy ng artikulo. Ibinalik sa loob ng square brackets ang dalawang salitang nawala sa simula ng mga linya sa isang pangungusap. Hindi na isinama ang isang pull quote na umuulit ng isang pangungusap ng artikulo.

Napakalaking kagalakan kapag may kaluluwang naligtas at may bagong pangalang "nakasulat sa langit." Ganoon din ba kapag may bagong pangalang ibinigay sa isang denominasyon dito sa lupa?

Antidenominationalizationalism (Laban sa Pagiging Denominasyon)

Ang papel na ito ay hindi gaanong laban sa mga denominasyon mismo, kundi laban sa pagtatangkang ipilit ang isang samahan ng mga asembliyang ayon sa Bagong Tipan sa iisang hulmahan.

Ang "denominate" ay nangangahulugang pangalanan o bigyan ng pangalan. Ang "denominationalism" ay ang hilig na maghiwa-hiwalay sa mga relihiyosong denominasyon. Kaya magagamit natin ang salitang "denominationalize" bilang pandiwa, at tawagin ang takbong ito na "denominationalization." Anuman ang itawag dito, tutol kami rito.

Siyempre, "mas maginhawa" kung may pangalan. Gustong malaman ng mga tao kung saang iglesya ka kabilang. Madalas, ang panggigipit na ito ay mula sa mga Kristiyanong tumatanggap sa katotohanan ng iisang Katawan, pero pakiramdam nila ay kailangan pa rin nilang gumamit ng mga pangalang naghahati. Madaling bumigay rito at sabihing, kabilang ako sa mga Peebee o sa mga C.B.

Minsan kailangang gumamit ng isang pangalan para sa mga layunin ng gobyerno, pero ang mga hindi nag-iingat ay puwedeng lumampas nang malayo sa kinakailangan. Mukhang hindi [nila] napapansin ang tiyak na kahahantungan [ng] ganitong gawi.

Marami sa samahan ng asembliya ang umiiwas sa pangalang Plymouth Brethren, at sa simula ay baka mukhang mas katanggap-tanggap ang Christian Brethren. Hindi ba't nasa Bagong Tipan ang dalawang pangalang ito? Totoo, ang "Christian" (Kristiyano) at "brethren" (mga kapatid) ay dalawa sa apat na pinakakaraniwang pangalang ginagamit sa Kasulatan para sa mga kaanib ng Katawan ni Cristo. Ang dalawa pa ay mga mananampalataya at mga banal. May kani-kaniyang kahulugan ang apat na salitang ito, pero sa Bagong Tipan, ang lahat ng apat ay pantay-pantay na tumutukoy sa lahat ng nagtitiwala kay Cristo sa dispensasyong ito.

Pero ngayon, sa dulo, bago dumating si Cristo, isang maliit at hindi gaanong mahalagang grupo ng mga iglesya ang nagsimulang gumamit ng dalawa sa mga pangalang ito para sa kanilang sarili lamang! Siyempre, sinasabi nilang puwedeng sumali ang sinumang tunay na mananampalataya anumang oras. Hanggang doon,

sila ay mga Kristiyano at mga kapatid, pero hindi Christian Brethren! Napakayabang!

Siguro hindi ko dapat sabihing hindi pa ito nagawa kailanman. Sa totoo lang, may isang orden ng mga laykong Romano Katoliko na tinatawag nang Christian Brothers mula pa noong 1680. Kamakailan, nahaharap ang orden sa kaso sa California dahil sa hindi pagbabayad ng buwis ng Christian Brothers Winery. Halos hindi makapagbibigay ng ginhawa ang naunang paggamit ng pangalang ito sa mga gustong gamitin ito para sa kanilang sarili ngayon.

Sa kabilang banda, may iba namang gumagamit sa pinagsamang dalawang pangalang ito bilang pagtukoy (nang wasto) sa lahat ng mananampalataya. Halimbawa, ang coordinator ng isang ebanghelikal na kumperensiya sa Peru ay humiling ng "taimtim na panalangin ng mga Christian brethren sa buong mundo" para sa Kongreso. Ganito ring parirala ang ginamit ng isang manggagawa sa Silangang Europa na humihiling ng panalangin para sa bayan ng Panginoon doon. Baka dapat din nating gamitin ang pangalang ito bilang pagtukoy sa lahat ng mananampalataya?

Siyempre, paulit-ulit lang talaga ang parirala dahil ang lahat ng Kristiyano ay mga kapatid at ang lahat ng kapatid, ayon sa kahulugan ng Bagong Tipan, ay tunay na mga Kristiyano. Malayong maging opisyal na titulo ang terminong "brethren," gaya ng makikita sa madalas na maling pagbaybay ng salita (brethern). Tiyak na kung opisyal ito, alam man lang sana ng lahat kung paano ito baybayin nang tama!

Bukod sa pagiging labag sa Kasulatan, may malalaking praktikal na problema. Sino ang puwedeng gumamit ng

pangalang ito? Ang alinmang grupong nagpipira-piraso ng tinapay linggo-linggo at may matatanda? Ang ilang ganoong grupo ay maaaring may masamang doktrina o kinukunsinti ang imoralidad. Mapipigilan ba sila ng ibang asembliya sa paggamit ng pangalang Christian Brethren? Hindi, maliban kung magtatayo ka ng isang grupong tagakontrol na may legal na awtoridad na magsabi kung sino ang puwede at hindi puwedeng gumamit ng pangalan.

Kaya kapag may opisyal na pangalan at grupong tagakontrol, nariyan na agad ang dalawang pangunahing katangian ng isang denominasyon.

Sabi mo, madaling magtakda ng pamantayan sa doktrina at praktikal na alituntunin na dapat sundin ng lahat ng grupo. Pero kaunting praktikal na karanasan lang ay mabilis nang magpapakita kung gaano kadaling iwasan ang anumang ganoong pamantayan, at ang mga grupong dinisiplina ay puwedeng magdemanda sa korte dahil sa diskriminasyon, paninirang-puri, at iba pa.

Dapat sabihin na may tradisyon tayong maipagmamalaki at dapat tayong maging tapat sa kilusang brethren. Makapagpapasalamat tayo nang lubos sa Dios para sa mga naunang manunulat, pero dapat nating igiit ang katapatan kay Cristo at sa Kasulatan lamang. Ang lahat ng pinunong tao ay tiyak na mabibigo.

Ang Christian Brethren ay parang pangalan ng isang denominasyon (baka iyon ang dahilan kung bakit gusto ito ng ilan). Pero dumarating ang mga tao na umaasang makita ang wala naman doon. Sinasabi sa kanila na ang kongregasyong ito ay isang malayang asembliya lang, walang punong-tanggapan, presidente o lupong

namamahala. Tama lang na maramdaman nilang nalinlang sila.

Dapat sumamba at maglingkod ang bawat mananampalataya sa pakikisama sa isang asembliyang ayon sa Bagong Tipan na walang pangalang pang-denominasyon. Ang ganitong mga asembliya ay puwedeng magtulungan sa mga proyekto nang hindi kinokontrol ang isa't isa.

Napakarami nang denominasyon, 250 o higit pa, ayon kay Dr. Frank S. Mead (Handbook of Denominations in U.S., Abingdon Press, 1975). Narito ang ilang halimbawa:

Church of the Brethren, Social Brethren, Brethren Church, River Brethren, Brethren in Christ, United Brethren, Churches of Christ, Christian Church of North America, Christian Nation Church, Christ's Sanctified Holy Church, Church of Christ (Holiness), The (Original) Church of God, Christian Congregation, Christian Union Church of God (Apostolic), Church of God by Faith, Church of Jesus Christ at iba pa.

Para sa karamihan sa mga ito, ibinibigay ni Dr. Mead ang address ng punong-tanggapan ng denominasyon o ng pinakamataas na opisyal nito.

Sa panahong ito, ang HINDI kailangan ng Iglesyang Kristiyano ay isa pang denominasyon. May ilan sa Corinto na nagsabi, Ako'y kay Cristo. May ilan ngayon na nagsasabi, Kami ang mga CRISTIANong Kapatid (CHRISTian Brethren). Nahati ba si Cristo? Ingatan natin ang Kaniyang Salita at huwag ikaila ang Kaniyang pangalan, ni angkinin ito para sa ating sarili na para bang iba tayo sa milyun-milyong iba pa na pantay na minamahal ng Panginoon.

Muling inilimbag nang may Pahintulot mula sa "A Call To Simplicity," Everyday Publications Inc., 421 Nugget Ave., Unit 2, Scarborough, Ontario, CANADA M1S 4L8

MGA PAGBABAGO—May Tamang Paraan Ba? (Tagsibol/Tag-araw 1992)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol/Tag-araw 1992 (Tomo 4, Blg. 1). Ni Phil Guikema. Ibinalik sa loob ng mga square bracket ang mga salitang nawala sa simula ng linya sa dalawang lugar. Hindi na isinama ang isang pull quote na umuulit lang ng isang pangungusap sa artikulo.

Maraming dahilan ang ibinibigay ngayon para baguhin ang paraan ng pagtitipon at pagkilos ng mga asembliya. May nagsasabi na balang araw ay mamamatay at tuluyang mawawala ang mga asembliya kung hindi sila magbabago. May iba namang nagpapahiwatig na hindi tayo magiging mabisa sa lipunan ngayon kung "lumang paraan" ang gamit natin, o na hindi dadami ang bilang ng mga asembliya kung hindi natin babaguhin ang ating mga paraan.

Iba-iba ang paraan ng pagtitipon at pagkilos ng mga mananampalataya kay Cristo. Alin ang tamang paraan? Dapat bang nakabatay ang ating pasya sa kung paano pinalaki ang isang tao, sa kaniyang kinagisnan? Dapat bang nakabatay ang paraan ng ating pagtitipon sa kung komportable at panatag ang mga bisitang dumadalo sa takbo ng pulong? Dapat bang nakabatay ang pasyang ito sa kung ano ang pinakamabisa para maabot ang mga tao?

Isang natatanging katangian ng mga asembliya ang pagnanais na sumunod nang malapit hangga't maaari sa paraan ng pagtitipon ng iglesya sa Bagong Tipan. Gayunman, ang pagsu[nod] sa huwarang ito ay hindi iniuutos sa Kasulatan. Wala saanman sa Kasulatan na

hinahatulan ng Diyos ang mga pumipiling hindi sumunod sa huwaran ng pagtitipon sa Bagong Tipan. Ang unang iglesya ay regular na nagtitipon upang magpira-piraso ng tinapay bilang pag-alaala sa Panginoong Jesu-Cristo sa unang araw ng sanlinggo (Mga Gawa 20:7). Pero wala saanman sa Kasulatan na makikita natin ang utos na magpira-piraso ng tinapay tuwing unang araw ng sanlinggo.

Minsan, nakakasakit sa ilang tao ang huwaran ng lingguhang pagpipira-piraso ng tinapay. Ang pagkakaroon ng Hapunan ng Panginoon tuwing araw ng Panginoon ay hindi "bagay" sa agenda o "estilo" ng pagsamba ng mga tao. Maaaring hindi komportable ang ilang bisita sa pagsusuot ng mga babae ng pantakip sa ulo (1 Corinto 11). Kinakabahan ang ilang tao kapag mga lalaking may kaloob na magturo ang nasa plataporma sa halip na isang "Pastor." Ang papel ng mga babae, lalo na sa usapin ng pagpapasakop ayon sa Biblia at ng hindi pamumuno kapag nagtitipon ang asembliya, ay hindi bagay sa agenda ng ilan sa ngayon. Ang mga usaping ito ay laging [naging] hindi popular.

Isang sulat ni Lawrence Chambers, na isinulat noong 1943 para sa isang pamilya sa South Carolina, ang malinaw na nagpapakita ng pagiging hindi popular na ito.

Mahal kong Kapatid,

Tuwang-tuwa akong makatanggap ng balita mula sa iyo, at lubos akong nagpapasalamat na malaman na ikaw at ang iba pa ay nananatiling tapat at matatag para sa katotohanan at sa mga prinsipyong bigay ng Diyos tungkol sa kaayusan ng asembliya. Pero iisa lang ang laging naging kahulugan nito—ang hindi pagiging

popular at ang pag-iisa. Sa lahat ng nagdaang siglo, ang paghiwalay na ito sa mga sistema ng tao ay nagdala ng kadustaan, at inilalagay tayong mga nagnanais lumakad ayon sa Kasulatan sa kalagayan ng mga manlalakbay. Pero napaparangalan ang Diyos sa ganitong katapatan, at bagaman napakahirap at mabigat na pagsubok ito, ang Kaniyang biyaya at pagpapala ay laging sasainyo.

Alam ko kung gaano ninyo kailangan ng tulong, at alam din iyon ng Ulo ng Iglesya—ang Panginoon mismo. Patuloy akong nananalangin na alalayan Niya kayong lahat sa Kaniyang landas ng patotoo, at kung kalooban Niya, na paramihin ang inyong bilang at sa gayon ay palakasin ang inyong mga kamay. Nasa Kentucky ako ngayon at nagdaraos ng mga pulong ng ebanghelyo sa isang tolda. Magiging abala ako nang ilang panahon, pero kapag kaya ko, sisikapin kong makadalaw sa inyo at magdaos ng ilang pulong. Hindi ako makapangako nang malaki sa mga araw na ito dahil mahirap ang paglalakbay, pero hahanapin ko pa ang kalooban ng Panginoon tungkol dito. Samantala, panatilihin ninyong nakatingin ang inyong mga mata sa Kaniya na nakaaalam ng lahat ng nais ng inyong puso, at tutugunan Niya ang inyong pangangailangan bilang isang grupo kahit hindi kayo hihigit sa binabanggit ng Mateo 18:20. Marami ang ganitong maliliit na grupo sa buong bansa.

Nagmamahal sa inyong lahat sa Kaniya,

Lawrence Chambers

Hindi natin pinanghahawakan ang huwaran ng pagtitipon sa Bagong Tipan dahil ito ang pinakatanggap na paraan ng pagtitipon sa ating lipunan; malinaw na hindi ito ganoon. Sinusunod natin ang huwarang ito

dahil nasa Kasulatan ito. Hindi natin mababago ang Kasulatan para umayon sa paraan ng pagtitipon na gusto natin. Ang Salita ng Diyos ang dapat manatiling pamantayan. Mas mataas ba ang mga paraan ng tao kaysa sa mga paraan ng Diyos?

Pahayag ng Layunin ng Scriptural Perspectives, Inc. (Tagsibol/Tag-araw 1992)

Mula sa Watch and Pray, Tagsibol/Tag-araw 1992 (Tomo 4, Blg. 1). Kalat-kalat ang mga numero ng listahan sa scan; ang pagkakasunod dito ay sumusunod sa nakalimbag na pagnunumero. Ang ika-11 na bilang ay nasa isyung ito na.

Ang mga sumusunod na paksa, at iba pang irerekomenda paminsan-minsan, ay tatalakayin sa babasahing ito:

1. Ang pagiging sentro ni Cristo sa mga pagtitipon at sa buhay ng mga mananampalataya

2. Ang kawalan ng pagkakamali (inerrancy) ng Kasulatan

3. Ang kaugalian ng paggamit sa mga organisasyong tumalikod na sa paninindigan sa inerrancy

4. Ang kaayusan ng Iglesya sa Bagong Tipan, lalo na ang konsepto ng pagkasaserdote ng lahat ng mananampalataya at ng maramihang pangangasiwa laban sa paghahati ng klero at layko

5. Ang pagsasarili (autonomy) ng lokal na iglesya

6. Ang pagdaraos ng pagsamba sa lokal na iglesya, lalo na ang gawaing karismatiko, ang papel ng mga lalaki at ng mga babae, at ang pagsambang nakaayos na nang patiuna o idinidirekta, at hindi kusang dumadaloy, sa Hapunan ng Panginoon

7. Ang panghihingi ng pondo ng mga manggagawa at mga organisasyon

8. Ang "pag-eebanghelyo" ayon sa kahulugan nito sa Kasulatan

9. Ang pagsusuri at pagtukoy sa mga paglihis ng mga para-church na organisasyon sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan

10. Ang paggamit ng mga consultant at ng mga sinanay sa conflict management o resolution para magbigay ng payo sa mga asembliya

11. Pagkabahala sa mga kasalukuyang takbo na ipinahayag sa artikulong "The Neo-Brethren"

Maghahanap kami ng mga manunulat na matatag sa Biblia na mag-aambag ng mga artikulo sa babasahing "Watch and Pray," at pagpapasyahan namin kung aling mga artikulo ang tatanggapin para ilathala, ayon sa nakasaad na layunin ng S.P.I.

Sa madaling salita: Sisikapin ng "Watch and Pray" na talakayin ang mga paksang ikinababahala ng mga Kristiyanong nagnanais sumunod sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan sa pagtitipon, na marami ay sinisira at tuluyan nang itinatapon para lang sumunod sa "gumagana," nang walang sapat na pagpapahalaga sa sinasabi ng Biblia tungkol sa bagay na iyon. Hindi nagbabago ang mga prinsipyo ng Diyos ayon sa panahon.

Espirituwal na Pagbabagong-buhay at ang Hapunan ng Panginoon (Taglagas/ Taglamig 1992)

Mula sa Watch and Pray, Taglagas/Taglamig 1992 (Tomo 4, Blg. 2). Ni David Dunlap. Hindi nakaligtas sa scan ang mga numero ng endnote sa teksto. Ang mga endnote ay "Itutuloy sa Pahina 8," at wala ang pahina 8 ng isyung ito sa alinmang scan, kaya ang unang dalawang endnote lang ang naibigay. Gulo-gulo ang mga column sa pahina 1; ang pagkakasunod ng mga talata ay sumusunod sa daloy ng artikulo. Hindi na isinama ang isang pull quote na umuulit lang ng isang pangungusap sa artikulo.

Ngayon, higit kailanman, nanganganib ang pagdaraos ng Hapunan ng Panginoon. Marami ang nagtatanong kung ano ba talaga ang kahalagahan nito. May iba namang minamaliit ang halaga nito. Ang ilan, na nagsasabing kailangan daw ng bagong sisidlang-balat ng alak, ay nagdaraos na ngayon ng Hapunan ng Panginoon tuwing Miyerkoles ng gabi, o sa mga birthday party at anibersaryo ng kasal. May iba namang nagsasabing hadlang sa paglago ng iglesya ang regular na pagdaraos ng Hapunan ng Panginoon. Sinasabi nilang hindi kailanman iniutos ng Kasulatan na ipagdiwang natin linggu-linggo ang Hapunan ng Panginoon. Ang matagal nang tinatanggap na mga prinsipyo ng pagsamba ayon sa Biblia ay pinapalitan na ngayon ng mga makabagong pamamaraan ng marketing. Ang matatalinong estratehiya para dumami ang bilang, na gumagamit ng mga pag-aaral na sosyolohikal at demograpiko, ay nakikipagpaligsahan sa mga pamantayan at huwaran ng Salita ng Diyos. Ang

pinakamalungkot sa lahat, sa maraming asembliya ay natatalo ang Salita ng Diyos sa napakahalagang labanang ito.

Kung makapagsasalita lang ang mga pahina ng kasaysayan ng Kristiyanismo, buong-tigas nilang ipapahayag ang kanilang pagtutol. Nagkaroon na ba ng tunay na pagbabagong-buhay na walang pagbabalik sa tunay na pagsamba? Nagkaroon na ba ng panahon na ang pagdaraos ng Hapunan ng Panginoon ay hindi naging tanda ng tunay na pagbabagong-buhay? Mangangahas ba tayong hindi suriin ang sarili nating espirituwal na kalagayan kapag hindi na naaakit ang ating puso sa pagsamba kay Cristo sa Hapunan ng Panginoon? Mananatili bang walang pakiramdam at walang pakialam ang ating puso kapag dinudumog ng mga nagsisimba ang isang 10-pirasong rock band at dula sa serbisyo ng alas-11:00, samantalang kakaunti ang tunay na sumasamba na makikita sa mesa ng Panginoon? Ipinagpalit na ba ng iglesya ang kabanalan at paggalang sa pagsamba sa kapaligiran at kinang ng mga palabas sa telebisyon sa hatinggabi? Nasaan ang mga tunay na sumasamba? Maaari kayang ang pagpapabaya at ang sinadyang pagbabawas ng diin sa Hapunan ng Panginoon ay tanda lang ng sarili nating espirituwal na karukhaan?

Sa bawat dakilang espirituwal na pagbabagong-buhay, ang panibagong diin at interes sa Hapunan ng Panginoon ang naging tatak ng pagsang-ayon ng Diyos sa kilusang iyon. Ang interes sa Hapunan ng Panginoon ay hindi kailanman naging hadlang sa espirituwal na paglago. Ang pinakamakapangyarihang espirituwal na pagkagising sa kasaysayan ay madalas na may dalawang uri ng pagpapanibago sa pagsamba: una, panibagong

kasimplehan sa pagdaraos ng Hapunan ng Panginoon, at pagkatapos, panibagong espirituwal na pagpapahalaga sa Hapunan ng Panginoon.

Ang kasimplehan ng pagsamba ay madalas na naging malaking katangian ng tunay na pagbabagong-buhay sa paglipas ng mga siglo. Ang magarbong seremonya at nakaayos na pagsamba ay halos laging humahantong sa patay na ritwal, na hindi nakalulugod sa Diyos at hindi rin nakabubusog sa puso ng tao. Paulit-ulit na naging tunay na tanda ng espirituwal na pagbabagong-buhay ang pagbabalik sa simpleng pagsamba at ang pagtanggi sa mga anyo at seremonya ng mga itinatag na simbahan. Ang pagbabagong-buhay ng mga Wesley sa England ay isang kapansin-pansing halimbawa nito. Nagsimulang kumilos ang Espiritu ng Diyos sa puso ng isang maliit na pangkat ng mga mananampalataya. Habang pinag-aaralan nila ang Salita ng Diyos, nakumbinsi sila na dapat isabuhay ang mga prinsipyong ito. Sa kasimplehan, sinikap nilang isabuhay ang nakita nilang totoo sa Kasulatan. Hindi nagtagal, sinimulang baguhin ng kapangyarihan ng Diyos ang puso at buhay ng mga lalaking ito. Habang nagbabago ang kanilang buhay, nabibigatan ang kanilang puso. Hindi nagtagal, ang pagdiriwang ng Hapunan ng Panginoon nang simple, gaya ng itinuturo sa kanila ng Bagong Tipan, ay naging marubdob nilang hangarin. Isinulat ng isang mananaliksik kung paano sila pinatnubayan ng Panginoon. Noong Nobyembre 1729, apat na binatang taga-Oxford, sina G. John Wesley, G. Charles Wesley, G. Morgan, at G. Kirkham ng Merton College, ang nagsama-sama nang ilang gabi para magbasa, higit sa lahat ng Bagong Tipan sa wikang Griyego. Sa orihinal na apat ay nadagdag pa ang iba sa Club, at isa sa kanila, si

John Clayton, anak ng isang nagtitinda ng aklat sa Manchester, ang nagdala sa mga miyembro sa isang bagong direksiyon. Sa tindahan ng kaniyang ama ay nabasa niya ang marami sa mga sinulat ng mga unang Kristiyano, at palagi niyang pinaliliwanag ang mga talakayan sa pamamagitan ng pagsipi sa mga ito. Hindi nagtagal, buong-sabik na tinanggap ng grupo ang kaugalian ng unang iglesya na lingguhang Hapunan ng Panginoon. Mabilis na naging pagbabagong-buhay din ng pagsamba ang pagbabagong-buhay na ebanghelikal. Daan-daang masisigasig na bagong mananampalataya ang dumagsa sa kanilang mga parokya na dati'y halos walang laman, para madalas na tumanggap ng komunyon, na ikinabahala ng mga relihiyosong lider na hindi sanay sa ganoong sigla. Mabilis na ibinalik ng mga lider na ebanghelikal ang mga serbisyo ng komunyon, buwan-buwan muna, at pagkatapos ay linggu-linggo.

Nakarating din ang simpleng paraan ng pagsamba sa buhay ng mga mananampalataya sa hilaga ng Great Britain. Limampu't walong taon pagkaraan, sa Scotland, sina James at Robert Haldane, mga ministro ng ebanghelyo, ay naglakbay sakay ng karwahe na punô ng mga tract na sila mismo ang sumulat, naglimbag at namigay. Nangaral sila sa mga simbahan at paaralan, pero higit sa lahat ay sa labas, sa open air. Daan-daan, at kung minsan ay libu-libo, ang nagtipon para makinig sa kanila; may malaking kapangyarihan ang kanilang patotoo, at marami ang nagbalik-loob. Sa perya sa Kirkwall, tatlo hanggang apat na libo ang nakikinig araw-araw, at sa araw ng Panginoon ay mga 6,000 ang nagtipon para makinig. Bilang pagsunod sa prinsipyo ng Bagong Tipan, sinimulan nilang ganapin ang Hapunan ng Panginoon tuwing unang araw ng sanlinggo. Naalala

ni Robert Haldane, "Sinimulan kong ganapin ang Hapunan ng Panginoon buwan-buwan. Pagkatapos, nakumbinsi ako na, ayon sa mga prinsipyong pinanghahawakan ko, dapat ko itong ganapin linggu-linggo. Nakipagtipon ako sa ilang tao na nagtatag ng kanilang sarili bilang isang iglesya; at kumbinsido ako na anumang grupo ng mga Kristiyano ay puwedeng gumawa ng gaya ng ginawa namin."

Kasama ng kasimplehan sa pagsamba, isa pang tatak ang malalim at taos-pusong pagpapahalaga sa Hapunan ng Panginoon. Isang pangunahing katangian ng espirituwal na pagbabagong-buhay ang malambot at mapagmahal na damdamin sa pag-alaala sa Panginoong Jesu-Cristo sa Kaniyang kamatayan. Sa America, dinala ang ebanghelyo sa mga Indian sa New Jersey sa pamamagitan ng misyonerong si David Brainerd. Dito, gaya sa ibang lugar, habang makapangyarihang kumikilos ang Espiritu ng Diyos sa puso ng mga tao, sinamahan ang espirituwal na pagbabagong-buhay ng taos-pusong pagpapahalaga sa Hapunan ng Panginoon. Isinulat ni David Brainerd sa kaniyang journal noong Hulyo 13, 1746, "Lumitaw ang malambot na damdamin sa kapulungan sa harap ng katotohanan ng Diyos; medyo napanariwa rin ang aking kaluluwa. Pinangasiwaan ko ang Hapunan ng Panginoon para sa 31 sa mga Indian. Parang tunay at naroroon ang Diyos sa gitna namin. Matamis na naantig at napanariwa ang mga sumasamba. O, kung paano sila naantig nang unang alisan ng takip ang mga elemento. Halos walang matang hindi lumuluha sa kanila nang alisin ko ang telang lino, at ipakita sa kanila ang mga sagisag ng katawan ni Cristo."

Ang panibagong pagpapahalaga sa Hapunan ng Panginoon ay hindi lang sa North America o sa Great Britain, kundi naroon din sa mga misyon sa South America. Matapos ang ilang buwan ng pangangaral ng ebanghelyo sa mga Indian sa kagubatan ng Ecuador, nakita ng misyonerong si Jim Elliot ang isang maliit na grupo ng mga mananampalataya na nagtitipon bilang isang iglesya ayon sa Bagong Tipan. Nagsimulang mag-alab sa kanilang puso ang pagnanais na alalahanin ang Panginoon sa Kaniyang kamatayan. Isinulat ni Jim Elliot sa kaniyang journal noong Enero 16, 1955, "Kasama ang isang maliit na grupo ng mga bautisadong mananampalataya, nagsimula silang magkaroon ng isang simpleng pulong para sa pagpipira-piraso ng tinapay, kung saan itinaas at sinamba si Cristo. Walang nagturo; kakaunti ang salita ng tao. Inawit ang mga himno ng pagsamba, nanalangin, at unti-unting naintindihan ng mga bagong mananampalataya ang kahulugan ng pagsamba, na iniaalay sa Panginoon ang pag-ibig ng kanilang puso nang simple at taos. May iba na nagsimulang magmasid sa pagtitipong ito mula sa labas. Wala namang gaanong mapapanood. Ang silid na pinagtitipunan namin ay ang silid-aralan: dingding at sahig na kawayan, bubong na pawid, mga bangkong walang sandalan. May isang maliit na mesa sa gitna ng bilog, may isang tinapay at isang kopa ng alak. Tahimik na nagtipon ang mga Indian, at naupo nang nakayapak at puno ng paggalang sa paligid ng mga sagisag na nagsasalita sa kanila tungkol sa kamatayan ng kanilang Panginoong Jesus, na kamakailan lang nila nakilala at minahal. Isa-isang nakikibahagi ang mga binata, nagmumungkahi ng himno, o nananalangin, habang sabay-sabay na itinataas ng lahat ang kanilang puso kay Cristo. Habang pinaaalalahanan ng Kaniyang

kamatayan, naiisip din nila ang Kaniyang muling pagparito, at madalas nilang tinatapos ang pulong sa pag-awit ng 'Magalak kayo, mga mananampalataya, darating si Cristo.'"

Sa buong mga siglo, ang lingguhang pagdaraos at ang tunay na pagpapahalaga sa Hapunan ng Panginoon ay naging palatandaan ng espirituwal na lakas ng iglesyang Kristiyano. Ang nakaraan ang dakilang tagapagpaliwanag ng kasalukuyan at bantay ng hinaharap. Ang asembliyang sumasamba ay asembliyang malakas sa espirituwal. Ang tamang doktrina ayon sa Biblia ay humahantong sa pagpupuring may pagsamba. Malinaw ang huwaran sa buong kasaysayan: nang magsimulang kalimutan ng iglesya ang Panginoon sa pagsamba, hindi nagtagal ay nakalimutan din niya ang kaniyang pagkatawag sa sanlibutan. Kapag binalewala natin ang tinig at patotoo ng kasaysayan, inilalagay natin ang ating sarili sa panganib. Nawa'y madaling maunawaan ng iglesya ng dekada 1990 na ang taos-pusong pagpapahalaga at ang regular na pagdaraos ng Hapunan ng Panginoon ay sukatan ng kaniyang espirituwal na lakas.

Mga Endnote

1. Bruce McNicol, "Too Often", Interest Magazine, (Nobyembre 1991): 3

2. Donald Bridge at David Phypers, Communion: Meal That Unites (Wheaton, IL. Harold Shaw Publishers, 1981), 124

[Hindi na mabasa ang bahaging ito sa scan.]

Lalong Lumalala (Taglagas/Taglamig 1992)

Mula sa Watch and Pray, Taglagas/Taglamig 1992 (Tomo 4, Blg. 2). Ni S. Hulshizer. Inilagay sa isyung ito dahil sa parehong scan ay nakalagay ito pagkatapos ng mga pahina ng Tomo 4:2. Binabanggit ng artikulo na "paparating" pa ang halalan ng board ng Stewards Foundation, at na "pinag-iisipan" pa lang ang legal na hakbang, kaya maaaring isinulat ito noong simula o kalagitnaan ng 1992.

Datapuwa't si David ay naghintay sa Jerusalem. 2 Samuel 11:1

Habang nakikipaglaban ang hukbo sa ibang lugar, nagpapahinga si David sa Jerusalem. Hinubad ni David ang kaniyang baluti! Ngayon ay madali na siyang tamaan ng diyablo, na gumagala "na humahanap ng masisila niya."

Matapos ang kaniyang pamamahinga sa hapon, naglakad-lakad si David sa bubungan nang dapit-hapon. Hindi alam ni David na sa ilang saglit lang ay lubhang mababago ang takbo ng kaniyang buhay, at ng buhay ng kaniyang pamilya.

Matagal-tagal na bago pa nito nagsimula ang pagbagsak ni David, nang kumuha siya ng "marami pang babae at asawa mula sa Jerusalem." (2 Samuel 5:13) Ibinaba ni David ang kaniyang pamantayan sa pamantayan ng sanlibutang nakapaligid sa kaniya. Maaaring naging "legal" na ang kaugaliang ito sa lipunan ng Israel, pero hindi ito ang pamantayan ng Diyos para sa hari. (Deuteronomio 17:14-20) Napaanod si David sa

karaniwang gawi ng lipunan. Hindi na ang Salita ng Diyos ang kaniyang pamantayan, kundi ang pamantayan ng paganong sanlibutan sa paligid niya. (Roma 12:2)

Hindi sinasadyang napasok si David sa tukso. Habang naglalakad siya sa bubungan, nakita niya ang isang magandang babaeng naliligo. Hindi tulad ni Jose, hindi tumakas si David. (Genesis 39:12; 1 Timoteo 6:11) Nagtanong siya tungkol sa babae, at nalaman niyang asawa pala ito ng ibang lalaki. Pero buo na ang kaniyang pasya, at sa kabila ng mga babala ng iba, nagpatuloy si David.

Malaki ang kasalanang pangangalunya ni David, pero marahil mas malaki pa ang kasalanang sumunod. Ang ginawa nang lihim ay nanganganib na malaman ng publiko—ang babaeng kinalunyaan ni David ay "nagdadalang-tao." Ngayon ay may dalawang pagpipilian si David. Ipagtapat ito, o pagtakpan. Gaya ni Pilato, pinili ni David ang posisyon ng karangalan at ang pabor ng mga tao kaysa sa nakalulugod sa Diyos. (Mateo 27:24; Galacia 1:10) Dahil pinili niyang pagtakpan ang kaniyang kasalanan, palalim nang palalim ang paglubog ni David sa kasalanan, at "lalong lumala" ang mga bagay.

Desperado na si David at bumaling sa panlilinlang, pero nang mabigo ito, isa na lang ang natitirang paraan, ang pagpatay. Kailangang mapatay si Uria! Parang nawala na kay David ang lahat ng pagkasensitibo sa kasalanan. Lahat ng ito ay bunga ng pagtatangka ni David na pagtakpan ang kaniyang kasalanan at ipagtanggol ang kaniyang posisyon at pangalan.

Pagkalipas ng ilang panahon, isinugo ng Panginoon si Natan kay David para ihayag sa kaniya ang kaniyang

kasalanan. Sa isang napakatinding paraan, inakay ni Natan si David para makita ang kakila-kilabot na kasalanan niya. Dahil alam na niya ngayon na alam ng Panginoon ang lahat ng kaniyang ginawa, walang pag-aatubiling nagtapat si David. "Ako'y nagkasala laban sa Panginoon." (2 Samuel 12:13) Bagaman may kagandahang-loob na iniligtas ng Panginoon ang buhay ni David, darating pa rin ang likas na bunga ng kasalanan. Mamamatay ang bata, at hindi na magiging gaya ng dati ang kaharian at pamilya ni David. (2 Samuel 13)

Ang pababang mga hakbang ng kasalanan ay madalas na mabagal sa simula, kaya hindi agad napapansin. Pero habang lalong bumababa ang isang tao, lalong bumibilis ang pagbagsak. Marami ang aral para sa atin.

- Mag-ingat sa simula ng kasalanan.

- Ang pagtangging kilalanin ang ating kasalanan ay humahantong sa mas marami pang kasalanan.

- Kung hanggang saan aabot ang puso ng tao para mapanatili ang posisyon ng karangalan at kapangyarihan sa harap ng mga tao. (1 Corinto 10:12)

Isang Katulad na Pababang Ikot

Nitong mga nakaraang taon, nasaksihan ng mga asembliya ang isang katulad na pababang ikot. Bagaman hindi ito tungkol sa sekswal na imoralidad, katulad pa rin ito sa pababang takbo nito.

Noong 1946, itinatag ang Stewards Foundation (SF) para tulungan ang mga asembliya sa pagpapatayo ng mga bagong gusali sa pamamagitan ng pagpapautang sa mga maaaring hindi makautang sa karaniwang daan ng negosyo.

Sa paglipas ng mga taon, maraming asembliya ang nabiktima ng espirituwal na kawalang-sigla; nagsimulang lumiit ang bilang ng maraming lokal na fellowship, at may ilan pang nagsara na. Ito ay labis na ikinabahala ng marami, at may ilang lalaki, na mabuti ang hangarin, ang nagsama-sama para pag-usapan ang "paglago at pagpapanibago" sa mga asembliya. Pagkatapos, inilathala ang "A Call To Renewal" (Isang Panawagan sa Pagpapanibago) sa INTEREST magazine, pero ang ilan, nang makita kung saan patungo ang kilusan, ay tumangging pumirma sa dokumento at umalis sa grupo. Hindi pinansin ng natitirang mga miyembro ng grupo ang maagang babala ng mga kapatid na ito, at nagpatuloy sila.

Noong 1985, isang binata ang inupahan para maging Presidente ng Interest Ministries (IM), na magiging punong-tanggapan ng kilusan. Inupahan din ang isang bagong editor para sa INTEREST magazine, at gagamitin din ito para itaguyod ang kilusan. Kalaunan, magtutulungan ang International Teams (IT) at IM sa SCOPE (Spring Consultation On Pastoral Enrichment) conference, kung saan itataguyod din ang kilusan. (Hindi basta nagkataon lang na marami sa mga nasa "progresibong kilusan" ngayon ay dumalo sa SCOPE noon.)

Nagsimulang mapansin ang impluwensiya ng kilusan, pero sa kasamaang-palad ay sa maling dahilan. Maraming nakapansin na isinasantabi ang mga prinsipyo ng Bagong Tipan para itaguyod ang paglago. Habang lumalakas ang Growth & Renewal Movement, lumalakas din ang pagsalungat dito. May mga nagsimulang magpahayag ng pagkabahala nang direkta sa mga asembliya, sa halip na sa mga lider ng kilusan.

May ilang nagtanong kung bakit ipinapadala ang mga "church planter" sa seminar na "How To Plant a Church" sa Charles Fuller Institute of Evangelism and Church Growth, na pinamumunuan ng lider ng Signs & Wonders Movement, si Dr. C. Peter Wagner. (Ang Presidente ng International Crusades (IC—kalaunan ay IT), at ang Executive Director ng Stewards Foundation ay dumalo na noon sa seminar kasama ang mga "church planting trainee" mula sa IC noong Nobyembre 1983.) Ang pagbabawas ng diin sa Hapunan ng Panginoon at ang pagdidiin sa bilang ay labis ding ikinabahala ng marami. Ang pagsasalita ng mga babae sa mga pampublikong pagtitipon at ang sinadyang pag-abandona sa pantakip sa ulo ay naging katangian ng maraming iglesya sa kilusang ito.

Hindi lang ipinilit ng kilusan ang mga paraan nitong hindi ayon sa Kasulatan sa mga asembliya, kundi sa ilang kaso ay talagang "inagaw" pa ang mga asembliya. Sa ibang asembliya ay nagkaroon ng pagkakahati, at ilang mga banal ang inilabas para magsimula ng isang "bagong gawain."

Ang Presidente ng IM at ang Editor ng INTEREST magazine ay naging mga lider sa isang bagong iglesya kung saan ginamit ang mga makamundong paraan para ihain ang isang mababaw na Ebanghelyo. Dahil ang mga lalaking ito ay mga lider din ng IM at ng Growth & Renewal Movement, labis na ikinabahala ng marami ang paggamit ng mga gawing ito.

Ang kilusan, kasama ang lahat ng pinansiyal na suporta nito, ay nagsimulang magdaos ng magastos na Decade Of Promise conference. Tinatayang aabot sa halos

$1,000,000 ang gastos sa conference na nakatakda sa Disyembre ngayong taon.

Noong Setyembre 1988, nagsimulang dumalo ang ilang nababahalang indibidwal sa mga pulong ng Board ng SF, at nagtanong tungkol sa pagpopondo sa kilusang ito at sa iba pang ministeryo. Noong Setyembre 1991, sa pamamagitan ng paggamit ng mga proxy, napalitan ang Board ng SF. Sa wakas ay mapipigil na ang pagpopondo sa kilusang ito—mali!

Hindi alam ng mga bagong miyembro ng board at ng mga miyembrong asembliya ng SF na noong Pebrero 1989, ang mga Board ng SF at SM (iisang mga tao ang nasa parehong board noon) ay lihim na nagpulong para ihiwalay ang SM, at ang $30,000,000, sa kontrol ng SF, at sa gayon ay sa kontrol ng mga miyembrong asembliya. Sa determinasyon nilang itanim ang "agresibong" programang ito sa mga asembliya, ang mga lalaking ito, sa pangunguna ng ilan sa kanilang mga lider, ay sinadya, sa paraang hindi etikal, at marahil ay ilegal, na lihim na bumoto para mapanatili ang kontrol sa $30,000,000 na ari-ariang kailangan nila para pondohan ang kilusang ito, at lalo na ang IM, na tumatanggap ng 60% ng kita nito para sa operasyon sa pamamagitan ng mga kaloob mula sa SM.

Sa kabila ng kanilang pagsisikap na pagtakpan ito nang halos tatlong taon, ang ginawa nang lihim ay malapit nang malaman ng publiko. Aaminin ba nila ito, o gaya ni David, gagawin ba nila ang lahat ng paraan para ipagtanggol ang kanilang pangalan at ang $30,000,000? Pinili nilang itago ang bagay na iyon.

Ang IM, na hanggang noon ay basta na lang binabalewala ang anumang pagsalungat sa programa

nito, ay nagsimula ngayong gumanti. Isang 69-pahinang apologia (pagtatanggol) ang inilathala at ipinadala sa mga piling asembliya at indibidwal. Hayagang inatake ng apologiang ito ang ilang kapatid, at isa sa kanila si Bill MacDonald, isang tapat na lingkod ng Panginoon sa loob ng maraming taon na nagpahayag ng pagkabahala tungkol sa kilusan.

Kalaunan, isang memo ang ipinadala sa lahat ng nasa mailing list ng INTEREST na nagsasabing ninakaw daw ang mailing list, gayong hindi naman nangyari kailanman ang ganoon! Sa kabilang banda, ang mailing list ng IM ay mukhang ipinagamit sa Grace Bible Chapel, St. Louis, MO. Ginamit ng Chapel (Jim Frankel) ang mailing list na ito para magpadala ng impormasyon sa mga asembliya, na tila pagtatangkang ilayo ang pansin sa pangunahing isyu, ang lihim na botohan para ihiwalay ang SM at ang $30,000,000 sa SF at ang sumunod na pagtatakip. Hindi binanggit sa sulat na ito ang kaugnayan ng grupo sa di-kukulangin sa dalawang miyembro ng board ng SM na nanghihingi ng pondo para sa isang $50,000 na pondo na gagamitin para suportahan ang pagtatangka ng grupo na impluwensiyahan ang paparating na halalan ng mga miyembro ng Board ng SF. Kakaibang asal para sa isang grupong nag-aangking "neutral" sa isyung ito!

Nang mabalitaan ng bagong Board ng SF ang lihim na botohan para ihiwalay ang SM sa SF, hiniling nila na ibalik ang lahat ng ari-arian sa SF at sa mga miyembrong asembliya. Tinanggihan ito, at humingi ang SM ng ilang legal na opinyon sa pagsisikap na bigyang-katwiran ang kanilang hindi etikal, at marahil ay ilegal, na ginawa. Humingi rin ang SF ng legal na payo, at malinaw na ipinakita nito na ilegal ang botohan at labag

sa batas ng Illinois. Dahil kumbinsido sila na hinihingi ng batas ng State of Illinois na sila, bilang mga trustee ng isang non-profit na organisasyon, ay magsikap na mabawi ang kontrol sa mga pondong ito, pinag-isipan ng Board ng SF ang legal na hakbang. Ang legal na hakbang na ito ay sa anyo ng isang "declaratory judgment." Sa simpleng salita, ito ay kahilingan sa isang hukom na pagpasyahan kung legal ang lihim na botohan. (Walang hurado, at walang mga saksi, kundi dalawang abogado lang na maghaharap ng nakasulat na mga argumento sa hukom para kaniyang pag-isipan at pagpasyahan.) Hindi ito magiging demanda laban sa mga indibidwal na miyembro ng Board ng SM.

Gayunman, bilang alternatibo sa legal na hakbang, iminungkahi ng Board ng SF na iharap ng dalawang organisasyon ang kaso sa isang retiradong Kristiyanong hukom, na may kasunduan na ang kaniyang pasya ang magiging pinal. Tinanggihan din ito ng Board ng SM.

Ngayon, ang tunay na isyu ay ang Growth & Renewal Movement. Gaya ni David, hindi pinansin ng mga lider at mga tagapondo ng kilusan ang maagang babala ng iba, at nagpatuloy sila sa kabila ng pinsalang iniwan ng kilusan sa dinaanan nito. Nang hamunin sila, gumawa sila ng lihim, hindi etikal, at mukhang ilegal na hakbang para ipagtanggol ang kanilang nasasakupan. Nang malaman ng publiko ang lihim na botohan, ginamit ng mga lider at mga tagapondo ng kilusan ang bentahe ng palasyo sa pagtatangkang ilayo ang pansin mula sa kilusan at sa kanilang sarili, at ibaling ito sa iba. Umabot pa sila sa puntong tinangkang sirain ang pangalan ng ilan.

Ano ang tatapos sa kakila-kilabot na pangyayaring ito? Sana, ito ay ang wasak at nagsisising puso ng mga lalaking nagpasyang itanim sa mga asembliya, anuman ang kapalit, ang kilusang ito na nagdudulot ng pagkakahati at hindi ayon sa Kasulatan. Panahon na para aminin ng mga lalaking nagpopondo sa kilusan na sa kanilang sigasig ay nagkamali sila. Sa halip na hayaang patuloy na "lumala" ang mga bagay, nawa'y magkaroon ang mga lalaking ito ng pagkukusa, na sa huli ay taglay ni David nang harapin siya ng Panginoon tungkol sa kaniyang kasalanan, na ipagtapat ang kanilang mga pagkukulang. Ang lahat ng pinsalang dinala ng kilusang ito sa mga asembliya ay higit na mabigat kaysa sa kabutihang iniuulat nitong nagawa, at ang pagkukusa nilang aminin ang kanilang pagkakamali ang tanging makapagliligtas sa mga asembliya mula sa higit pang pinsala. Kung hindi nila kikilalanin ang kanilang pagkakamali at hindi titigil sa pagpopondo sa kilusan sa pamamagitan ng IM at IT, walang duda na patuloy na "lalala" ang mga bagay.

Dekada ng Pragmatismo o Dekada ng Prinsipyo — Decade of Promise 1992 ng Interest Ministries: Ano Kaya ang Sasabihin ng Diyos??? (Pebrero 1993, Espesyal na Ulat)

Mula sa Watch and Pray, Pebrero 1993, Espesyal na Ulat "Decade of Promise" (Tomo 5, Blg. 1). Ni Stan Engle. May lagda sa dulo na "SGE". Ang pull quote sa pahina 1 ("Wala tayong pahintulot na baguhin ang mga prinsipyong itinakda para sa atin sa Bagong Tipan. Hindi ito mababago, hindi ito dapat baguhin.") ay umuulit ng isang pangungusap mula sa huling talata at hindi na inulit dito.

Lumaki si Stan Engle sa isang tahanang isinasabuhay at itinuturo ang mga prinsipyo ng Bagong Tipan. Nang umalis siya sa bahay para pumasok sa Air Force, hindi na siya nakikisama sa isang asembliya. Sa loob ng 10 taon, naging bahagi siya ng iba't ibang simbahan, kasama ang isang community mega-church na may hilig sa karismatiko. Apat na taon na ang nakararaan, sa pag-aaral ng Kasulatan, "muli niyang natuklasan" ang mga prinsipyo ng Bagong Tipan para sa iglesya, at bumalik siya sa pakikisama sa asembliya. Si Stan ang Presidente ng "Life Issues," isang pro-life na organisasyon sa Oklahoma City, Oklahoma na nakatuon sa pagliligtas sa mga sanggol na hindi pa ipinapanganak. Namimigay rin ang "Life Issues" ng mga aklat tungkol sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan sa mga conference at fair. Kasama rin si Stan sa pagpapanumbalik ng mga ari-ariang real estate.

Ito ay isang ulat mula mismo sa nakita at naranasan ng isang tao sa "Decade of Promise 1992" (DOP) ng Interest Ministries.

Isa itong limitado, pero sana'y makabuluhang obserbasyon sa isang pagtitipon ng mahigit 1600 katao, na karamihan ay magsasabing bahagi sila ng isang lokal na asembliya ng brethren. Nalulungkot ako sa patuloy na direksiyong tinatahak, at ikinalulungkot ko na kailangan pang isulat ang ganitong ulat.

Hindi maikakaila na napakahusay ng organisasyon at ng atensiyon sa detalye sa DOP ng Interest Ministries. Propesyonal ang musika, at malinaw at matingkad ang mga multimedia presentation. Halatang napakalaking pagod ang ibinuhos sa conference na ito. Mahigit $1.2 milyon ang ginastos ng Interest Ministries (at ng mga dumalo) sa loob lang ng apat na araw. Sulit ba ang panahon, pera at pagod sa bungang maaasahan natin? Ano ang iuulat ng mga Kristiyanong pabalik sa kanilang mga bagong-tayong "asembliya"?

Iuulat kaya nila na ang bagong aklat ni Benny Hinn (isang kilalang karismatikong faith healer sa telebisyon), "The Anointing," ay ibinebenta sa bookstore ng DOP? Na sa isang comedy routine sa pangunahing sesyon ay inanunsiyo (sa paraang sinadyang nakakatawa) na pipirma raw si Madonna ng kaniyang bagong aklat sa Author's Autograph Table? Na ang "Heritage USA," ang Kristiyanong palaruan na itinatag nina Jim at Tammy Bakker, ay may booth sa ministry expo? Na may nagsasayaw sa mga pasilyo sa musika ni Ken Medema, ang pambihirang entertainer? Na sagana sa bookstore ng DOP ang mga aklat nina MacArthur, Swindoll, Burkett at Dobson, pero ang mga aklat tungkol sa

matatag at ayon-sa-Biblia na mga prinsipyo ng iglesya sa Bagong Tipan ay kasingdalang ng yelo sa Sahara? Makakakita ka ng masarap at masaganang pagkain sa restawran ng Hyatt Regency, pero bihirang-bihira ang pagtuturong nagpapaliwanag ng Kasulatan at ang ministeryong ayon sa Biblia. Kailangan mong lumusong sa gitna ng mga biro, libangan at mapanlibak na pasaring tungkol sa "mga brethren ng nakaraan." Napakaraming parangal at pagkilala ang ibinuhos sa DOP. Sinabi ni Jesus, "Paanong kayo'y makapagsisisampalataya, kayong nagsisitanggap ng kaluwalhatian sa isa't isa, at ang kaluwalhatiang nagmumula sa iisang Dios ay hindi ninyo hinahanap?" (Juan 5:44). Nahumaling na tayo sa mga parangal: ang Oscars, Grammys, Tonys, Addys, at Pulitzers. Ang pagkilala ng ating mga kapwa ay nagpapagaan ng loob natin tungkol sa ating sarili at sa ating nagawa. Mas inaalala na natin ang iniisip ng iba tungkol sa atin kaysa sa iniisip ng Panginoon. Dapat ngang parangalan ang mga nasa gawain ng Panginoon. Nakikita ang karangalan sa paggalang sa pagtuturong tinanggap natin, sa ating maka-Diyos na pamana, sa tapat na matatanda, sa mga nagdisipulo sa atin, at sa mga misyonerong naglingkod sa Panginoon, gumagawa ng gawain ng Panginoon, at sa Kaniya lang umaasa para sa kanilang suporta at gantimpala.

Ang karangalang ipinakita sa DOP ay ang karangalang hinahanap at pinahahalagahan ng sanlibutan: ang pangalan natin sa mga ilaw, mga spotlight, malakas na musika at mga tropeo. Pinalalakas ng mga papuring ito ang laman at sinasabi sa iba, "Tingnan ninyo, gumagana ang aming mga paraan!!" Sinabi sa akin ni Bill Conard [editor ng Interest Magazine at kasamang tagapagtatag,

kasama ni Bruce McNicol, ng Oakdale Community Church-Ed.] sa pagtatapos ng conference na, "Ang ating mga asembliya ay dapat maging mga lugar na nagpaparangal sa tao - mga lugar para sa tao." Ang karangalan ba ay pagkilala sa mga tapat na naglingkod at nagtagumpay, o ito ba ay pasasalamat sa Panginoon sa mga bagay na SIYA ang gumawa, habang hinihintay ang Kaniyang mga salita, "Mabuting gawa, mabuti at tapat na alipin" (Mateo 25:21)? Ayaw nating maging nagpapatunog ng trumpeta para ipahayag ang ating mababuting gawa, baka marinig natin ang mga salitang, "Tinanggap na nila ang kanilang ganti" (Mateo 6:2). Ang layunin ba natin ay malugod ang Panginoon, o ang pagkilala ng mga tao ang hinahanap natin? Angkop ang sinabi ni Juan Bautista, "Siya'y kinakailangang magdagdag, datapuwa't ako'y kinakailangang bumaba" (Juan 3:30). Sa kaniyang sulat sa mga taga-Colosas, sinabi ni Pablo, "At siya ang pangulo ng katawan, sa makatuwid baga'y ng iglesia: siya ang pasimula, ang panganay sa mga patay; upang sa LAHAT ng mga bagay ay SIYA ang magkaroon ng kadakilaan" (Colosas 1:18). Tiyak na hindi natin masisisi ang mga tumanggap ng parangal, na sa karamihan ng kaso ay malamang na nahiya nang biglang palakpakan sila ng 1600 katao. Anong klaseng tropeo ang inaasahan ng mga unang Kristiyano para sa kanilang katapatan? Kadustaan, bato, apoy, pang-aalipusta, kamatayan. Balang araw ay mahahayag ang ating gawa at susubukin ng apoy. Saka natin malalaman kung ang itinayo ay yari sa ginto, pilak, mahahalagang bato, kahoy, dayami, o pinaggapasan (1 Corinto 3:12).

Isandaan at dalawampung seminar ang inialok sa DOP para sanayin ang mga tao sa mga paksa tungkol sa

pamumuno, pag-eebanghelyo, pananalapi, gawain sa kabataan at marami pang ibang paksa. Iaalok ang mga tape bilang resource library ng Interest Ministries. Isang karaniwang tema sa mga training seminar na dinaluhan ko (sa misyon man, sa lokal na iglesya, o sa pamumuno) ay na dapat gamitin ang isang makamundong paraang parang sa negosyo. Sa halip na mga pamantayan ng Biblia, paulit-ulit kaming hinahamon ng demographics, statistics, mga takbo at mga projection. Sinabihan kaming ibatay ang aming mga paraan ng pag-eebanghelyo sa mga pagbabagong nakikita sa lipunan. Sa isang seminar, sinabihan kami [ni Kevin Dyer-Ed.] na isaalang-alang ang katotohanang ang mga "karismatiko" ay 70% ng lahat ng Kristiyano sa mundo. Narinig namin na kailangan daw natin ng mga "power encounter" [terminong pang-faith healing ng Vinyard-Wimber-Ed.], kasama ang pagpapagaling at pagpapalaya, para ipakita ang Ebanghelyo sa mga paganong kultura. Halatang malaki ang diin sa pragmatikong ministeryo. Ang ganitong paraan ay nagsasabing, "gumagana ba?? Gawin mo!!"

Mula simula hanggang wakas, ang DOP ay isang maingat na pinlano, pinagpaguran at sadyang isinaayos at isinagawang produksiyon para mapahanga ang dumadalo sa malakas na mensahe na mas mabuti ang mas malaki, mas matalino ang bukas ang isip, at ang libangan ay "ministeryo." Kamakailan, isang misyonerong nakabakasyon ang nagpahayag sa akin ng kaniyang panghihina ng loob sa kalagayan ng mga bagay sa kaniyang sariling asembliya: "Ganoon na lang ang relihiyosong libangan na ang tanging kulang na lang ay ang mga asawa ng matatanda na dumaraan sa pasilyo habang nagtitinda ng popcorn." Habang nakikita nating

ginagamit ang ganitong mga paraan, ito ang tanong na dumarating sa atin - ano ba talaga ang nagpapasulong sa kaharian ng Diyos? Napakahalagang usapin iyan sa ating panahon, kung kailan ang mga popular na teknik kung paano palaguin ang isang iglesya ay lalong nauuwi sa sosyolohikal na dinamika ng matagumpay na mga gawaing panggrupo. Ang mga teknik na sikolohikal at sosyolohikal ay maaaring magbunga ng napakanakaaaliw na resulta, pero wala silang anumang kapangyarihan laban sa kaharian ni Satanas, at wala silang kinalaman sa isang relasyon kay Cristo. Ang parehong dinamika ay gumagana nang kasinghusay sa alinmang huwad na kulto, o sa pulong ng isang lokal na bridge club. Ang tunay na gawain ng Panginoon ay nangangailangan na humugot tayo sa kapangyarihan ng Diyos (Zacarias 4:6), at ayon sa Kasulatan, ginagawa natin ang napakahalagang ugnayang iyan higit sa lahat sa pamamagitan ng panalangin. Pinaniniwalaan pa ba natin ito?

Isang bundok ng babasahin ang ipinamigay sa conference, sa mga pangunahing sesyon, mga seminar at sa EXPO. Namigay rin ng babasahin ang iba't ibang tao sa mga pampublikong lugar. Sa huling gabi ng DOP, inialok ko sa mga taong dumaraan sa pasilyo ang isang maliit na buklet na pinamagatang "What I Have Found" (Ang Aking Natagpuan), na isinulat ni Mark Frees, na naglalarawan ng kaniyang karanasan nang makita niyang isinasabuhay ang mga prinsipyo ng Bagong Tipan sa isang lokal na asembliya. Naging pastor siya ng isang denominasyonal na simbahan sa loob ng anim na taon hanggang 1990, nang malaman niya ang huwaran ng Bagong Tipan para sa asembliya. Hindi nagtagal ay sinita ako ng Interest Ministries

[Bruce McNicol-Ed.] at sinabihang tumigil agad. Mukhang may kinikilingang hakbang ito dahil sa nilalaman ng buklet na ito.

Sa huli, kailangan nating pag-isipan kung saan tayo nanggaling at kung saan tayo papunta. Ginagawa ba ang mga pagbabago para makaakit tayo sa sanlibutan? Handa ba tayong isakripisyo ang mga prinsipyo para dumami ang ating bilang at maging "matagumpay"? Ang uso ngayon ay hamakin ang lahat ng luma. May isang hindi malusog na pagkasabik na itapon ang lahat ng bagay na nagpapakita kahit kaunting kalumaan, at tratuhin ang mga ito nang kasingliit ng paggalang sa almanak noong isang taon o sa lumang damit. Hindi ako nagsasalita laban sa anumang uri ng pagbabago. Dapat magbago ang mga paraan, at sa katunayan, sa paglipas ng mga taon ay marami nang pagbabago sa mga paraan at kagamitang ginamit ng mga lokal na asembliya at ng mga misyonero sa ibang bansa. Pero wala tayong pahintulot na baguhin ang mga prinsipyong itinakda para sa atin sa Bagong Tipan. Hindi ito mababago, hindi ito dapat baguhin. Hindi natin maaaring ikaila ang pagka-Ulo ni Cristo, ang pamumuno ng Espiritu Santo, at ang pagkasaserdote ng mananampalataya. Marami sa mga pagbabagong nangyayari ngayon ang nagkakaila sa mga prinsipyong ito. Kailangan nating masikap na pag-aralan ang Kasulatan, hanapin ang Kaniyang patnubay at piliing parangalan Siya. Ito ba ay magiging Dekada ng Pragmatismo o Dekada ng Prinsipyo?

SGE

Mahalaga Ba sa Diyos ang mga Prinsipyo ng Bagong Tipan? (Pebrero 1993, Espesyal na Ulat)

Mula sa Watch and Pray, Pebrero 1993, Espesyal na Ulat "Decade of Promise" (Tomo 5, Blg. 1). Nakalista sa kahon ng nilalaman sa harapang pahina bilang "There is a time... Where is....This is the time" Partnership International, pahina 3. Walang lagda; nagsasalita ang teksto para sa SPI ("sumulat sa amin sa SPI").

Isang dokumentong "PARTNERSHIP INTERNATIONAL" ang ipinaikot noong Nobyembre 1992 sa isang piling grupo ng mga indibidwal para humingi ng pag-endorso bago ang pormal na anunsiyo nito. Nagpadala kami ng mga kopya sa iba't ibang asembliya at manggagawa sa US at Canada noong huling bahagi ng Nobyembre 1992 para bigyan sila ng babala tungkol sa paparating na bagong para-church na organisasyong ito. Hanggang kalagitnaan ng Enero, walang palatandaan ng anunsiyo, kaya napapaisip kami kung bakit naantala ang anunsiyo nito, kung papalitan ba ang pangalan, o kung baka bumalik na ito sa pagtatago. Kung hindi pa ninyo nakikita ang dokumentong ito, sumulat sa amin sa SPI, at padadalhan namin kayo ng isa. Makatutulong sa amin na makatipid kung magpapadala kayo ng sobreng may selyo at nakasulat na ang inyong address. Ang sumusunod ay update ng aming artikulong kasama sa aming padala noong Nobyembre.

Sa loob ng ilang taon, ilang organisasyon, kasama ang "SEED" (Fellowship of Evangelical Churches, na pangunahing inorganisa nina Stan Farmer at Brian

McLaren) at ang NABRF (North American Brethren Research Fellowship, na inorganisa nina David Dunbar, Rex Koivisto, at iba pa) ang kumikilos, karamihan ay sa likod ng tabing, sa United States at Canada. Ang kanilang mga konsepto at layunin ay malaking bahagi na niyakap at sinuportahan ng INTEREST MINISTRIES, at ng mga "church planter" na sinanay nila.

Ang kilusang ito ay unti-unti at palihim na lumilitaw sa anyo ng isang organisasyong tinatawag na "THE PARTNERSHIP INTERNATIONAL," isang sangay ng "leadership development, evangelism and church planting program" (programa sa paghubog ng pamumuno, pag-eebanghelyo at pagtatanim ng iglesya), at ng mga gawaing pagkonsulta sa iglesya na dating ginagawa ng INTEREST MINISTRIES.

Ang kanilang unang anunsiyo ay ipinadala kamakailan sa isang maingat na piniling grupo ng mga posibleng mag-eendorso, kasama ang paghingi ng isang endorsement letter (ang apat na unang pangunahing tagasuporta na ang mga lagda ay nasa cover letter ay sina Stan Farmer, Kevin Dyer, David Dunbar at Bill Thrall). Ayon sa padala, matapos makakuha ng mga unang pag-endorso, ipakikilala sana sa publiko ang "THE PARTNERSHIP" sa simula ng Disyembre. Sa DECADE OF PROMISE ay ibibigay sana ang higit pang detalye at ibabahagi ang timeline para sa pagsisimula nito at pagpapatupad ng programa. Ito sana ang opisyal na paglulunsad nito. Ang direksiyon nito ay manggagaling lang sa loob, nang walang anumang pananagutan, dahil napagpasyahan na ito ay magiging isang "self-perpetuating" (sariling namamahala at nagpapatuloy) na ministeryo.

Kapansin-pansin ang mga salita sa endorsement gaya ng "join together" (magsama-sama) at "a wide variety of churches and ministries" (napakaraming iba't ibang iglesya at ministeryo).

Sinabi ng anunsiyo noong Nobyembre 10 (may mga lagda nina Nelson Annan, Bruce McNicol, Bill Conard, Mike Hamel, Andy Holloman, at Paul Regan) na ang pagkakaorganisa nito ay iniugnay sa "mga lider mula sa buong kontinente" at bukas ang pagiging miyembro sa "sinumang tao, iglesya o organisasyon na naniniwala sa bisyon nito."

Kabilang sa mga layunin nito ang mga pariralang gaya ng "Leadership conferences" (mga conference sa pamumuno), "Leadership link bringing local leaders and top-level church and management leaders together regularly for encouragement and mentoring" (ugnayan sa pamumuno na regular na nagsasama-sama sa mga lokal na lider at sa mga nangungunang lider ng iglesya at ng pamamahala para sa pagpapalakas ng loob at mentoring) (SCOPE), "Think Tanks - for interdisciplinary learning and developing resources for growing leaders" (mga think tank para sa pag-aaral na sumasaklaw sa iba't ibang larangan at sa paghahanda ng mga kagamitan para sa lumalagong mga lider) (terminolohiya ng NABRF) at "mentoring with accountability and a farm system for developing new planters" (mentoring na may pananagutan at isang "farm system" para sa paghubog ng mga bagong planter).

Lalong kapansin-pansin sa pahina ng lagda ang ideya na ang mga miyembro ay magkakaroon ng "exposure to the resources of other service organizations" (pagkakataong

makilala ang mga kagamitan ng iba pang service organization). Malaking bilang ng kasalukuyang mga church planter ng INTEREST ang dumalo sa mga kursong pinamunuan ni C. Peter Wagner ng Fuller Seminary, sa udyok at rekomendasyon ng mga tauhan ng INTEREST MINISTRIES na dumalo rin sa kaniyang mga seminar.

Bagaman itinatanggi ng unang anunsiyo na ang nabanggit ay "isang kilusan o denominasyon," hindi mababago ng nakasulat o binigkas na pagtanggi ang tunay na diwa ng gawain nito.

Pakisuyong pag-isipan nang may panalangin ang buong sitwasyon at alamin ang lahat ng katotohanan bago kayo hindi sinasadyang mag-endorso sa "THE PARTNERSHIP INTERNATIONAL." Ang artikulong "The Neo-Brethren" ang pinakamalinaw na paglalarawan at halimbawa ng "itinutulak" ng mga nabanggit na organisasyon. Talaga bang kailangan ng Diyos ang tulong ng isang "mas magandang ideya"???

Nasaan ang "The Partnership International" na Para sa Kaniya ay "Ngayon na ang Panahon"?

Mukhang layon ng organisasyong ito na maging pangunahing kawing sa North America ng katapat nito sa England ("The Partnership," na inorganisa ilang taon na ang nakararaan, ay nagdulot ng pinsalang hindi na maaayos sa mga asembliya ng Bagong Tipan sa England) at ng nauna rito, ang "Partnership" sa New Zealand. Maaari kayang ang una nilang intensiyon ay maitayo ang organisasyong ito sa North America bago ang "International Brethren Conference on Missions" na gaganapin sa Singapore sa Hunyo 1993 (kahalili ng Pan-

Brethren conference na ginanap sa Manila, Philippines noong 1989)? Ang mga tawag sa numero ng telepono ng organisasyon sa Illinois noong simula ng Disyembre ay sinasagot ng "Partnership." Ang mga sumunod na tawag sa numerong ito ay sinasagot na ngayon ng "Interest Ministries."

Pahayag ng Layunin ng Scriptural Perspectives, Inc. (Pebrero 1993, Espesyal na Ulat)

Mula sa Watch and Pray, Pebrero 1993, Espesyal na Ulat "Decade of Promise" (Tomo 5, Blg. 1). Kalat-kalat ang mga numero ng listahan sa scan; ang pagkakasunod dito ay sumusunod sa nakalimbag na pagnunumero at tugma sa Pahayag ng Layunin sa mga naunang isyu; ang ika-11 na bilang ("The Neo-Brethren") ay nasa pahayag din ng Tagsibol/Tag-araw 1992.

Ang mga sumusunod na paksa, at iba pang irerekomenda paminsan-minsan, ay tatalakayin sa babasahing ito:

1. Ang pagiging sentro ni Cristo sa mga pagtitipon at sa buhay ng mga mananampalataya

2. Ang kawalan ng pagkakamali (inerrancy) ng Kasulatan

3. Ang kaugalian ng paggamit sa mga organisasyong tumalikod na sa paninindigan sa inerrancy

4. Ang kaayusan ng Iglesya sa Bagong Tipan, lalo na ang konsepto ng pagkasaserdote ng lahat ng mananampalataya at ng maramihang pangangasiwa laban sa paghahati ng klero at layko

5. Ang pagsasarili (autonomy) ng lokal na iglesya

6. Ang pagdaraos ng pagsamba sa lokal na iglesya, lalo na ang gawaing karismatiko, ang papel ng mga lalaki at ng mga babae, at ang pagsambang nakaayos na nang

patiuna o idinidirekta, at hindi kusang dumadaloy, sa Hapunan ng Panginoon

7. Ang panghihingi ng pondo ng mga manggagawa at mga organisasyon

8. Ang "pag-eebanghelyo" ayon sa kahulugan nito sa Kasulatan

9. Ang pagsusuri at pagtukoy sa mga paglihis ng mga para-church na organisasyon sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan

10. Ang paggamit ng mga consultant at ng mga sinanay sa conflict management o resolution para magbigay ng payo sa mga asembliya

11. Pagkabahala sa mga kasalukuyang takbo na ipinahayag sa artikulong "The Neo-Brethren"

Maghahanap kami ng mga manunulat na matatag sa Biblia na mag-aambag ng mga artikulo sa babasahing "Watch and Pray," at pagpapasyahan namin kung aling mga artikulo ang tatanggapin para ilathala, ayon sa nakasaad na layunin ng S.P.I.

Sa madaling salita: Sisikapin ng "Watch and Pray" na talakayin ang mga paksang ikinababahala ng mga Kristiyanong nagnanais sumunod sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan sa pagtitipon, na marami ay sinisira at tuluyan nang itinatapon para lang sumunod sa "gumagana," nang walang sapat na pagpapahalaga sa sinasabi ng Biblia tungkol sa bagay na iyon. Hindi nagbabago ang mga prinsipyo ng Diyos ayon sa panahon.

Isang Espesyal na Paalala (Pebrero 1993, Espesyal na Ulat)

Mula sa Watch and Pray, Pebrero 1993, Espesyal na Ulat "Decade of Promise" (Tomo 5, Blg. 1).

Ipinapadala nang libre ang Watch and Pray, at buong sinusuportahan ito ng mga kusang-loob na handog ng mga Kristiyano at mga asembliya na interesadong itaguyod ang mga ipinahayag na layunin ng SPI ayon sa nakasaad sa layunin nito. Ginagawa ang Watch and Pray humigit-kumulang dalawang beses bawat taon, ayon sa pahintulot ng pondo. Ang mga espesyal na ulat at ang mga padala ng Committee of Members ay ginagawa rin ng SPI kapag may pondo. Patuloy naming pagpapasyahan, habang tumatagal, ang papel ng SPI at ng Watch and Pray.

Naglilingkod kami sa mga asembliya, at kumikilos kami sa pamamagitan ng isang pribadong board of directors. Ang kasalukuyang mga direktor ay sina Kevin Engle, Ted Dippy, Phil Guikema at Grady Dollar. Sa pagpasok namin sa ikalimang taon ng paglilingkod sa natatanging ministeryong ito, nais naming ipahayag ang aming malalim na pasasalamat sa mga tumayo sa tabi namin sa panalangin at sa pananalapi. Daan-daang sulat at card ang natanggap namin, at dahil sa limitasyon ng oras at budget, hindi namin kayang sagutin ang lahat ng ito. Pinagpala ng Panginoon ang gawaing ito sa mga paraang hindi namin inakala, at umaasa kaming magpapatuloy hangga't ipinahihintulot ng Panginoon. Salamat muli sa inyong bahagi.

Isang Ulat Tungkol sa Christian Brethren Course & Consultation — Regent College Summer School, Vancouver, BC, Hunyo 1990 (Pebrero 1993, Espesyal na Ulat)

Mula sa Watch and Pray, Pebrero 1993, Espesyal na Ulat "Decade of Promise" (Tomo 5, Blg. 1). Ni Stan Engle. May petsang Hulyo 20, 1990, at nakalimbag sa isang pahina ng Watch & Pray na kasunod ng Espesyal na Ulat sa parehong na-scan na kopya (wala sa hiwalay na file ng Espesyal na Ulat). Binabanggit nito ang "isyung ito ng Milk & Honey," kaya malamang na unang nailimbag ito sa Milk & Honey at muling inilimbag dito. Pinanatili ang mga talata sa pagkakasunod na lumilitaw sa scan; ang "Rewriting Brethren Distinctives" (isa sa mga papel) ay maaaring orihinal na nakalagay bago ang talatang nagsisimula sa "Nakababahala nang husto."

Ang sumusunod ay maikling buod ng kursong nabanggit sa itaas, na inorganisa ni Ward Gasque at ng Regent College, at personal kong dinaluhan.

Bawat isa sa limang araw ay sinimulan sa isang himno at isang maikling debosyonal na mensahe. Ang maiikling mensahe ay ibinigay nina James Houston, Patrick Sookhdeo, Inn-Sing Leung, at F. Roy Coad. Ang mga lektyur sa umaga ay ibinigay ni F. Roy Coad ng England, na sumulat ng aklat na A History of the Brethren Movement (Kasaysayan ng Kilusang Brethren), 1976. Sinundan ang lektyur ng tatlong tagatugon na magdaragdag ng komento o pagtutol sa sinabi. Pagkatapos ay may bukas na mikropono para sa

sinumang nasa audience na gustong magkomento rin. Ang unang apat na lektyur ay napakadetalyado sa paglalarawan ng kasaysayan sa mga kulay na pumapabor sa pananaw ng tagapagsalita. Si J. N. Darby ay itinuring na isang pioneer na, bagaman napakatalino, ay naging nakatingin lang sa sarili at hindi mapagpatawad, at siyang may pananagutan sa mga problemang mayroon tayo ngayon. Sa kabilang banda, sina Müller at Newton ay itinuring na bukas, mapagpatawad at tumatanggap ng maraming pananaw, at inakalang magiging komportable sila sa isa sa ating mga "progresibo at masiglang asembliya" ngayon. Ang huling araw ay inilaan para sa nagliliyab na mga palaso ng paghatol sa mga mangangahas magmungkahi na may "huwaran" sa Bagong Tipan na dapat sundin. Tiyak daw na ang mga nagmumungkahi ng ganoon ay kumbinsidong nasa kanila na ang "lahat ng liwanag na kailangan natin."

Bukod sa mga lektyur sa umaga, labinlima pang ibang papel ang iniharap, kasama ang mga sumusunod na binubuod nang napakaikli.

The Brethren from a Female Perspective (Ang Brethren Mula sa Pananaw ng Babae). Nagkaroon ng napakagandang pangkalahatang-tanaw sa ilan sa mga pangunahing babae sa mga brethren noong mga nakaraang panahon. Sinabi rin ng babaeng tagapagsalita na bagaman tinanggap na ng ilang asembliya ang pagsasalita ng mga babae at ang mga babaeng matatanda, karamihan ay hindi pa lubos na nagagamit ang mga kaloob ng kanilang mga babae.

Report on the Foreign Missionary Work (Ulat Tungkol sa Gawaing Misyonero sa Ibang Bansa). Iniulat ang

gawaing misyonero sa ibang bansa ng mga asembliya sa Germany, at kung paano tumatanggap ng mga kandidato at nag-aapruba (o hindi nag-aapruba) sa kanila ang kanilang general assembly, brethren council at mga missions committee. Ginagawa rin ang ganitong kontrol ng mga asembliyang nagsasalita ng French sa Switzerland. Dalawampung porsiyento ng mga iglesyang kasama sa kanilang mga misyon ay hindi asembliya. Pinalakpakan ang kanilang mga pagsisikap ni Patrick Sookhdeo ng London, na kamakailan ay "kinanonisa" ng Church of England. Sinabi niya na dapat tularan ng ibang bansa ang ganitong paraan sa pagpili, paghahanda at pagpapadala ng mga kandidato. Si Graham Hayden, isang publisher mula sa Australia, ay nagkomento na kahanga-hanga ang Wiedenest model na ito, at may katulad na kaayusan ang Australia sa pamamagitan ng isang Missionary Advisory Council. Nagtanong siya, "Bakit hindi rin natin salain ang mga manggagawa sa sariling bansa, ang mga naglalakbay na manggagawa, tulungan ang mga lokal na asembliya na suriin ang mga pagtatagubilin (commendation), tingnan kung balido ang mga ito, ihiwalay ang mga may kaloob, at gamitin ang mekanismong ito para payuhan ang mga lokal na asembliya?"

Nakababahala nang husto na makita ang mga lalaki at babaeng ito na nagtitipon para marinig ang isa't isa na muling pinagtitibay ang pag-abandona sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan. Maliban sa iilan, kakaunting-kakaunti ang Kasulatang ginamit para suportahan ang kanilang mga argumento. Ang mga nagtatag ng Regent College, na mga lider ng brethren, ay tiyak na mabibigla. Ang mga unang brethren ng Plymouth, Bristol at Dublin ay walang dudang iiyak, at imposibleng sabihin kung ano

ang gagawin o sasabihin ni apostol Pablo kung naroon siya. Sa huli at higit sa lahat, ano kaya ang magiging reaksiyon ng Panginoon?

Isa pang seminar na idinaos ng Regent ngayong tag-araw ang Discovering the Wellspring of Your Creative Spirit (Pagtuklas sa Bukal ng Iyong Malikhaing Espiritu), na itinuro ni Madeline L'Engle, isang kilalang manunulat ng mga aklat na puno ng simbolismo ng New Age. (Tingnan ang book review sa pahina 3 ng isyung ito ng Milk & Honey.) Itinatanggi niya ang pagsilang ni Cristo sa isang birhen at ang literal na pagpapakahulugan sa Biblia. Siya ay librarian sa simbahan ng St. John the Divine sa New York City. Marami sa kaniyang mga aklat ang ibinebenta sa bookstore ng Regent.

Rewriting Brethren Distinctives (Muling Pagsulat sa mga Natatanging Katangian ng Brethren). Sa presentasyong ito, inilarawan ang mga natatanging katangian ng kilusang Methodist at kung paano raw natin dapat gamitin ang mga ito: dakilang mga lider, dakilang pangangaral at pagtuturo, dakilang pagsamba, dakilang organisasyon, malikhaing bagong mga paraan at isang dakilang layunin. Pinangalanan niya ang "walong pagbabawal" ng brethren: walang pastor, walang klero, walang suweldo, walang babae, walang pangalan, walang sining, walang liturhiya o walang kredo. Idinagdag niya sa listahang ito ang walang membership o seminaryo. Pagkatapos ay maikli niyang tinukoy ang bawat Lumang Natatanging Katangian at Lumang Pinahahalagahan, at muling isinalita ang mga ito bilang isang Bagong Pinahahalagahan at isang Bagong Katangian. Halimbawa, ang Lumang Natatanging Katangian na "Walang Pastor" at ang Lumang Pinahahalagahan na "Pagkasaserdote ng lahat

ng mananampalataya" ay muling isinalita bilang isang Bagong Pinahahalagahan na "Pagkasaserdote, mga kaloob, at ministeryo ng lahat ng mananampalataya," at isang Bagong Katangian na "Lahat ng miyembro ay buhay na kasangkot sa ministeryo." Sa kalakhan, ito ay simpleng muling pagsasalita lang sa "walong pagbabawal" sa isang "makabagong paraan," sa pag-asang "sa biyaya ng Diyos, makakakita tayo ng isang bagong kilusan na babangon mula sa pagod na mga labi ng luma."

Stan Engle

Oklahoma City, OK

Hulyo 20, 1990

Ang mga Neo-Brethren (Espesyal na Ulat, Pebrero 1993)

Mula sa Watch and Pray, Espesyal na Ulat ng Pebrero 1993, "Decade of Promise" (Dekada ng Pangako) (Tomo 5, Blg. 1). Ni O. Jean Gibson at William MacDonald. Inilimbag sa ilalim ng pamagat na "CURRENT CONCERNS" (Mga Kasalukuyang Alalahanin) sa isang kalakip na pahina pagkatapos ng Espesyal na Ulat (ito ang artikulong tinutukoy ng Espesyal na Ulat at ng Pahayag ng Layunin). Putol sa scan ang kaliwang gilid ng unang kolum, kaya hindi na mabasa ang simula at ang mga puntong 1–5; ang mababasang dulo lamang ng punto 5 at ang mga puntong 6–10 ang narito. Kailangang makahanap ng kumpletong kopya para mapunan ang kulang.

[Hindi na mabasa ang bahaging ito sa scan.]

5. [Hindi na mabasa ang bahaging ito sa scan.] ... turo ng Kasulatan na ang mga lalaki at mga babae ay may magkaibang papel na ibinigay ng Diyos sa iglesya at sa tahanan. Anumang ibang paninindigan ay hinahatulan bilang makaluma at mapang-api, bilang pagnanakaw sa iglesya ng mga kaloob ng mga babae, at bilang pagtanggi sa pagkasaserdote ng mga mananampalataya. Dahil baka ikatisod ito ng mga bisita, madalas na aktibong pinipigilan ang mga babae na magsuot ng talukbong.

6. Ang pampublikong ministeryo ay halos nakakulong sa iisang lalaki, at mas gusto pa kung siya ay propesyonal na sinanay. Kung ganoon, hindi rin papasa ang Panginoon pati ang mga apostol. Kakaunti ang

pagkakataon ng mga nakababatang kapatid na lalaki na mapaunlad ang kanilang kaloob.

7. Napakadalas, may pag-uyam sa mga asembliya at sa mga natatanging katangian nila. Ang mga prinsipyo ng iglesya ay pinaliliit sa ilang napakasimpleng kuwalipikasyon na halos kahit anong ebanghelikong iglesya ay makakatugon. Sa publiko man o sa pribado, ang mga unang lider ng tinatawag na kilusang Brethren (lalo na si Darby) ay mabagsik na binabatikos.

8. Ang mga inilarawan sa naunang talata ay gusto pa ring ituring na mga iglesya ng Brethren ang kanilang mga iglesya. Sa ganitong paraan, napapanatili nila ang tulong pinansiyal at medikal, pero wala naman silang ipinapakitang tunay na katapatan sa mga asembliya o sa mga gawain nito.

9. Ang hilig ay ipunin ang lahat ng mahahalagang ministeryo sa kamay ng ilang bayad na tauhan, na halos wala nang pinagkaiba sa sistemang klero-layko. Hindi na bihira na ipaubaya ang gawain ng pagpapastol sa mga bayad na sikologo.

10. Ang resulta ng lahat ng ito ay ang paghahati ng mga asembliya sa dalawang pangkat. Lalo pang pinalalala ang pagkakahating ito sa pagbubuo ng mga samahan at pagdaraos ng mga kumperensiya para sa pananaliksik at pagsusuri ng kasaysayan ng Brethren. Ang totoo, ang mga pagtitipong ito na mukhang walang masama ay ginagamit para siraan ang kilusan at itaguyod ang mga paniniwala ng Neo-Brethrenism na nakalista sa itaas. Ang bunga nito ay ang pagkakahati-hati ng mga asembliya sa magkasalungat na panig.

Mas tapat at mas malinis sana kung hihiwalay na lamang ang mga Neo-Brethren sa mga asembliya at bubuo ng anumang uri ng lokal na iglesya na gusto nila.

Tiyak na kailangan natin ng muling pagbabagong-buhay at ng bagong pagkilos ng Banal na Espiritu sa gitna natin. Marami tayong dapat pagsisihan. Pero hindi natin kailangang talikuran ang mga prinsipyo ng Kasulatan. Kailangan lang nating isagawa ang mga ito nang mas mabuti.

'AD 2000 Evangelism' -- Sasali Ba Tayo? Ano ang Nakatago sa Likod ng Makapangyarihang Pandaigdigang Kilusang Ekumenikal na Ito? (Agosto 1993)

Mula sa Watch and Pray, Agosto 1993 (Tomo 5, Blg. 2). Ni Fundamental Evangelistic Association (mga sipi), na may panimulang paalala na walang pangalan ng sumulat. Ang unang talata ay sariling panimula ng newsletter; ang natitira ay mga sipi mula sa "AD 2000 Ecumenical Evangelism: A Warning" (AD 2000 na Ekumenikal na Pag-eebanghelyo: Isang Babala) ng Fundamental Evangelistic Association, gaya ng nakasaad sa dulo.

Hindi nagtagal pagkasilang ng 'AD2000 Evangelism,' isinulat noong 1989 ang sumusunod na artikulo ng isang pundamentalistang walang anumang kaugnayan sa mga asembliya. Naapektuhan ng kilusang ito ang mga asembliya sa iba't ibang paraan, gaya ng makikita sa katatapos na IBCM Conference sa Singapore (ulat sa pahina 2), at sa paglabas ng aklat ni Rex Koivisto na One Lord, One Faith (Iisang Panginoon, Iisang Pananampalataya) (rebyu sa pahina 4).

"DAPAT KALIMUTAN NG LAHAT NG KRISTIYANO ANG KANILANG MGA PAGKAKAIBA AT MAGSANIB-PUWERSA PARA MAIEBANGHELYO ANG BUONG MUNDO PAGSAPIT NG TAONG 2000."

Dahil sa kaakit-akit na panukalang ito, nasasaksihan natin ngayon ang pinakamalaki at pinakamapanlinlang

na pagtulak tungo sa ekumenikal na apostasya na nakita kailanman ng mundo. Binigyan ng pangalan ang panukala at kilusang ito - AD2000 Evangelism.

Sa paglipas ng mga taon, sa pagsisikap nilang bumuo ng pagkakaisang hindi ayon sa Kasulatan, sinubukan na ng mga liberal na lider na ekumenikal ang "kapayapaan," "pag-ibig," "social action," at iba pa, pero nabigo ang lahat ng ito.

Pero mukhang ang pinakabagong taktikang ito ni Satanas, na bumuo ng pagkakaisang ekumenikal na hindi ayon sa Kasulatan sa pamamagitan ng "Pag-eebanghelyo," ay may malaking posibilidad na magtagumpay, maliban na lang kung magising ang bayan ng Diyos sa talagang nangyayari sa ngalan ng Pag-eebanghelyo.

May mga kompromisong ginagawa ngayon ang mga lider na ebanghelikal na hindi sana maiisip ilang taon pa lamang ang nakararaan.

Ang salitang "Pag-eebanghelyo" ay bahaging-bahagi ng puso at buhay ng bawat Kristiyanong ipinanganak na muli, kaya halos anumang programang pag-eebanghelyo sa buong mundo na ipahayag ay agad na nakaaakit at malamang na tanggapin nang maganda. Ang problema, kakaunti pa lamang na Kristiyano ang nakaaalam kung paano ginagamit ngayon ang sama-samang pagsisikap sa "Pag-eebanghelyo" para tumulong sa pagtatayo ng pandaigdigang patutot na iglesya ng antikristo, sa halip na mahikayat ang mga naliligaw na kaluluwa kay Jesu-Cristo.

May ilang mahahalagang katotohanan na kailangang malaman ng bayan ng Diyos tungkol sa mga panganib ng AD 2000 evangelism:

UNA--hinihingi ng bagong ekumenikal na pag-eebanghelyong ito na tanggapin ang mga Romano Katoliko at ang mga liberal na Protestante bilang mga katuwang sa pag-eebanghelyo.

IKALAWA--ang Iglesya Romano Katoliko, na naging at patuloy na isa sa pinakamasasamang kaaway ng Ebanghelyo, ay lalong mapanlinlang ngayon dahil mayroon itong bagong "mukhang ebanghelikal" habang patuloy na nangangaral ng huwad na ebanghelyo.

IKATLO--napakatagal nang sumusunod ang mga Ebanghelikal sa landas ng kompromiso kaya halos naubos na ang kanilang espirituwal na pagkilala. Ang mga lider na ebanghelikal ay naging "mga bulag na tagaakay ng mga bulag," at ang mga sumusunod sa kanilang pamumuno ay nanganganib na mahulog sa ekumenikal na hukay!

IKAAPAT--ang kilusang Karismatiko, sa mga maling turo nito tungkol sa Banal na Espiritu at sa pag-aangkin nito ng mga bagong pahayag mula sa Diyos, ay naging pampabilis para pagsama-samahin ang mga liberal na Protestante, Romano Katoliko, Orthodox, Karismatiko at ebanghelikal sa mga samahan at ministeryong hindi ayon sa Kasulatan, lalo na sa "Pag-eebanghelyo."

IKALIMA--ang mga turong Pentecostal-karismatiko na hindi ayon sa Kasulatan ay itinataguyod na ngayon sa loob ng mga iglesyang ebanghelikal sa ilalim ng mapanlinlang na pangalang "Power Evangelism" o "The Third Wave Movement."

Ang dalawang pinakakilalang tagapagtaguyod ng sinasabing hindi gaanong sukdulan at binagong bersiyon ng mapanganib at mapanlinlang na mga turong Pentecostal-karismatiko ay sina Dr. Peter Wagner ng

Fuller Seminary at Dr. John Wimber, tagapagtatag ng Vineyard Christian Fellowship.

Kapwa sila lubos na nakatalaga sa ekumenikal na kilusang AD 2000 Evangelism na hindi ayon sa Kasulatan.

IKAANIM--ang pananahimik ng napakaraming Pundamentalista tungkol sa kompromiso at apostasya ay nag-iwan sa karamihan ng bayan ng Diyos na walang kaalam-alam kung paano ginagamit ng diyablo ang "Pag-eebanghelyo" para makabuo ng isang ganap na bagong pagkaunawa kung ano talaga ang "Pag-eebanghelyo" at kung paano sinasabi ng Diyos na dapat isagawa ang mahalagang ministeryong ito.

Napakatagumpay ng plano ng diyablo na gamitin ang "Pag-eebanghelyo" para makabuo ng Ekumenismong hindi ayon sa Kasulatan, kaya hindi pa nagkaroon ng panahon sa kasaysayan na mas marami pang iba't ibang grupo ang umaawit ng iisang awit: "Kailangan nating magsama-sama para maiebanghelyo ang mundo."

Hindi pa nagkaroon ng panahon sa kasaysayan na mas marami ang planong binubuo para maisakatuparan ang tila maka-Kasulatang usaping ito.

Ano ngayon? Makikipagtulungan ba tayo? Mananahimik ba tayo at magiging neutral? O magiging tapat ba tayo sa Salita ng Diyos sa pagtanggi at paglalantad sa mga panganib ng bagong programang ito ng ekumenikal na Pag-eebanghelyo? Ang huling sagot ang tanging ayon sa Kasulatan--ang tanging kaya at pagpapalain ng Diyos.

Ang pakikipagkapit-kamay sa "lahat" ng tumatawag sa sarili nilang Kristiyano para tuparin ang Dakilang Utos sa ilalim ng bandila ng AD 2000 Evangelism ay lalo pang

nagiging kaakit-akit dahil sa dagdag na mungkahi na lubusang maiebanghelyo ang mundo sa ganitong sama-samang pagsisikap sa susunod na dekada, at na ito raw ay magiging isang napakagandang regalo kay Cristo sa Kaniyang ika-2000 kaarawan.

Tumatanggap ito ng walang kapantay na magandang pagtanggap mula sa mga hindi nakakikilala sa mga prinsipyong hindi ayon sa Kasulatan na tanging mapagbabatayan ng ganitong kilusan. Kaya isang ekumenikal-ebanghelikal na pison na walang katulad ang laki ang nabubuo ngayon.

Sino ang mag-aakala, kahit ilang taon pa lamang ang nakararaan, na ang "Pag-eebanghelyo" ay magiging parang isang mahiwagang salita na magagamit ni Satanas para bulagin ang isip ng napakaraming tunay na mananampalataya!

Natuklasan ng ekumenikal na kilusan ng diyablo, na hindi ayon sa Kasulatan, na ang "Pag-eebanghelyo" ay isang bago, at hanggang ngayon ay napakatagumpay, na paraan para akitin ang mga Kristiyanong kulang sa kaalaman at walang kamalay-malay papasok sa programa nito ng huwad na pagkakaisang hindi ayon sa Kasulatan.

Mga siping kinuha mula sa "AD 2000 Ecumenical Evangelism: A Warning" ng Fundamental Evangelistic Association, P.O. Box 6278, Los Osos, CA 93412.

Ang International Brethren Conference on Missions -- Singapore, Hunyo 1993: Tunay na Pag-eebanghelyo o Pandaigdigang Ekumenikal na Pagkakaisa? (Agosto 1993)

Mula sa Watch and Pray, Agosto 1993 (Tomo 5, Blg. 2). Ni Kevin Engle. Ang pangalan ng sumulat ay nakalimbag bilang "Kevin Engle-Texas". Mga pahina 2-3, itinuloy sa mga pahina 7 at 8.

Idinaos ang International Brethren Conference on Missions (IBCM) sa Singapore mula Hunyo 9-15, 1993. Dumalo ako sa kumperensiyang ito sa pag-asang matuto pa tungkol sa misyon sa buong mundo. Natutunan ko na higit pa sa misyon lamang ang sangkot dito, at inihaharap ko rito ang isang ulat mula sa sarili kong pananaw, kasama ang sarili kong mga konklusyon. Mga 235 ang delegado, 120 sa kanila ay mula sa iba't ibang bansa at mga 115 ay mula sa Singapore.

Mahalagang Pinagmulan

Inorganisa ang kumperensiya ng isang steering committee (lupong tagapamahala) na binuo sa International Christian Brethren Seminar na inorganisa ni Ward Gasque, at idinaos sa Regent College, Vancouver, BC, Canada noong Hulyo 2-7, 1990. Ang seminar na iyon ay bahagyang pinondohan ng isang grant mula sa The Ecumenical Foundation of Canada, at katuwang na tagapagtaguyod din ang NABRF (North American Brethren Research Fellowship). Si Roy Coad,

isang kilalang historyador ng Brethren mula sa Britanya, ay isa sa mga pangunahing tagapagsalita sa kumperensiya noong 1990. Kasali rin si Dr. Robert Shinn ng Eastern College sa Pennsylvania, may-akda ng The Plymouth Brethren and Ecumenical Protestantism. Isa pang delegado si Brian McLaren, kasamang tagapagtatag (kasama si Stan Farmer, direktor ng His Mansion) ng samahang SEED at kasalukuyang trustee sa lupon ng International Teams. Bago ang kumperensiya noong 1990, isinulat ni McLaren: "Naniniwala ako na ang mga kaloob ng pagsasalita ng mga wika, pagpapaliwanag, propesiya at pagpapagaling (at iba pa), gaya ng inilalarawan sa Bagong Tipan, ay mabubuting kaloob, at bagaman maaaring magamit sa mali, ay dapat na maalab na naisin at, kailanma't ibinigay, dapat (sic) na gamitin nang wasto sa pag-ibig para sa ikatitibay ng iglesya at sa paglawak ng kaniyang patotoo.... Naniniwala ako na dapat asahan na ang ilang uri ng mga tanda at kababalaghan ay sasama sa ebanghelyo habang ipinapahayag ito sa kapangyarihan ng Banal na Espiritu.... Naniniwala ako na ang mga Kristiyanong pastor at lider ay dapat matuto ng mga paraan ng paggabay sa mga bago o nabibigong Kristiyano tungo sa kapuspusan ng Banal na Espiritu...." Nagsumite rin si McLaren ng isang papel sa kumperensiya sa Regent noong 1990 na may pamagat na "Rewriting Brethren Distinctives" (Muling Pagsulat sa mga Natatanging Katangian ng Brethren). Sa isang ulat tungkol sa kumperensiya sa Regent sa magasing Christian Week, isinulat ng isa sa mga kalahok, si Peter H. Davids (nakalista sa materyal bilang "isang ordinadong paring Anglican at isang ipinagkatiwalang manggagawa ng Brethren"): "Ilang bagay ang lumabas mula sa kurso. Una, nabuo ang isang network ng mga

historyador ng Brethren, na nag-uugnay sa mga mananaliksik sa tatlong kontinente. Ikalawa, sinimulan ang isang newsletter (tingnan ang p. 3) na mag-uugnay sa mga nakababatang manggagawa ng Brethren. Panghuli, sa dulo ng kurso ay nagkaroon ng pagtitipon para pag-usapan ang panukalang magdaos ng isa pang katulad na pagtitipon, marahil sa 1993." Ang IBCM sa Singapore ang pagtitipong ito.

Di-nagtagal pagkatapos ng kumperensiyang ito noong 1990, may lumabas na artikulong pinamagatang "C.B.R.F. International" sa babasahing British na PARTNERSHIP (pinamamatnugutan ni Harold Rowdon), na nagsasabing "ilan sa mga kalihim at tagapag-organisa ng mga research fellowship na naroon ay nakapag-usap tungkol sa kanilang mga planong magtatag ng isang international network [diin nila] para sa pagbabahagi ng impormasyon at mga dokumento sa mga pandaigdigang lupon na ngayon ay hiwa-hiwalay na kumikilos sa kasaysayan at paglago ng Brethren sa kasalukuyan." Nagpapatuloy ang artikulo: "Isang agarang hakbang ang pagsang-ayon sa pagpapalitan ng mga materyal na inilathala sa iba pang mga CBRF [NABRF sa US-Ed] na may wastong pagkilala pero hindi ipinagkakaloob ang karapatang-ari. Isa pang plano ang pagpapaunlad ng data base ng mga materyal (mga aklat, artikulo at paksa ng pananaliksik) na sinimulan na ni Dr. Robert Baylis sa California, bilang paraan ng pagpapalitan ng impormasyon sa mga rekord sa kompyuter. Dagdag na mga plano ang pag-oorganisa ng mga internasyonal na kurso at kumperensiya para itaguyod ang mga layunin ng CBRF sa ilalim ng anumang pamamahalang imungkahi, kasama ang mga proyekto para magpaunlad ng mga mapagkukunan, mga

materyal sa pagsasanay at pag-isponsor sa mga mananaliksik ng Brethren. Binuo ang isang maliit na internasyonal na komite ng koordinasyon para sa pagpapalitan ng mga minutes at mga ulat mula sa mga pambansang lupon at para paunlarin ang mga nakaplanong panukalang ito. Inaasahan na gagampanan ng UK Christian Brethren Research Fellowship ang buo at makasaysayang bahagi nito sa lahat ng mga bagong gawaing ito." Totoo nga, may mahalagang papel ang CBRF at si Harold Rowdon sa kumperensiyang ito sa Singapore, gaya ng papel ng mga historyador sa mas malawak na kilusan.

Si Walter Liefeld, pastor ng Christ Church sa Lake Forest, Illinois (at dating regular na manunulat sa magasing INTEREST), ay naglakbay sa Singapore at nakipagpulong sa mga lokal na matatanda noong Agosto 27, 1990 para imungkahi na magdaos ng isang "international study conference/consultation" sa Singapore sa 1993. Si Lee Kam Hing, isang historyador mula sa Malaysia at miyembro ng International Steering Committee, ay may pangunahing papel. Si Ernest Chew, isang historyador at isa sa mga matatanda sa Bethesda (Frankel Estate) Church, ang namuno sa organizing committee sa Singapore.

Isa sa pinakamahahalagang bahagi ng mga kumperensiyang ito ang pagpaplanong nangyayari sa likod ng eksena. Nabuo ang NABRF sa isang espesyal na pulong na para lamang sa mga inanyayahan, na idinaos noong Disyembre 30, 1989 sa panahon ng kumperensiyang Decade of Promise sa Michigan. Dalawampu ang naroon. Ang kumperensiya sa Singapore ay pinlano, at itinalaga ang isang steering committee, sa isang pribadong pulong noong 1990 sa

kumperensiya sa Regent College. Isinulat ni Rex Koivisto na ang mga pulong ng NABRF ay idinaraos kasabay ng mga pulong ng ETS (Evangelical Theological Society).

Mga Kalahok at mga Gawain sa Kumperensiya

Labing-apat ang kabuuang bilang ng mga kalahok mula sa Hilagang Amerika. Halos kalahati sa kanila ay mula sa International Teams. Nagsalita sina Kevin Dyer at Geoff Tunnicliffe sa mga plenary session. Ang iba pa mula sa IT ay sina Clifford Ice, Richard Becker, Craig Glass at Greg Reader. Kasali rin ang pinuno ng INTEREST Ministries na si Bruce McNicol (na nagdaos ng isang workshop), si Claude Loney ng MSC (Missionary Service Committee) sa Canada, at ang mga miyembro ng steering committee ng NABRF na sina Ward (at ang asawang si Laurel) Gasque at David Dunbar. Bukod dito, kalahok din sina Ted Grant ng Minnesota at Arnold John M. Reynolds ng Canada. Bagaman may malaking bahagi sa pagbubuo ng kumperensiya, wala sa kumperensiya si Walter Liefeld, at wala rin si Rex Koivisto, isa sa mga nagtatag ng NABRF.

Walang kapintasan ang pag-oorganisa ng mga kapatid sa Singapore, at hindi ko masasabi nang sapat kung gaano kamapagpatuloy ang mga lokal na kapatid sa mga bisita mula sa buong mundo. Matapos makipag-usap sa ilan, naniniwala ako na marami sa mga lokal at bumibisitang kalalakihan ang nagamit nang hindi nila namamalayan, nang hindi lubos na nauunawaan kung ano ang pangunahing pangmatagalang adyenda ng mga nagpatawag ng kumperensiya.

Napansin ko na ang mesa ng mga aklat ay may mga aklat na karamihan ay gawa ng mga may-akdang

denominasyonal, pero dalawang aklat ng brethren ang nakatanghal nang kitang-kita, at marami ang kopya. Ito ay ang Roots, Renewal and the Brethren ni Nate Smith, at ang Must Brethren Churches Die (dating Unity, Leadership, Change and Vision) ni Kevin Dyer. Ipinadala ni Smith ang kaniyang aklat (ang kaniyang doctoral thesis para sa Fuller Seminary) sa karamihan o sa lahat ng dati niyang mga estudyante sa CCBS. Malaking bahagi ng aklat ay lantarang panlalait sa mga asembliya. Ang aklat ni Dyer, bukod sa iba pang bagay, ay humihikayat sa mga tao na lampasan ang kanilang matatanda (ang tunay na pamumuno ayon sa Biblia) at sikaping bumuo ng pagkakasundo sa asembliya bago ipaalam sa mga tagapangasiwa o sa matatanda ang mga iminumungkahing pagbabago o ideya sa isang lokal na iglesya o asembliya. Ayon sa paunang salita ni John Allen, ang pinakabagong edisyon ay para sa mga mambabasang karismatiko (kailangan mo itong basahin para maniwala ka). Ang unang edisyon ng aklat na ito ay ipinamahagi sa lahat ng kabataang dumalo sa Decade of Promise ng INTEREST Ministries noong 1989 sa Detroit, Michigan.

Sa pambungad na plenary session, si Ken Newton ng Australia (Tagapangulo ng International Steering Committee ng IBCM) ay nagbitaw ng isang nakagugulat na pahayag na nagtakda ng tono ng buong kumperensiya: "Bawat kilusan ng pagpapanibago ay pumipili ng mga bahagi ng Kasulatan na maaaring hindi napansin o iba ang pagkakaunawa ng naunang henerasyon, at ginagamit ang mga muling natuklasang ideyang ito para tawagin ang mga kasapi nito sa isang bagong saligang-batas."

Napakarami ng mga workshop, at ang ilan ay pinangunahan ng mga taong hindi kaanib ng isang asembliya o ng isang organisasyong may kaugnayan sa asembliya.

Bago ang kumperensiya, nakatanggap ako ng materyal ng IBCM na bumabanggit sa isang workshop na pinamagatang "Brethren Secretariat." Pagdating ko, napansin kong napalitan na ang pangalan ng workshop at naging "Networking in Mission Among the Brethren." Para sa akin, isa ito sa pinakamahahalagang bahagi ng kumperensiya dahil sa posibleng epekto nito sa mga asembliya sa buong mundo. Sinabi ni Harold Rowdon sa kaniyang pangunahing mensahe sa kumperensiya, "Naniniwala ako na isa sa mga dahilan kung bakit tayo pinagsama-sama ng Diyos sa Singapore ay para asikasuhin ang bagay na ito [International Brethren Secretariat] bilang isang napakataas na prayoridad." Marami akong nakitang palatandaan na matagal na itong inihanda at pinag-isipan, sa halip na biglaan, gaya ng tila pinalabas sa workshop.

Sa workshop na ito na pinalitan ng pangalan bilang "Networking," tinalakay ni Richard Chia ng Singapore ang pangangailangan sa pagkakaisa, gamit ang Juan 17, Efeso 4, at Filipos 1 at 5. Kalaunan, iminungkahi niyang hatiin ang mundo sa 5 rehiyon para sa networking. Ang mga ito ay: 1) Singapore at Timog-Silangang Asya; 2) ang subkontinente ng India; 3) Australia/New Zealand; 4) London/Europa; at 5) US/Hilagang Amerika. Pagkatapos ng pormal na presentasyon, binuksan niya ang grupo sa talakayan. Sa talakayan, inirekomenda na opisyal nang itayo ang network na ito. Ipinahayag na ang Singapore ang magiging lugar ng "information exchange" (palitan ng impormasyon) at "networking ng

mga misyonerong brethren." Inirekomenda ni Ward Gasque ang bagong retirong si Harold Rowdon (CBRF) bilang makatwirang pagpili para pumunta sa Singapore at mag-coordinate ng pagsisikap na ito. Ang dating sa akin ay siya at si Richard Chia ang magiging mga pangunahing tao sa pagbubuo ng ipinakikilala lamang bilang isang "information exchange." Ang "Brethren Secretariat" din ang mag-coordinate ng "pana-panahong mga internasyonal na kumperensiya." Nilinaw na inanyayahan sa kumperensiya ang Echoes of Service sa Inglatera at ang CMML sa Estados Unidos, pero tumanggi sila. Ang tila ipinahihiwatig ay hindi na sila dapat masyadong mabahala na itinatayo ito nang hindi sila kinokonsulta o sinasabihan. Sa alinmang sesyon na dinaluhan ko, hindi kailanman ipinaalam sa mga delegado ang mga desisyong nabuo sa seminar na "Networking." Alam kong pinanonood ko ang mga historyador na gumagawa ng kasaysayan, at ang pagsilang ng tila simula ng isang bagong "Super Brethren Denomination." Ang mahalaga rito, ang mga nasa pinakaubod ng pagpaplano nito (ang International Steering Committee) ay nagpakita sa kanilang mga pananalita at mga sulat na sila nga ay laban at tutol sa karamihan ng mga prinsipyo at natatanging katangian na pinaniniwalaan ng mga asembliya na ayon sa Kasulatan, at isinasagawa nila.

Tila nangangatwiran ang Organizer ng IBCM na si Harold Rowdon para sa pagtatayo ng isang denominasyong brethren nang sabihin niya: "Ang Brethren...ay halos walang ginawa para maglaan ng mga internasyonal na ugnayan sa pagitan ng mga iglesyang may iisa at medyo natatanging pinagmulan." Siya mismo ang naglalathala ng isang internasyonal na newsletter

na naglalaman ng kaniyang mga reseta para sa "pagpapanibago," na ipinadadala sa mahahalagang tao sa 40 bansa. Marami sa mga kalahok sa IBCM sa Singapore ang personal na inanyayahan ni Rowdon sa kumperensiya.

Sa isang workshop na pinamagatang "Urban Missions," binalaan kami ni Don Fleming ng Australia na huwag turuan ang mga bagong mananampalataya na tawaging "Panginoon" si Jesu-Cristo. Sinabi niya na nauunawaan nila ang Jesus at ang Diyos, pero hindi ang "Panginoon." Hindi ako makapaniwala sa naririnig ko. Paano natin hindi tatawagin ang ating Panginoon (isang salita ng Biblia) sa Kaniyang tunay at buong titulo? Kung babaguhin natin ang ating pananalita para sa bagong mananampalataya, hindi kaya kalaunan ay baguhin din natin ang ating mga gawain, mga prinsipyo, at baka pati ang ating doktrina para maging mas katanggap-tanggap, mas popular, at mas kaaya-aya sa mga hindi pa naipanganganak na muli at wala pa kay Cristo? Saan tayo hihinto?

Si Kevin Dyer, tagapagtatag at pinuno ng International Teams, Missionary Enterprises, at mga kaanib na organisasyon, ay nagdala ng isa sa pinakamahalaga at pinakamapagbunyag na mensahe ng kumperensiya, na pinamagatang "Navigating Troubled Waters" (Paglalayag sa Maligalig na Tubig). Dito, tinukoy niya ang brethren bilang isang "bangkang de-sagwan" na "butas sa maraming bahagi," at binanggit niya ang iba pang sasakyang-dagat gaya ng "maliliit na bangka, mga baroto, mga barkong pampasahero, mga yate, at mga speedboat." Nakamulat-mata na marinig siyang tawagin ang mga prinsipyo ng Bagong Tipan na pinanghahawakan ng mga asembliya bilang mga

prinsipyo ng "bangkang de-sagwan," at ang mga pinanghahawakan ng malalaking denominasyon bilang mga prinsipyo ng "barkong pampasahero" o ng "speedboat." Itinaguyod niya ang pangangailangan sa pandaigdigang ekumenikal na pagkakaisa, at ang pakikibagay sa malalaking denominasyon. Sinabi niya, "Ang kailangan nating gawin ay ihanay ang ating maliit na bangka sa libu-libong iba pang bangka sa paligid natin." Pagkatapos ay sinabi niya, "kailangan natin ng bagong tabla ng pagkakaisa." Nagpatuloy siya na dapat tayong "sumama sa dakilang hukbong ito ng mga barko." Pagkatapos ay nagtanong siya: "Dapat ba tayong kumuha ng bagong bangka?....dapat ba natin itong itapon [ang bangkang de-sagwan] at kumuha ng bagong bangka?"

Sa pagpapatuloy, binanggit ni Dyer ang sumusunod bilang "mga patakaran at regulasyon, patay na ortodoksiya, at mga pangalawang usapin": kung magpipira-piraso ba ng tinapay linggu-linggo, ang mga papel ng lalaki at babae, kung magkakaroon ba ng rock music, ang mga karismatikong kaloob na tanda, ang mga pagsasalitang propetiko, ang mga talakayan tungkol sa mga mangyayari sa hinaharap, at ang pagkakaroon ng sinusuwelduhang pastor sa isang asembliya.

Nakinig ako nang hindi makapaniwala habang isinusulong niya ang pag-aangkop ng gawain ng asembliya sa gusto ng mga "baby-boomer" at sa popular na kultura. Walang talata ng Kasulatan na ginamit kahit minsan sa buong mensahe. Tungkol sa Pagpipira-piraso ng Tinapay, sinabi niya, "Ang kataimtiman, kaseryosohan, katahimikan at pag-upo ay bahagi lahat ng buhay-iglesya sa Britanya noong kalagitnaan ng

ika-19 na siglo." Nagpatuloy siya: "Ngayon, ang mga henerasyong boomer at buster ay naghahanap ng aksiyon, galaw, pakikilahok, musika, drama at emosyon." Sinabi niyang kailangan nating "umangkop...para maging mas kaakit-akit sa kulturang nakapaligid sa atin." Sa isa pang bahagi, sinabi niya, "Naniniwala ako na maglalabas ang Diyos mula sa ating kilusan ng isang nalabi na magbabago at aangkop sa mga kulturang pinaglilingkuran natin...." Sa pagmumungkahi ng mga solusyon sa mga problema ng "ating bangkang de-sagwan," sa halip na gumamit ng Kasulatan, tinukoy niya ang isang kilalang propesor sa kolehiyo bilang pinagmulan ng kaniyang rekomendasyon, at nagpakita siya ng isang tsart, isang "spiritual decision continuum." Tila itinataguyod din niya ang modelo ng "Willow Creek Community Church" sa Illinois, at ang mga iglesya para sa mga hindi mananampalataya, nang sabihin niya, "Ang mga seeker service ay isang mahalagang elemento sa karamihan ng mga lumalagong iglesya ngayon." Ang mensaheng ito, at ang mga pananaw gaya ng pag-aayon ng ating mga samahan sa ating kultura, at ang pandaigdigang ekumenismo, ay ilan sa mga pinakamapagbunyag na pahayag para sa akin sa kumperensiya sa Singapore. Hindi ko sana paniniwalaan ang ilan sa mga bagay na ito kung hindi ko mismo narinig.

Nakamulat-mata na marinig si Kevin Dyer na ipahayag ang mga paninindigang ito sa harap ng mga tagapakinig mula sa iba't ibang bansa, habang pinamumunuan niya ang ilang organisasyong nagsasabing sila ay "may kaugnayan sa asembliya," at tumatanggap ng mga benepisyo mula sa mga organisasyon ng asembliya gaya ng healthcare coverage mula sa Stewards Foundation,

malalaking subsidiya mula sa Stewards Ministries, at pondo mula sa napakaraming asembliya. Nakapanghihinayang talaga, at tila mapanlinlang, na marinig ang pinuno ng isang organisasyong lubos na umaasa sa mga asembliya na lumalayo sa mga prinsipyong pinanghahawakan at isinasagawa nila. Agresibong pinalalaki ng International Teams ang mga unrestricted fund (pondong walang takdang gamit) nito, na noong 1992 ay lumobo nang halos $600,000. Ang balanse ng mga unrestricted fund na ito noong Disyembre 1992 ay $6,787,848, hindi pa kasama ang karagdagang mahigit $500,000 na hindi pa natatanggap na pagtaas ng halaga ng mga puhunan nito. Ang buong halagang ito ay binubuo ng cash at mga puhunan. Kahit ganito, malalaking halaga pa rin ng nalilikom ng IT ang patuloy na napupunta sa fund raising. Nagpadala si Dyer ng sulat sa mga tagasuporta noong Setyembre 25, 1992 na nagsasabing "napakahirap ng pananalapi sa International Teams, sa Missionary Enterprises at maging sa personal na antas." Ang iba pang materyal sa public relations ay nagsisikap na ipakita (gaya ng nangyayari na sa loob ng maraming taon) na naghihirap sa pananalapi ang IT. Ganoon nga ba talaga???

Sa isang workshop ni Dr. Bobby Sng na pinamagatang "Church Growth in Singapore" (Paglago ng Iglesya sa Singapore), tinanong siya tungkol sa mga asembliya sa Singapore. Sumagot siya, "Sinikap kong iwasan ang tanong na ito." Hindi siya handa sa anumang paraan na talakayin ang kalagayan ng mga asembliya sa Singapore, kundi ginugol pa niya ang halos buong oras sa pagtalakay kung paano napabuti ng kilusang pagpapanibago na karismatiko at pentecostal ang buong kilusan ng paglago ng iglesya sa Singapore. Dapat

sanang pinamagatang "Ano ang Matututunan ng mga Pangunahing Denominasyon mula sa Kilusang Karismatiko" ang workshop, dahil ito ang pangunahing pokus nito. Sumulat siya ng isang aklat tungkol sa marami sa mga denominasyon, at humahanga at bilib na bilib siya sa mga karismatiko. Sinabi niya na "sa konteksto ng isang denominasyonal na iglesya, napakahalaga ng ordinadong ministeryo."

Nilinaw na mabuti ni Ward Gasque sa kaniyang workshop na ang Premillennial Dispensationalism ay isa lamang sa maraming opsiyon sa eskatolohiya, at isa pa sa mga hindi gaanong popular. Naalala ko ang naunang pahayag ni Ken Newton tungkol sa pangangailangan ng isang "bagong saligang-batas," at ang rekomendasyon ni Kevin Dyer na isang "bagong bangka" at isang "bagong tabla ng pagkakaisa." Madalas kong marinig ang tungkol sa mga "bagong paninindigan," at lumilitaw ang mga salitang "bago" at "pagpapanibago" saanman lumingon. Mas malaki ang diin sa mga estadistika, mga trend at mga projection kaysa sa Kasulatan. Narinig namin ang tungkol sa mga espesyalista sa paglago ng iglesya, mga missiologist, mga iskolar, mga teologo, mga sikologo, mga propesor ng komunikasyon, at iba pa.

Iilang kalalakihan ang tusong humihingi ng pagkakapareho sa mga asembliya para tanggapin ang kanilang reseta ng pagkakaisa sa pamamagitan ng pagkakaiba-iba, at ng pandaigdigang ekumenismo na kasama ang lahat ng nagsasabing sila ay Kristiyano. Nagsalita si Harold Rowdon kung paanong kailangan nating "maging bahagi ng isang pandaigdigang samahan." Inirerekomenda ni Rex Koivisto ang "ekumenikal na pakikipagtulungan" sa World Council of Churches at sa National Council of Churches (One Lord,

One Faith, pahina 283-284, 395). Kailangan ba natin ng pandaigdigang samahan, o kailangan natin ng pakikisama sa Diyos na lumikha ng buong sansinukob, at nagbigay sa atin ng Kaniyang salita para makilala ang totoo at ang huwad? Mababasa natin, "Subukin ninyo ang lahat ng mga bagay; ingatan ninyo ang mabuti" (1 Tesalonica 5:21); "Ingatan mo ang huwaran ng mga salitang magagaling" (2 Timoteo 1:13); "ingatan nating matibay ang ating pagkakilala" (Hebreo 4:14); "ingatan ninyong matibay hanggang sa ako'y pumarito" (Apocalipsis 2:25) at marami pang ibang katulad na pangaral. Nawa'y pagkalooban tayo ng Diyos ng pagkilala sa pamamagitan ng Kaniyang salita at ng Kaniyang kapangyarihan sa mga araw na ito ng nagbabagong mga opinyon, makataong karunungan at gumagalaw na buhangin.

Isang Rebyu ng Aklat ni Rex Koivisto na One Lord, One Faith (Agosto 1993)

Mula sa Watch and Pray, Agosto 1993 (Tomo 5, Blg. 2). Nina O. Jean Gibson at Fred Colvin. Ang mga pangalan ng sumulat ay nakalimbag bilang "O. Jean Gibson-California" at "Fred Colvin-Austria". Mga pahina 4-6, itinuloy sa pahina 8.

Talagang nakakukuha ng pansin ang bagong labas na aklat ni Rex Koivisto, ang One Lord, One Faith (Iisang Panginoon, Iisang Pananampalataya)! Ang may-akda ay isang guro ng Biblia sa Multnomah sa Portland, Oregon, at dating isa sa mga matatanda sa asembliya ng Laurel Park. Ang mga talakayan tungkol sa isang aklat ay may paraan ng paghikayat sa mga mambabasa na magmadaling bumili ng aklat na sinusuri. Hindi iyon ang nais namin sa pagkakataong ito. Kabilang kami sa marami na gustong magtaguyod ng tunay na espirituwal na pagbabagong-buhay sa mga asembliya sa buong mundo, na kumikilala sa kanilang mga pangangailangan at nagsisikap na tugunan ang mga ito sa pamamagitan ng pangangaral ng Salita at ng personal na pakikipag-ugnayan. Gayunman, itinuturing naming mahalaga na mag-ingat kung paano tayo nananawagan ng kapaki-pakinabang na pagbabago, nang hindi pinatatahimik sa anumang paraan ang mensahe ng Biblia.

Ang pangunahing tema ni Koivisto ay ang "Catholicity" (pagiging pangkalahatan ng Iglesya). Itinataguyod niya ang mas malawak na "pakikipagtulungan sa iglesya ni Cristo." Kasama sa iglesyang ito ang lahat ng lokal na iglesyang may "core orthodoxy" (ubod na ortodoksiya). Sa pananaw niya,

halos lahat ng lokal na iglesya, malaki man o maliit, ay katulad ng mga "iglesya sa bahay" na binabanggit sa Bagong Tipan. Ang kabuuan ng mga iglesyang ito sa bahay (hindi lamang ang kabuuan ng mga tunay na mananampalataya) ang bumubuo sa "iglesya ng lungsod" sa isang lugar. Ang mga iglesya, hindi lamang ang mga mananampalataya, ay iisa lahat sa paningin ng Diyos. Hindi malinaw kung aling mga lokal na iglesya ang kasama. Kailangan lamang na mayroon silang pangalang "core orthodoxy."

Sa medyo malabong paraan, tila itinuturing niyang bahagi ng katawan ni Cristo ang iglesya ng Roma, gaya ng ginawa ni Hus, na sinisipi niya (pahina 62). Kabilang daw ang mga lokal na iglesyang Romano Katoliko sa mga iglesya sa bahay sa isang lungsod, dahil napananatili pa raw ang "core orthodoxy" sa Iglesya ng Roma. Kaya dapat daw silang ituring na bahagi ng "banal na Iglesya Katolika," sa kabila ng anumang pagkukulang na malinaw na ipangaral ang ebanghelyo at ng kanilang kasaysayan ng pag-uusig sa mga mananampalataya.

Sa palagay ni Koivisto, ang mga iglesya sa pangkalahatan, at ang mga asembliya ng Brethren sa partikular, ay nangangailangan ng isang "teolohiya para sa pagpapanibagong lampas sa mga denominasyon," na nangangailangan ng bagong pananaw sa tradisyon, sa core orthodoxy at sa catholicity. Ito raw ang magdadala sa atin sa pagpapanibago at pakikipagtulungan sa loob ng iglesya ni Cristo. Sa pagsisikap na tulungan ang mga miyembro ng iba't ibang denominasyon sa paghahanap ng catholicity na ito, inirereseta ng may-akda na suriin nila ang kani-kanilang paniniwalang denominasyonal. Ang mga natatanging katangiang denominasyonal na

madalas na itinuturing na "mga katotohanan ng Bagong Tipan" ay sinasabi niyang wala naman talagang iba kundi mga tradisyon. Ang mga ganitong "tradisyon," sa opinyon niya, ang pangunahing hadlang sa daan tungo sa pagkakaisang Kristiyano.

Inaangkin ng sumulat na naaabot niya ang pagkakaisa ayon sa kaniyang "prinsipyo ng hermeneutika," ang panuntunan kung paano dapat ipaliwanag ang Biblia. Ang pangunahin at bago niyang prinsipyo ay tungkol sa pagkilala sa pagkakaiba ng "tradisyon" at ng turo ng Biblia. Sinasabi naming bago dahil ang mga pangunahing akda tungkol sa paksang ito ay hindi naglilista nito bilang isang pangunahing prinsipyo ng hermeneutika.

Ayon sa kaniyang "prinsipyo ng hermeneutika," anumang gawain ng unang iglesya na nakatala sa Mga Gawa o sa mga sulat (kahit pa pinatutunayan ng mga sinaunang sulat ng iglesya bilang isang gawain) ay tradisyon lamang, maliban kung tahasang iniuutos ito ng Diyos sa mga mananampalataya o sa mga iglesya ngayon. Ang gawain ng unang iglesya ay hindi obligasyon sa atin sa anumang paraan. Ang mga nangangatwiran para sa gawain ng kanilang iglesya batay sa gawain ng mga apostol o ng iglesya sa Bagong Tipan ay tinatawag ni Koivisto na "Patternists" (mga sumusunod sa huwaran).

Kakaunting maalalahaning Kristiyano ang tatanggap sa saligan ng may-akda, na ang mga bagay lamang na tahasang iniutos ng Diyos ang dapat sundin ng mga mananampalataya. Kung dadalhin ang prinsipyong ito sa sukdulang kahangalan nito, kailangang sabihin na hindi natin kailangang tularan ang mapagsakripisyong

pamumuhay ni Pablo, dahil hindi sinabi sa atin ng Diyos, "Dapat ninyong gawin iyan." Ganoon din ang paggaya sa masigasig na pagpapatotoo ng mga unang mananampalataya. Hindi ito iniutos. Hindi rin mahalaga ang pag-alaala sa Panginoon sa tinapay at saro sa unang araw ng sanlinggo (Mga Gawa 20:7), dahil hindi iniutos sa atin ang lingguhang gawaing ito. Kasama rin dito, ayon sa "prinsipyo ng hermeneutika" na ito, ang bautismo ng mga mananampalataya sa paglulubog (hindi tahasang iniutos). Inilalagay ni Koivisto ang mga gawaing ito sa kategorya ng tradisyonal.

Ang malusog na pagkakaroon ng tamang sukat sa pagpapaliwanag at paglalapat ng Kasulatan ay tiyak na magpapalago ng paggalang at pakikipagtulungan sa isa't isa sa kabila ng iba't ibang pangalawang paniniwala. Kinilala nga ng Panginoon ang pagkakaiba ng mas mabibigat at ng mga pangalawang bahagi ng kautusan, habang nililinaw na ang lahat ay may bisa (Mateo 5:19; 23:23-24). Kasama sa ating tungkulin ang buong payo ng Diyos (Mga Gawa 20:27; Mateo 28:20). Ang lahat ng Kasulatan ay kinasihan at mapakikinabangan (2 Timoteo 3:16). Kung ipinangangatwiran ng sumulat ng Sulat sa mga Hebreo na kahit ang paglalarawan sa pagkakayari ng tolda ng Lumang Tipan ay maraming sinasabi tungkol sa ating kaligtasan (Hebreo 8), paano pa kaya ang bagong tahanang inilalarawan sa Bagong Tipan?

Kung nagkakasala kami ng "patternism" dahil sa pagsunod sa pamamalakad ng iglesya na hinuhubog ayon sa gawain ng mga apostol at ng mga Kristiyano noong unang siglo, hindi ito nang walang batayan sa Biblia. Pinaalalahanan ni Pablo ang magulong iglesya sa Corinto hindi lamang sa sarili niyang huwaran ng

pamumuhay kundi pati sa gawain ng lahat ng iba pang iglesya noong panahong iyon (1 Corinto 11:1, 16; 14:33, 36). Namumuhay ang mga taga-Corinto na para bang sila lamang ang tumanggap ng katotohanan, kung hindi man sila mismo ang bukal nito, at lubusang binabalewala ang gawain ng ibang mga asembliya. Kung may bisa sa mga taga-Corinto ang pangkalahatang gawain ng mga iglesya ng mga apostol, lalo pa sa atin! Kabalintunaan na ang gawain ng pagtatalukbong ng mga babae at ang kanilang pananahimik sa pulong ng iglesya ay tinatawag ngayong "tradisyon ng Brethren." Noong unang siglo, isang taga-Corinto lamang ang mangangatwiran nang ganoon!

Bukod dito, malayung-malayo ang kahulugan ng sumulat sa tradisyon sa ibig sabihin ng Panginoong Jesus nang sawayin Niya ang tradisyon ng mga Fariseo, na dahil wala sa Kasulatan ay nagpawalang-saysay sa Salita ng Diyos (Mateo 15:3-9). Sa kabilang banda, ang paggamit ni Pablo sa salitang ito ay lalo pang nagpapawalang-saysay sa kahulugan ni Koivisto, dahil inilalarawan niya ang mga tagubilin ng mga apostol tungkol sa mga simbolong Kristiyano at sa Hapunan ng Panginoon (1 Corinto 11:2, 23), ang doktrina ng mga apostol sa pangkalahatan (2 Tesalonica 2:15) at ang ebanghelyo mismo (1 Corinto 15:1-4) bilang mga tradisyon na talagang may bisa sa mga Kristiyano at sa kanilang mga iglesya. Ang mga utos na ito ay hindi nagmula sa mga apostol mismo, kundi tinanggap mula sa Panginoon at ibinigay sa mga iglesya nang may banal na awtoridad.

Hindi dapat ikagulat ng mambabasa na si Koivisto, matapos niyang putulin ang pagkakatali niya sa mga prinsipyo ng Bagong Tipan, ay tila palutang-lutang sa sarili niyang inaaming mga kagustuhan at pansariling

paghuhusga. Ang pagtimbang niya sa mga tradisyon kung nakabubuti o nakasasama ang mga ito ay nakabatay sa mga personal na karanasan, at mula roon ay gumagawa siya ng maraming paglalahat, at madalas niyang napagkakamalan ang personal na kabiguan bilang kabiguan ng prinsipyo.

Ang totoo, hindi napukaw ang interes namin sa aklat na ito dahil sa pilit na pagpapaliwanag ni Koivisto sa Kasulatan o sa bago niyang hermeneutika, kundi dahil sa malawak niyang pagbatikos sa mga asembliya ng brethren. Itutuon namin ang natitirang bahagi ng aming pagsusuri sa kaniyang pagbatikos, na nagbibigay ng malaking liwanag sa mga ideyang ipinakakalat ngayon sa buong mundo sa mga asembliya ng isang grupo ng kalalakihan na angkop na tinawag na "Neo-Brethren." Si Rex Koivisto ay isa sa kanilang mga pangunahing akademikong ideologo.

Inilalahad ng One Lord, One Faith ang matagal nang pakikipagtalo ni Rex Koivisto laban sa mga asembliya ng brethren at sa kanilang mga "tradisyon." Lubusan niyang "binabasura" ang mga asembliya at tinatawag ang kanilang mga natatanging katangian na wala kundi tradisyon. Duda kami kung may debotong Baptist o Anglican na susulat nang ganito tungkol sa sarili niyang kilusang pang-iglesya. Duda rin kami kung may sinumang babasa ng aklat na ito, na kakaunti ang alam tungkol sa brethren, na magkakaroon ng anumang pagnanais na maging bahagi ng kanilang mga asembliya. Sinabi niya, "Ayokong maging masyadong mabagsik sa mga Baptist," o sa kanilang "mga natatanging kakatwang pagpapaliwanag" (pahina 229). Pero tiyak na hindi niya pinatatawad ang brethren, dahil nagpatuloy siya, "Umaasa akong maipakita na

napakakaunti sa natatangi sa Kilusang Christian Brethren ang may tuwirang utos ng Biblia" (pahina 230). "Ang mga natatanging katangian ng Brethren ay kailangang mapabilang sa kategorya ng (maliit na) tradisyon." Ibinibigay ni Koivisto ang mga sumusunod na halimbawa:

1. Ang mga pahayag sa Mga Gawa 20:7 o 1 Corinto 11:26 tungkol sa pagpipira-piraso ng tinapay sa unang araw o "sa tuwi-tuwina" ay paglalarawan lamang, hindi utos. Hindi ito isang "dapat" (pahina 233).

2. Ang ideya ng isang hiwalay na pulong para sa Pagpipira-piraso ng Tinapay ay malinaw na isang tradisyon ng brethren (pahina 233).

3. Ang pag-apela sa 1 Corinto 14:26 para sa isang kusang-loob at bukas na pulong sa Pagpipira-piraso ng Tinapay ay "idyllic" (parang pangarap) lamang. Wala tayong malinaw na paglalarawan ng anyo ng Kristiyanong pagsamba sa Bagong Tipan, lalo na ng isang iniutos na anyo (pahina 231). Umaapela siya sa Didache, na "nagpapakita ng malinaw na tanda ng isang mas pormal na paraan ng pagsamba, na may karaniwang mga panalangin ng pasasalamat para sa tinapay at alak" (pahina 384).

4. Ang talukbong ng babae at ang pananahimik niya sa Pagpipira-piraso ng Tinapay ay sinasabing "tradisyon ng pagpapaliwanag," na hindi maituturing na "utos ng Biblia" (pahina 238). Ang brethren daw ay "nakabuo ng hindi pagkakatugma tungkol sa 1 Corinto 11 at 14," dahil itinuturo nila na ang mga babae ay dapat may talukbong ang ulo "kapag sila'y nananalangin o nanghuhula" (1 Corinto 11:5-6), pero dapat silang tumahimik sa pulong (1 Corinto 14:34). Ito raw ay isang

hindi magkatugmang "ideya ng Brethren." Gustong malaman ni Koivisto kung bakit hindi puwedeng manalangin o manghula ang mga babae sa Pagpipira-piraso ng Tinapay kung puwede naman nilang gawin ito nang may talukbong. Nakalimutan na ba talaga niya na may iba pang pagkakataon para sa panalangin at propesiya bukod sa pulong ng iglesya? Puwede rin naming tanungin ang pagkakatugma ng kampo niya. Bakit ayaw nilang tanggapin na kailangan ang talukbong, gayong hinihikayat nila ang pakikilahok ng mga babae sa pagsasalita?

Labis na nababahala si Koivisto na ang "mga tradisyong maaaring sumasalungat sa Salita ng Diyos" ay nakasasama sa papel ng mga babae (pahina 243). Sinisipi niya ang gasgas nang panunuya na ang brethren daw ay naniniwala lamang sa "pagkasaserdote ng lahat ng lalaking mananampalataya" (pahina 244). Ang ganitong mga komento ay, sa pinakamabuti, walang alam sa Biblia, at sa pinakamasama, paninirang-puri. Ang pagsunod sa 1 Corinto 14:34 sa pulong ng asembliya, o ang paglilimita sa mga babae sa pampublikong ministeryo ayon sa 1 Timoteo 2, ay hindi nag-aalis sa ating mga kapatid na babae ng kanilang paglapit sa Diyos, ng kanilang tahimik na pagsamba, ng kanilang pananalangin para sa iba, ng pagbibigay sa Panginoon, o ng iba pang sari-saring tungkuling pansaserdote. Hindi ito pagtanggi sa mga karapatan ng pagkasaserdote!

5. Bagaman pabagu-bago ang paninindigan niya tungkol sa bukas na pakikilahok ng sinumang kapatid na lalaki sa Pagpipira-piraso ng Tinapay, hindi niya tuwirang sinasang-ayunan ang ideya na isang lalaki (klerigo, "ang pastor") ang bigyan ng kontrol sa mga serbisyo ng

komunyon. Sa katunayan, sinisipi niya ang pagkondena ni John Stott sa "pag-iipon ng kapangyarihan at pribilehiyo sa kamay ng klero" (pahina 238). Pero sa palagay ni Koivisto, ang saloobin ng brethren sa opisyal na klero, o sa isang ordinadong ministeryo, ay isang "reaksiyonismo," na umaakay sa kanila "na maliitin o sugpuin ang ilang espirituwal na kaloob sa asembliya, lalo na ang mga kaloob na pamumuno....Ang Brethren ay may hilig na kumilos na para bang walang ministeryong may kaloob" (pahina 239).

Wala siyang nakikitang problema sa sinusuwelduhang ministeryo (pahina 240), at sinasabi niyang "maraming sinusuwelduhang denominasyonal na Kristiyano" ang mas malapit sa "pamumuhay sa pananampalataya" kaysa sa ilang brethren (pahina 241). Maaaring totoo ito sa ilang sinasabing "may kaugnayan sa brethren" na kalalakihan at sa kanilang mga organisasyon, na walang hiya-hiyang nangangalap ng pondo at nag-iipon ng napakalaking reserba, habang sinasabi pa rin na sila ay "namumuhay sa pananampalataya." Pero tiyak na hindi ito totoo sa karamihan ng mga manggagawa ng brethren na hindi nanghihingi ng pera, kundi naghihintay sa Panginoon para sa Kaniyang panustos. Hindi sila sinusuwelduhan, hindi sila nangangalap ng suporta sa pamamagitan ng mga "pledge," at hindi nila ipinaaalam ang kanilang pangangailangang pinansiyal.

Kabalintunaan na ang mga nagsasabing tagasunod sila nina Groves at Muller sa halip na ni Darby (gaya ni Koivisto) ay hindi namumuhay ayon sa pinakatanyag nilang prinsipyo: ang hindi pagpapaalam ng mga pangangailangang pinansiyal. Sinasabi ng may-akda na ang "paglabas sa pananampalataya" ay "jargon ng Brethren" lamang (pahina 387).

Sa pagsipi sa isang paring Anglican bilang pinagmulan niya, binibigyan ni Koivisto ng kakaibang kahulugan ang clericalism (klerikalismo): "isang saloobin ng pagmamataas o natatanging pribilehiyo na ipinadarama ng pormal o may-kaloob na pamumuno sa mga nasa loob ng mas malawak na pamayanang Kristiyano." Pansinin ito nang mabuti. Ang pagtatakda ng malinaw na pagkakaiba sa pagitan ng isang opisyal, espesyal na sinanay at ordinadong grupo at ng iba pa, na tinatawag na "layko," ay hindi raw mali sa ganang sarili nito. Ang klerikalismo raw ay problema sa saloobin ng ilang ordinadong klerigo. Sa palagay niya, ang usapin ng klerikalismo "sa gitna ng Christian Brethren ay talagang isang shibboleth na madalas pumipigil sa kanila na pakinggan ang isang balanseng pananaw sa kaloob ng pamumuno" (pahina 242).

6. Kinukuwestiyon ng sumulat kung ang huwaran ng maramihang matatanda sa asembliya, laban sa "ang Pastor," ay isang "utos para sa lahat ng kongregasyon sa lahat ng panahon sa iglesya ni Cristo," at sinasabing "Walang katibayan na ito ay isang utos ng Diyos" (pahina 244). Bakit hindi? Dahil ayon sa bagong hermeneutika ni Koivisto, ang palagiang gawain ng iglesya ng mga apostol at ang turo ng mga sulat ay hindi bumubuo ng isang utos. Sinasabi niyang "mali ang Brethren kung inihaharap nila ang modelong ito bilang huwarang dapat sundin o utos para sa iglesya." Ang mga ito raw ay bahagi lamang ng "tradisyon ng pagpapaliwanag ng Brethren" (pahina 244). Nalungkot siya nang ang ilang iglesya, pati mga Baptist, na "nakagawiang gumagana sa modelo ng iisang pastor," ay lumipat sa maramihang matatanda, at sinasabi niyang kung minsan ay nagkaroon ito ng "mapaminsalang resulta." Sa

pagpansin na natuklasan ng iba ang maramihang pamumuno, nakikita niyang "nakagugulat" ang kanilang "sigasig at kagalakan sa bagong sistemang ito," at hindi niya iniisip na "ang modelo ng Brethren (ay) isang pamantayan ng Biblia na dapat sundin ng lahat ng iglesya" (pahina 245).

7. Tila naniniwala si Koivisto na kailangang bigyan ng malakas na diin ang pormal na pagsasanay sa teolohiya bilang pangunahing kuwalipikasyon ng isang pastor. Sa pinakamababa, hindi dapat ito maging dahilan para hindi tanggapin ang isang lalaki, at dito ay sasang-ayon ang brethren. Pero "sa napakaraming asembliya ng Brethren" ay may "mababaw na pagpapasa ng tradisyong hindi pinag-isipan, na hindi makatatagal sa harap ng lalong nagiging edukadong mamamayan" (pahina 247). "Madalas may pag-ayaw sa iskolarsip sa Biblia at teolohiya." Bilang tugon, maraming asembliya ang gumamit sa mga may "pagsasanay sa teolohiya." Pero hindi sila naniniwala na awtomatiko itong nagbibigay sa kanila ng karapatang tawagin mula sa labas, pangakuan ng tiyak na kita, at gawing "ang pastor." Hindi nakikita ng mga asembliya na may anumang batayan sa Biblia ang laganap na gawaing denominasyonal na "candidating" at pakikipagnegosasyon para sa posisyon bilang "pastor" ng iglesya, kundi itinuturing nila itong isang anyo ng klerikalismong nagpapatuloy sa sarili nito.

8. Ayon kay Koivisto, "Ang autonomiya (ng lokal na iglesya) ay isang tradisyon para sa Brethren, gayundin para sa ibang mga grupong nagsasagawa nito" (pahina 253). Bagaman hindi niya itinataguyod ang pagbabalik sa isang sentralisadong istruktura ng awtoridad sa lahat ng lokal na iglesya, iginigiit ng may-akda, sa pagsipi sa

Mga Gawa 15, na "sa aklat ng Mga Gawa ay may herarkiya ng awtoridad sa mga iglesya." Pero "nagbago na ang sitwasyon kaya hindi na angkop ang huwaran ng Bagong Tipan sa kalikasan ng iglesyang wala nang mga apostol, kaya hindi natin ito masusunod dito." Pabor siya sa autonomiya, gayunman, "dahil sa praktikal na mga dahilan, hindi dahil sa malinaw na mga dahilan mula sa Biblia" (pahina 253).

9. Tungkol sa "mga ubod na natatanging katangian ng Brethren," "bawat isa sa mga ito, maliban sa iilan, ay bahagi lamang ng tradisyon ng pagpapaliwanag" (pahina 257).

Sa pangkalahatan, inihaharap ng may-akda ang mga asembliya sa pinakamasamang liwanag. Itinuturing silang:

1. may mga natatanging katangiang halos lahat ay tradisyonal, hindi ayon sa Biblia.

2. may kakaunti, kung mayroon man, na mabubuting gawain na hindi makikita sa ibang mabisang grupo.

3. nakatali sa tradisyon.

4. pinangingibabawan ng mga hindi "edukadong tao."

5. sektaryan at isinumpa ng mga elemento ng Darbyism.

6. hindi bukas sa kritikal na pagsusuri o sa pagpuna sa sarili.

Higit pa ito sa sapat para ipakita na siya ay isang pangunahing kritiko ng mga asembliya at hindi isang mapagkaibigang tagasuporta. Ipinakikita ng aklat na ito na ang ideologo ng Neo-Brethren na si Rex Koivisto ay higit pa sa Neo-Brethren. Siya ay kontra-Brethren.

Bukod dito, walang paliwanag o pagbanggit man lang sa mga sumusunod na tanong:

1. Bakit napakalaki, kung ihahambing, ng bilang ng mga may-kakayahang manggagawa at maimpluwensiyang mananampalataya sa mga asembliya? Paano nagamit ng Diyos ang isang grupong sinasabing naghihingalo para magtatag ng libu-libong iglesya sa buong mundo, at madalas pa ay siyang pinakamahalagang grupo sa isang bansa?

2. Bakit napakaraming parachurch organization ang gumagamit ng mga lalaki at babae mula sa mga asembliyang ito, at pinopondohan pa ng mga asembliya? Sa halip na ituring ito na isang paratang laban sa mga asembliyang ito, gaya ng ginagawa ng ilan, bakit hindi sila kilalanin dahil sa paghubog at pagsuporta nila sa mga manggagawa?

3. Paano kaya mahuhubog sa ibang mga grupo ng iglesya ang napakaraming lalaki na lumago sa mga asembliya ng brethren bilang mga mangangaral, guro at lider, gayong hinihingi ng mga grupong iyon ang ordinasyon at pormal na pagsasanay sa labas ng iglesya para maging kuwalipikado sa ministeryo? Hindi ba't ito ay dahil noong mga naunang henerasyon ay hindi kilala o isinasagawa sa mga asembliyang ito ang pagkakaibang klero-layko?

4. Kung sarado nga ang brethren sa kritikal na pagsusuri, bakit marami sa kanilang sariling mga lider ang nanguna sa pananawagan ng tunay na espirituwal na pagpapanibago at tumuligsa sa espirituwal na pagkapatay? Sino sa mga Baptist, Presbyterian, Lutheran o iba pa ang bumangon para batikusin ang sarili nilang kilusan gaya ng ginawa ni Koivisto sa aklat

na ito? Tiyak na ang isang mahabang pakikipagtalo laban sa mga asembliya ng brethren, gaya ng aklat na ito, ay hindi ituturing na mabuting paraan para mapakinggan ang kanilang mga ideya tungkol sa pagpapanibago. Sa katunayan, kaduda-duda kung may malaking kinalaman ang mga ideyang ito tungkol sa "catholicity" sa mga prinsipyo ng Biblia tungkol sa pagbabagong-buhay.

Sa liwanag ng nasa itaas, makabubuti kay Koivisto na suriin ang mga espirituwal na saloobing nasa likod ng kaniyang hindi mabubuting pahayag at paglalahat tungkol sa mga itinuturing niyang pamilya sa iglesya. Kailangan niya ng mas malaking dosis ng pagpapakumbaba tungkol sa sarili niyang mga opinyon. Dapat na niyang itigil ang pagbabasura sa alaala ng mga yumaong maka-Diyos na kalalakihan na hindi siya karapat-dapat kahit magkalag ng tali ng kanilang sapatos. Kapag pumantay na ang kaniyang mga nagawa sa kanila, gaano man sila nagkamali sa ilang bagay, saka siya magiging karapat-dapat na himayin din ng iba balang araw. Sana ay mas mabait at mas mapagbiyaya pa sa kaniya ang kaniyang mga kritiko.

Sa simula ay sinabi namin na si Rex Koivisto ay naging isa sa mga matatanda ng asembliya ng Laurel Park, na, matapos magpakita ng mga unang tanda ng paglago sa bilang, ay itinuro sa amin bilang modelo ng mga ideya ng Neo-Brethren. Pero ang Laurel Park (gaya ng Oakdale at ng marami pang katulad nito) ay lubhang humina mula noon. Isang tao na dating kasama sa samahan sa Laurel Park, na ngayon ay umalis na kasama ng marami pang iba, ay nagsabi nito tungkol kay Koivisto: "Pagkatapos niyang mangaral tungkol sa mga asembliya ng brethren at sa kanilang mga 'tradisyon,'

napaisip ako kung bakit pa may makikinig sa kaniya at gugustuhing maging bahagi ng anumang asembliya." Napakaangkop na obserbasyon iyan!

Lumalawak na Abot-tanaw (Agosto 1993)

Mula sa Watch and Pray, Agosto 1993 (Tomo 5, Blg. 2).

May kilala ka bang mga misyonerong naglilingkod sa labas ng Estados Unidos na magpapahalaga sa Watch & Pray? Bakit hindi mo isiping padalhan sila ng mga kopya ng iyong isyu para maipamahagi sa ibang mga misyonero sa larangan? Puwede ka ring mamahagi ng mga kopya sa mga nasa iyong asembliya: Ipadala sa amin ang address book ng iyong asembliya. Padadalhan namin ang lahat ng nasa iyong asembliya ng isang trial issue ng Watch & Pray. Ang katotohanan ang magpapalaya sa inyo.

Ipalaganap natin ang Salita!

Impormasyon tungkol sa Watch & Pray (Agosto 1993)

Mula sa Watch and Pray, Agosto 1993 (Tomo 5, Blg. 2). Ni Kevin Engle (Editor). Tatlong maiikling kahon sa likurang pahina; ang kahong "Salamat" ay nilagdaan ng "Kevin Engle, Editor". Nasa pahina rin ang "©1993 Scriptural Perspectives, Inc." at isang linyang bahagyang hindi na mabasa na nagbibigay ng pahintulot na gumawa ng mga kopya basta't buo ang pagkopya sa bawat artikulo.

Ang Watch & Pray, Focus, ang Committee of Members, at lahat ng ipinadadala sa koreo at mga publikasyon ng Scriptural Perspectives ay ipinadadala nang libre at buong sinusuportahan ng kusang-loob na mga handog ng bayan ng Panginoon na interesado sa mga mithiin at layunin ng S.P.I. at nababahala sa mga kasalukuyang takbo. Ang mga kaloob ay tax deductible dahil ang S.P.I. ay isang non-profit na organisasyong nakarehistro sa ilalim ng section 501(c)(3) ng tax code ng Internal Revenue Service. Ipadala ang mga kaloob sa: SPI, P.O. Box 125, Cedar Hill, Texas 75104

Salamat

sa pakikiisa ninyo sa amin sa kailangang ministeryong ito na kung minsan ay hindi popular. Salamat din sa mga kard at sulat. Dahil mga boluntaryo ang aming mga tauhan, hindi namin kayang sagutin ang bawat komunikasyon. Gayunman, napakahalaga na patuloy kaming makarinig mula sa inyo. Kailangang-kailangan ang inyong mga panalangin. Pagpalain kayo ng Diyos.

Kevin Engle

Editor

Lilipat ng Tirahan???

Malaki ang maitutulong ninyo! Pakipadala sa amin ang pagbabago ng address 6 na linggo bago kayo lumipat. Nababawasan nito ang gastos sa koreo at nagagawa naming maipadala ang Watch & Pray sa mas maraming tao sa US at sa ibang bansa na kung hindi ay hindi ito matatanggap. Salamat!

© 1989–1993 Scriptural Perspectives, Inc., Cedar Hill, Texas. Kevin Engle, Editor. Isinalin sa Tagalog ng KEE Philippine Missions. Ang mga artikulo ng ibang manunulat ay nananatiling sa kanila; ang mga muling inilimbag ay may kanilang orihinal na paalala.